

دەبوو كە گەيشتمە تەمەنى گۆي گرتن لە حيكايەتى بە سەرۆبەر شەو لای باوكم دەخەوتم. لەبیرمە جارتیکیان سالتح سەرگورشتەیهکی خۆشی دەگێرایەو سێ قارەمانی تیندا بوون یەکیان دەریابەر، ئەوی دیکەیان ئەستیرەشناس، ناوی سینیەمیانم لەبیر نەماوە. سالتح گوتی، دەریابەر موویکی خۆی خستە ناو بەحرەكە و بەحرى وشك كرد. باوكم بە دەنگ هات و گوتی دەك زارخۆش سالی، درۆ وەها نەبێ بەكەلك نایە. سالتح بەنێك بێدەنگ بوو تومەز بە ئەسپایی لەبەر خۆیەو پێكەنینی دەهاتێ شەرمیشی دەكرد ئاشكرای بكات. لە خویندەنەوێ داستانەكانی فارسی مامم سەرپشك بوو، وەها بە گەرموگۆپی و بە شارەزایی و بە پێی نەبزی رووداو دەنگی خۆی دەبزووت روحی بە بەر داستانەكان دەهینا. گەلیك جار كە دەگەيشتمە برە شیعریك بە ئاهەنگ دەیخویندەنەو شەوقینگی دەخستە ئەو دانیشتمە و داستانە و گۆیگرتنەو دەو خەلقەكە شەو و رۆژی لەبیر دەچۆو. یەكێك لەو برە شیعەرە فارسییانەى كە لەوساوە نەقش بەستووی زەینم بوو ئەمەیه:

ای همچو گل سرخ شكفته رویت
 وی همچو گل بنفشه اید بویت
 ما همچو گل زرد دعاگوی توایم
 تا همچو گل سفید گردد مویت

ئەى ئەو كەسەى وەك گۆلى سوور پرووت پشكووتوو
 وەى ئەو كەسەى وەك گۆلى بنەوشە بېنت دیت
 ئیمە وەكوو گۆلى زەرد دوعاگوی تۆین
 تا موووەكانت وەكوو گۆلى سپیان لى دیت

مامم دواى مەرگی خیزانی، فاتمەخان، لە ۱۹۳۹ سەری بە سەر ئەو داستانەدا نەگرت. سالتح جارێ لای باوكم بوو ژنی هینا. لەو بەولاوە ناواناوە لە مالى ئیمە دەنووست و ناواناوەش دواى بەسەرچوونی كژی دەبوەخانە دەچۆو مالهەكەى خۆی، سبەینانیش لەگەڵ بە خەبەر هاتنی ئەهلی مال ئەو دەگەيشتمەو لەمان.

لەو دابەى كە پیاووەكانی دیکەش لێی فیر بووبوون ئەو بوو كە لە دیوی مالى جورەك راوستان رادەووستا هەر لەو دەووشایەو، هەرگیز روووە باوكم نەدەبوو، لە پەنا سووچی دیوارێكى ئەو شوینەى باوكمى لى دادەنیشتم سالتح وەها رادەووستا كە لاشانێكى لە باوكمەو دیار بى هەتا مەعلوم بى حازریشە و نادیاریشە. ئەگەر راوستانەكەى درێژی خایاندبايە بى ئەوێ باوكم داواى ئیشیكى لى بكات یەكێكى دیکەى لە پیاووەكان لەو جیگایەى خۆی رادەگرت بەو ئسوولە كە خۆی داینابوو تاكوو دەچوو جغارەیهكى دەكیشا و ئاویكى دەخواردووە بايى جغارەكیشانەكەیش دادەنیشتم بۆ حەسانەو.

سالتح لە پینشخزمەتیدا بۆ ئەو سەردەمە بێمانەند بوو، لە دەمى قەلەبالغ بوونی مەجلیسى باوكم، بە

دريژايي كات سه‌رپه‌رشتيي پيداويستي مه‌جليسه‌كه‌ي ده‌كرد، هه‌ر خويشي سه‌روبه‌ري چايه لينا و سه‌ماوه‌ر گويسته‌وه و چايه تيكردن و تاقم ري‌ك خسته‌نه‌كه‌ي ده‌كرد و كه ده‌ستوپاوه‌ندي ميوانه‌كاني باوكيشم له رۆژاني سه‌رداني هه‌ويزي و غه‌فوريبان له باوكم به كۆمه‌ل له‌گه‌ل ئاغاكانيان ده‌هاتن سالح مه‌جليسي ئه‌وانيشي گه‌رم راده‌هينا و جغاره و چايه و ئاگري زستانان و به‌فراوي هاوياني بۆ سازده‌دان و وه‌ك په‌روانه له عه‌يب بريني خزمه‌تي ئه‌و خه‌لقه ده‌كۆشا و ده‌جۆشا. هه‌ر له‌بهرمه چۆن به مندالي هه‌زم ده‌كرد شه‌وان ئه‌و قه‌له‌بالغيه روومان لي بنين چونكه له شه‌ودا پف له سه‌ماوه‌ر كردن گه‌شه‌دارتر بوو، سالح له‌و پف له سه‌ماوه‌ر كردنه وه‌ها شاره‌زا و ده‌سته‌لاتدار بووبوو كه به ده‌ستي راستي قوريه‌ي له‌سه‌ر سه‌ماوه‌ر هه‌لده‌گرت و په‌نجه و له‌پي چه‌په‌ي ده‌كرده بازنه به ده‌وري زاركي سه‌ماوه‌رده‌وه و له قوولايي سييه‌كانيه‌وه ئه‌و پفه به‌هيزه‌ي له ده‌رووني پر ئاگري ئاته‌شخانه‌كه ده‌كرد يه‌ك لووله بليسه و هه‌زاران پرپيشك و گه‌رده‌لولي‌ك له خۆله‌ميشي پۆلوه ئاگره‌كان به بن و نيوان كونه‌كاني په‌نجه‌ره ره‌نگي ژير ئاته‌شخانه‌كه‌دا به قرچ و هۆر ئه‌و ده‌ورووبه‌ره‌ي داده‌گرت، يه‌ك ديمه‌ني وه‌ها جوان و ره‌نگيني به به‌رچاودا تيده‌په‌راند كه‌وا به دل چاوه‌چاوي ئه‌و ده‌مه ده‌بووم جاريكي ديكه‌ش ئاگري ئاته‌شخانه كزيبته‌وه و خۆله‌ميشي لي بنيشي و سالح پفيكي پيدا بكاته‌وه... بي گومان و بي مه‌به‌ست ده‌ليم هه‌رگيز نه‌مديت كه‌س به قه‌ده‌ر سالح به ده‌وري سه‌ماوه‌ره‌وه شيرن بي. گه‌ياندن سه‌ماوه‌ره‌كه‌ش له ماله‌وه بۆ ديوه‌خانه خۆي له خۆيدا كاريكي ئه‌سته‌م بوو، كه چايه پي ده‌گه‌يشت و ئاوي سه‌ماوه‌ر ده‌كه‌وته‌وه كو‌ل، سالح به ده‌ستي راستي قوريه‌يه‌كي عه‌جه‌مي گه‌وره‌ي ديوه‌خانه‌يي پر له چايه هه‌لده‌گرت و ده‌بوو په‌نجه‌ش له قولپي راستي سه‌ماوه‌ره‌كه‌ گير بكات و ده‌ستي چه‌په‌شي قولپي چه‌په‌ بگري‌ت و ئه‌و قوريه و سه‌ماوه‌ره‌ي پر له چايه و ئاو به قورسايي خويانه‌وه به‌رزكاته‌وه تا له كه‌مه‌ري تي هه‌لده‌كشيت و به پي‌لكه‌ي قادرماندا سه‌ره‌كه‌ويت و پيچه ده‌وره له بانكي ۷۰-۸۰ مه‌تری بكات و به خيرا‌يي و هه‌نگاوي له‌سه‌ر يه‌ك و ري‌ك، به سه‌لامه‌تي، باره‌كه‌ي بگه‌يه‌نيتته مه‌جليسي پياوان. پي كه‌مايه‌تي بوو، ئه‌و قوريه قورسه به يه‌كيكي ديكه هه‌لگري‌ت. سه‌ماوه‌ره‌كه مابوو له مالمان و هاته به‌غداش له‌گه‌لمان، هه‌تا دوو سي مانگ پيشي ئه‌م نووسينه ۱۹۸۵/۷/۲۸ له هيجه و بي‌سه‌به‌ب دۆراندمان، من له سه‌فه‌ردا بووم، نه‌جيبه‌ي خوشكم به عاده‌تي خۆي له كۆبي له مالي كاك مه‌جيدى ئامۆزام بوو، مه‌مه‌دى كورم وه‌ته‌نگ ديت له‌و هه‌موو ئه‌سبابي شه‌ره و بيكه‌لكه‌ي له ژووره‌كان و له‌سه‌ريانان و له‌سه‌ر قادرمان كه‌له‌كه‌يان كردوو و هه‌ره‌وه‌زي لي كردن و هه‌مووي راگويستن بۆ به‌رده‌رگه‌ي ماله‌وه تا ئۆتۆمۆبيلي (امانة العاصمة) كه لي نووسراوه (اعتن بنظافة مدنك) هات و كۆمه‌له شه‌ره‌ي باركرد. كه من گه‌رامه‌وه به‌غدا ماله‌كه‌مان پاك كرابۆوه، له‌و به‌ينه‌ش خه‌به‌ر گه‌ييشته كۆبي كه‌وا خه‌ريكي مال پاك كردنه‌وه‌ن له به‌غدا ئيتر به هه‌له‌داوان نه‌جيبه‌ي خوشكم ته‌له‌فۆني بۆ كردم ئاگادار بم له‌وه‌ي ئه‌و سه‌ماوه‌ره به‌ نرخه و ميژوويي به له‌گه‌ل شه‌ره فری نه‌دری. به‌لام به داخوه كار له كار ترازو بوو، سه‌ماوه‌ر بۆ زبلاخانه‌ي (مدينه السلام) راپيچه‌ك درابوو. له فه‌قه‌ره‌ي سه‌ماوه‌ران ئه‌مه دووهم چاره ده‌چينه خه‌ساري، سه‌ماوه‌ريكي ديكه‌ي زه‌ردى مامناوه‌نجي له مالمان هه‌بوو به ئه‌سل له حاجي به‌كراغوه به ميراتي كچيكي كه‌وتبوه لاي ئيمه. وه‌ها رۆيشتبوو كه ئه‌مه يه‌كه‌م سه‌ماوه‌ره هاتۆته كۆبي.

دیسان به داخه وه ئه ویش به جوریکی که نازانم چوناوچونی بوو، فوتا و ون بوو...
 مام عه لایو باوکی سالح که رکوکی بوو له کۆبی نیشتهجی بوو، دوو کوری دیکهشی هه بوون، محهمه د
 و رهنهت به زوری ژیانان له دهوری مهحکه مه به عهرزوحال نووسین بردهسه ر و پیوهی دهژیان. سالح
 لامان بوو تاکوو باوکم له قازیهتی بوو، ئه وساش سالح داوای کرد واز له وهزیفه ی موباشیری بهینی،
 باوکم لینی نه سه لماند و له سه ر وهزیفه که ی خوی هیشته وه به لام پیوهندی پیمانته وه هه رگیز نه چپرا،
 دواتریش که من گه وه بووم براده ریکی نزیکم بوو هه تا بشلی خۆشم دهویست و لپی ئه مین بووم،
 رۆژیک له رۆژان روهی نه دا بایی سه ری ده زری دلم گه ردی لی بگری. هاوینان له چنارۆک سه ردانی
 ده کردین بایی ئه وهی بتوانی ئیجازه ی بۆ وه رگری له مهحکه مه. داخم ناچی دوو چاری نه ساغی سیل
 بوو و لپی رزگار نه بوو... دوا ی خوی مال و مندالی چونه وه بۆ که رکووک، کوره گه وهی ناوی عیززه دین
 بوو، ریک نه که وه ته وه دوا ی رۆیشتنیان بۆ که رکووک ببینمه وه. له گه ل سالح کوره پوریکی خوی،
 حه مه ده مین، خزمه تی باوکی ده کرد. نه ختیک گوی گران بوو ناوانه وه له وه لام دانه وه ده وه خرا له به ر
 نه بیستن، ئه ویش له سنووری دهسته لاتی خوی هه موو ئاکاره کانی سالحی پیوه دیار بوو. ئه میان زور به
 جیحلی مرد.

عومه ری پوره به گی له مندالییه وه، به ر له وهی منیش هه بم، به هوی دایکییه وه که دانیشتووی
 گه ره کمان و له مالی (یاخه جیج) ئاموزای باوکم ده ژیا، پیوهندی به مالی ئیمه و مالی مامه وه هه بوو،
 یه کم دیمه نی که به بیرمدا دیته وه ئه وه به که مامزی بۆ کاک موقته دیر به خیو ده کرد و به زوری له گه ل
 ئه ودا بوو. مامزه که وه ها رسکا بوو، له عومه ر به ولاوه، کهس نه یده ویترا لپی نزیک بینه وه، به لام وه کوو
 تووله به دوا عومه ر ده که وت و لینی جودا نه ده بۆوه. ئه گه ر عومه ر بۆ کاریک به لایه کدا روهیبا، مامزه که ی
 به په تیکی ئه ستور له له وحه داری گه وه یان له سینگی مهحکه م ده به سه ته وه، دنا کهس نه یده ویترا سه ر
 ده رینی له ترسی ئه و دوو قۆچه تیژه و شان و ملی وه ک گاجووتی. زور جارن که تینی ده دایه خوی،
 له وحه داری به دوا خویدا راده کیشا و وه ک گامیش ده یمرقاند. کاک موقته دیر به زوری که بانگی عومه ری
 ده کرد به عاده تی قسه نه سه ته قه شه قوپه قه کانی خوی ده یگوت، عومه ریلان برای گوجیلان داکی پشیلان.
 پوره به گی، دایکی عومه ر، له کوردستانی تورکیا وه له گه ل میرده که ی (هدایت) ناو، که وتبوه کۆبی،
 ئافره تیکی کورتیله ی خروپر بوو. له هجه ی له ئاخاوتندا شیوه یه کی سه ره به خوی هه بوو، له هیچ
 له هجه یه کی کوردی بیستراوی نه ده کرد. سه ره تای قسانی له جیاتی (ده لیم) به (ئه بیم) دهستی پی
 ده کرد وه کوو ئاخپوه ری خوشنا وه تی. به ئاوریشمی ده گوت ئارمووش. شه ویکیان دز پاریز بۆ ئه و ماله
 ده با که پوره به گی لی بوو. کژ هاوین و خه لق له سه ربانان بوون، پوره به گی لپی به خه به ر دیت و دهنگی
 ده دات دزه ش هه لدی. دواتر گویم لی بوو حیکایه تی بۆ خه لقه که ده گتیرایه وه و باسی دزه که ی ده کرد
 ده یگوت، ئه ی رۆ، ئی ده زله بوو. ئیمه ی مندال ئه وسا نه مان ده زانی (ئی دزه له بوو) واتای چیه پیمان
 وه ها بوو ئه ویش شیوه مه ته له له وانیه ی زمانی پی تا قی ده کریته وه وه کوو (ئه و به ره شه ری لووس
 رایه خه) یان قسه ی بیواتای وه کوو (فسنستنبکتکنتموها) ی ناو فه قییان یان له گه پی شه وانه که
 ده گوترا (گه نمه نه دوو دوو برنجه دوو دوو دوو) ئه و (دوو دوو) هه ش وه ها ده رده برا وه ک که له کاتی

دان رۆکردن مریشکی پئی بانگ دهکری.

پووربهگی زور حیکایهتی کورتیلهی بۆ دهکردین چ سه‌رگورشته بایه و چ باسی ژیان و سه‌فه‌ری خۆی و میژده‌که‌ی و عومەر بایه له ماردین و خه‌ریووت و ئەو شوینانه به مووسل و هه‌ولیردا بۆ کوپئ. که گه‌ییشتمه ته‌مه‌نیك سه‌رده‌ری له جوغرافیا بکه‌م پیم و ابوو پووربه‌گی که ده‌لی (له شه‌تی مراد په‌رینه‌وه) سه‌هوو له ناوی (فرات) ده‌کات که‌چی (مراد) خۆی به‌راستی که‌رتیکی فراته. له‌و حیکایه‌ته کورتیلانه‌ی بۆی ده‌کردین ئەوه‌نده‌م له‌بیر ماوه که که‌له‌باب و میروو له‌سه‌ر په‌نیر به شه‌ر دین و که‌له‌باب ده‌ندووک له‌ چاوی میروو ده‌دات و زه‌ده‌ی ده‌کات، شه‌رع ده‌به‌نه لای کونده‌بو، میروو شکاته‌که ده‌کات و ده‌لی، کوندی له‌سه‌ر سندی، ئەویش ده‌لی: جیگه‌مه. میروو ده‌لی: شرعان ده‌پرسی؟ کوند ده‌لی: پیشه‌مه. میروو ده‌لی: ماڵم ماشت. پئی ده‌لته‌وه خاوینیت کرد. میروو ده‌لی: سه‌لکه په‌نیره‌که‌م دیته‌وه. ده‌لی: ما‌لداریت کرد. میروو ده‌لی: له بن تلپانه‌یه‌که‌م دانا. ده‌لی: تاقه‌تیت کر... له‌وه به‌ولاوه چی دیکه‌م به‌بیر نه‌ماوه و نازانم که‌له‌باب و میروو چۆناوچۆنی له‌و شه‌رعه بوونه‌وه. ده‌یانگی‌پراهه‌وه که عومەر تازه له‌به‌ر خویندنی مه‌که‌تب داندرا‌بوو، شه‌وی موتالای ده‌رسه‌کانی ده‌کرد و درێژه‌ی ده‌دا، دایکی به‌ له‌هجه‌ی خۆی پئی ده‌گوت: رۆله حومه‌ره خه‌ته‌کی و پرا بینه و یه‌کی و پرا بینه و چراهه‌که وه‌کوژینه دایک له‌ خه‌یالی نه‌وتی چراکه بوو به‌خه‌سار نه‌چئ، چاکیشی بۆ چوو‌بوو، چونکه عومەر له‌وانه نه‌بوو به‌ خویندنه‌وه دا‌بین بی. مه‌خلوو‌قیکی بزۆزی ناراحه‌ت بوو هه‌رچه‌ند له‌ دوو خاله‌وه زۆر بی‌عهیب بوو، هه‌تا بلپی ده‌س‌خاوین بوو، قه‌ت به‌ دزیه‌وه ده‌نکه ترپیه‌کی نه‌خستۆته زاریه‌وه. هه‌تا بشلپی له‌ ئەمر و گویدا بوو، له‌ رووی له‌ خۆ که‌وره‌تران هه‌لنه‌ده‌که‌پراهه‌وه.

که‌تنیکی کرد... هه‌لات بۆ پژده‌ر، دوو سی‌ سالان له‌ سنډۆلان لای شیخ حه‌سه‌ن و شیخ حوسین مایه‌وه. دوا‌ی ئەوه‌ی که‌تنه‌که‌ی لئ به‌سه‌ر چوو هاته‌وه، عومەر به‌ شیوه‌ی پژده‌ر ده‌ئاخاوت، ئەو له‌هجه‌یه له‌گه‌لیدا ژیا تا مردن به‌لام ورده ورده‌یه‌کیش به‌ لای ئاخاوتنی کوپه‌دا ده‌هاته‌وه. پووربه‌گی بریاری دا ژن بۆ کوری به‌ینئ، کچیکی رووسووری، هه‌تا بلپی به‌ حه‌یا و بینه‌نگ و بی‌ سرکه و کورکه‌ی بۆ هینا. شه‌ویکیان ده‌وری نوپۆزی عیسا کۆمه‌له ژنیکی که‌ره‌کی خۆمان و له‌شکرکی‌کیش له‌ مندالی ئەو ناوه، منیان له‌گه‌لدا، چووین و له‌ که‌ره‌کی قه‌لاته‌وه بووکمان گوپسته‌وه بۆ عومەر.

ئیس‌تاش نازانم چۆن وه‌ها ریکه‌وت یان کئ وه‌های ریک یه‌خست هه‌ر که‌ بووک پئی له‌ ده‌روه‌ی ما‌له‌وه‌ی نا و که‌وته نیوان ئافرده‌تانی که‌ره‌که‌که‌ی خۆمان، ئەو هه‌موو منداله به‌ چه‌پله‌ ریزان تینان هه‌لکرد، ئەمما چۆن تیه‌له‌کرده‌نیك (هه‌تلینجان هه‌تلینجان، زاوا که‌چه‌ل بووک با‌ینجان...) یه‌ک بین و یه‌ک نه‌وا ئەم چه‌پله‌کوتانه و دور قه‌لشیه‌ی به‌خیر هینانی بووک به‌رده‌وام بوو هه‌تا بووکمان په‌ستایه ما‌له‌ کاوله‌که‌ی میژده ناموباره‌که‌که‌ی. ده‌سا نه‌ ئەو دهمه و نه‌ هیچ وه‌ختیک و نه‌ ئیس‌تاکه‌ش زانیم مانای چی، هه‌تلینجان! ئەرئ ئیوه که‌ستان ده‌یزانی؟

داستانی عومەر کۆتایی بۆ نییه، له‌ کورتی ده‌بیرمه‌وه و ده‌لیم، عومەر مرویه‌کی ده‌س‌خاوینی، ته‌نبه‌لی، درۆزنی، به‌ وه‌فا و مرده‌ی ولاغه به‌رزه‌ بوو. له‌ نموونه‌ی شه‌یدا‌بوونی بۆ سواریی ولاغه به‌رزه‌ له‌ نیو چه‌ندین نموونه‌دا ئەمه‌یان بۆ خوینه‌ر ده‌گی‌رمه‌وه، جاریکیان، سه‌ره‌تای هاوین بوو مامم عومه‌ری نارده

پیتبازۆک بۆ لای مام سلیمان و هکیلی خۆی که هندیک دهغلی بۆ بفرۆشی و پارهکەى بۆ بنیری به عومەردا. کورپی گۆنگەرەن کاکە عومەر یەکسەر چوو لای کویتخا محەمدى کویتخای پیتبازۆک و سەلامى مامى پى راگەیان و گوتبووى کاکم (مەبەستى ماممە) منى ناردوو بۆ لای تۆ ئەسپە بۆرى بۆ بنیری، سەفەرى پۆدەرى هاتۆتە پینش له خزمەت کاکیدا و زۆریش به پەلەیه ئەگەر ئەمڕۆکەى ولاغ نەگەپەنمى بهجى دەمیتنى.

کویتخا محەمدى پیاویکی به پى و جى و ئەوسا خاوەن ئەسپ و ماينى نایاب بوو، گوتبووى عومەر، دەبوو بۆ جارى وەها ئەمنیش به پیاو بخویننەوه و لیم بگێرنەوه ئەمما ئەوه ئەسپە بۆره و حەز دەکەى بیتۆپینە... عومەر لهوێوه به سواری یەکسەر هاتەوه بۆ کویتى و له هەمووى به غار ئەسپەکەى هینا له دەشتى (شەوگێر) هاتوچۆ به ئەسپەکە دەکات و به ناو کێلە قەبرانیدا تاو دەدات، کێلێک بهینى هەردوو دەستانى شەق کردبوو. که گەییشتەوه بەر دەرگەى مالى مام ئەسپ له خویندا سوور بووبوو. مام به رێکەوت ئەسپەکە و عومەرى دیت بەر لهوهى له دەرگەى دەرەوه به ژوور کەوتى، زانى کاکە عومەر فەتھیکى کردوو نەیهیشت بیتە ژوورەوه هەر لهبەر دەرگە لى پرسى چى روى داوه ئەویش به راشکاوى له ئەنبارى درۆیان لا گۆلمیک قسەى لووس و لىکی هەلرشت و گوتى: چوو مە لای سلیمان هەر خویشى تى نەگەیاندم ئەمنیش دەمزانى پارەت لزوو مە چوو مە لای کویتخا محەمد و دەزەم تى گەیاندم گوتى لهو دەمدا چ پارەم نیه که وەهاش پەک لهسەر پارە کەوتى ئەسپە بۆره قوربانى کاکە شىخ بى (مەبەست مام شىخ نوورەددینە) با بفرۆشى، منیش لهسەر تەکلێفى خۆى بۆم هیناى. سەیر ئەوهیه، سەد کەتنى ئەوتۆیى دەکرد و لهبەر چاوان نەدەکەوت، راستیهکەى به دل دلسۆز و جانفیدا بوو بۆ مالى ئیمە و مالى مام... دواتر بوو به پۆستەچى له نیوان کۆیه و رانیه، مانگى ولاغى سەکەت دەکرد، هەندەى ولاغ به پارەى پووربەگى کرى ئیفلاسى پى کرد- ناواناوه مندالێكى دەفرۆشت. هەتا مردن نەیحەساندەوه نەحەسایەوه.

یهکیک لهو چیههه پاک و خوشەویستانەى که لهگەل یادکردنەوهى کزەم له جەرگەوه دیت بۆ خۆى و مەرگى ناکامى، حەمدى نەجیماغای غەفوورى بوو، کەوا بى ئەوهى (خاوانەخواستە) ناوى خزمەتکارى لى بى، به جان و دل خزمەتى باوکم و مەجلیسى باوکمى دەکرد. له مالهوه وەکوو کورپی باوکم حیساب دەکرا، چ تەقیه و پەردە له بەیندا نەمابوو، ئەویش به جۆرێک چالاک بوو له جیبەجى کردنى هەرچى پێویستى خزمەتى دیوهخانه و میوان بى دەتگوت خۆراکى گیانى خۆى جیبەجى دەکات. بەر لهو کورپى حاجى تەهای جیرانمان، که ناوى ئەحمەد بووه و من به بیرمدا نایەت و رەنگە پینش ئەوهى من پى لهم دنیاىە بنیم ئەو مالاواى لى کردبى، ئەویش بۆ باوکم لهخۆ بووردوو بووه به جۆرێک که چەندیکی باسى دەهات باوکم خەفەتیکى نوێى بۆ دەخوارد. حەمدى نەجیماغا زۆر به شلکى و جھیلێ جوانەمەرگ بوو. هەر له هەوهلهوه رەنگى زەردباوى نەساغیەکی نادیارى له روودا ئاشکرا بوو بهلام که من دەمدیت بهو جلکە شیکە خاوینەى لهبەرى دەکرد و بهو رەوتى قەشەنگى جھیلانەى و بهو هەموو نەزاکەت و نەجابهتەى که به خزمەتى باوکمەوه خەریک دەبوو نمونەى مەرویهکی فریشتە ئاکار بوو... سەد هەزار رەحمەت له گیانى پاکى.

له ناو تووژی قساندا دهمه وی به خوینەر رابگه یهنم، ئەو کەسە ی بوی ریک بکەوی به هوی پتوهندی هه‌مه‌چه‌شنه‌ی به خه‌لقه‌وه ژیانیکی به‌سه‌روسەدا و هاتوبات و رهنگاوپه‌نگ و تیکه‌ولینکه و بینه‌وبه‌ره راببووژی له زۆر پوهه‌وه جۆری به‌سه‌ر بردن و مامله‌ت کردنی له‌گه‌ل بوونه‌وه‌ردا جودا ده‌بی له‌کەسیکی به‌باریکه‌ ریکه‌ی گۆزه‌رانی خیزانییه‌وه له‌ چارچیوه‌ی فه‌رمانی ده‌ستووره‌ کورته‌به‌ر و ته‌نگه‌به‌ر و ته‌سک پتوی (له‌ ماله‌وه‌ بۆ بازار و له‌ویوه‌ بۆ مزگه‌وت و له‌ مزگه‌وته‌وه‌ بۆ بازار و ماله‌وه‌) مه‌یدانی کۆمه‌لایه‌تی تیپه‌پینی، مرۆی عاده‌تی که‌ باوکی ده‌مری خیرا له‌ دابه‌ش کردنی میراته‌که‌ی ده‌بیته‌وه‌ و داریک به‌ نیوان خوی و براکه‌یدا ده‌هینی و قوزاغه‌ی دووره‌ پاریزی به‌ ده‌وری خۆیه‌وه‌ ده‌ته‌نی و ده‌بیته‌ خاوه‌ن چاکه‌ و خراپه‌ی خوی تا ئەوه‌ی ئەگه‌ر هیلکه‌ی مریشکی جیرانی به‌ هه‌له‌ بکه‌ویته‌ ماله‌که‌یه‌وه‌ له‌ حیسابدا به‌ده‌ر ده‌داته‌وه‌، هیلکه‌ مریشکی ئەویش که‌ که‌وته‌ ژیر مریشکی جیرانییه‌وه‌ که‌لین ده‌که‌ویته‌ لیکدانه‌وه‌یه‌وه‌.

من هه‌رچه‌ند له‌وه‌ته‌ی هۆشم به‌ سه‌ختی و زه‌حمه‌تی گۆزه‌ران شکاوه‌ حه‌زم کردوه‌ خاوه‌ن کیسه‌ و خه‌رمان و مشتاغی خۆم بم، هه‌میشه‌ ئەسیری وه‌زعیکی بووم که‌ ملکی میراتیم له‌ حاجی مه‌لا ئەسه‌دی باوکی باپیرمه‌وه‌ به‌ شه‌راکه‌تی هه‌موو جه‌لیزادان له‌ ده‌ست و پیم ئالاه‌وه‌، هه‌روه‌هاش باوکم ئەو زه‌حمه‌تییه‌ی هه‌لگرتوه‌. له‌ ملک بگه‌ری و باده‌وه‌ سه‌ر وه‌زعی مزگه‌وت و فه‌قی و فه‌رمانی به‌ربار بوونی ئەرکی ئەو شته‌ی به‌ زاراوه‌ پتی ده‌لین (براگه‌وره‌یی!!)...

لزووم نابینم به‌ دوا خورده‌کرده‌وه‌ی ئەو هه‌موو لایه‌نانه‌ی که‌ موعاده‌له‌ نادره‌ست و له‌نگه‌ر به‌زیوه‌که‌ی (ئەرکی زۆر و داها‌تی که‌م) به‌ مل بنه‌ماله‌یه‌کی وه‌کوو مالی مه‌لای گه‌وره‌یدا ده‌هینی بۆ ئەوه‌ی له‌ خوینه‌ری پوون بکه‌مه‌وه‌ که‌ باری وه‌ها ناله‌بار له‌ ناو جغزی که‌سب و گۆزه‌رانیکدا که‌ سنووری پشکی خاوه‌نه‌که‌ی له‌ ملک و مالدا تیکه‌ل به‌ حیسابیک بووه‌ چ سه‌روبه‌ری دیار نه‌بی، گرفت و به‌ره‌ه‌ست و دوشمنایه‌تی جیرانی به‌هیز و خاوه‌ن عه‌شیره‌ت و چه‌کی زۆر به‌ نفوز له‌ حکومه‌تیش به‌ درێژایی رۆژگار بینه‌قاقای حه‌سانه‌وه‌ و هه‌ناسه‌ هه‌لینانی خۆشیی لی گرتبی، (اذا قمت من باغ عشرت بمعتدی - احمد شوقی) له‌ زالمیک هه‌لده‌سته‌مه‌وه‌، له‌ ده‌سدريژکه‌ریک هه‌لده‌ئه‌نگوم.

ئا له‌و باره‌دا که‌ دوشمنایه‌تی کردن له‌سه‌ر سالانه‌ی داها‌تیک که‌ به‌شی مه‌سه‌ره‌فی نیو مانگت نه‌کا، ناچار بیت شه‌وانه‌ پاسی ماله‌که‌ت به‌و هینده‌ تهنه‌نگه‌ و به‌و هینده‌ زه‌لامی پاس کردووی نه‌خه‌وتوو بکه‌یت... ئا له‌و گۆنگه‌ره‌ مزره‌دا ده‌سته‌یه‌ک له‌ ژن و پیاو که‌ زاراوه‌ی بیئینساف ناوی خزمه‌تکاریان لی ده‌نی بۆت جانفیدا بن و له‌ ناگزووری نه‌سه‌لمینه‌وه‌ و ئەرکی قورست بۆ هه‌لبگرن و یه‌خه‌شت نه‌گرن به‌ زه‌لیل گیری سه‌رت پی دانه‌ویین بۆ هه‌چ دله‌خوان، یان پیداوایستی خویان. به‌لکوو له‌ خۆشی و ترشی پازی بن به‌وه‌ی هه‌میشه‌ دوا‌ی تیربوونی میوان و ئەم و ئەو ده‌ست بۆ پاروو درێژ بکه‌ن. تو بلای مرۆیه‌کی یه‌ک تۆسکال ویزدانی هه‌بی و هه‌ستی مه‌ردایه‌تی له‌ خۆیدا شک ببات به‌ چ چاوێک سه‌یری ئەو له‌خۆ بوردوانه‌ بکات؟ ئەمانه‌ «ده‌ست و پی و خزمه‌تکار» ن یان گریی برپه‌هی خانه‌واده‌ن؟

من هه‌روه‌ک ده‌مدیت ماله‌که‌مان له‌ سه‌رده‌می باوکمه‌وه‌ درێژه‌ی ده‌کیشا بۆ گه‌لینک مالی ده‌ر و جیران و که‌س و ناسیاو تا ئەوه‌ی نیوه‌رۆیه‌کیان دیتم مه‌ته‌به‌خچی سیزده‌ مندال به‌ ده‌وره‌یه‌وه‌ قاپ به‌ له‌پ و پاروو له‌ زارن، له‌وانه‌ش ته‌نها یه‌کیکیان مندالی مالی خۆمان بوو. هه‌روه‌هاش خزمایه‌تی نه‌سه‌بی و

جەلەزادەبەيم بە دەرژايى ھەموو رۆژگارم لە خەزانەو ھە پەريوھتەو ھە بۆ دەيان و پتر لە دەيان ژن و پياوى داسۆزى بئەبەيبى بئەتەمەى خۆ لەبەرکردووە ھەوا گەلەك بەولای خەزمايەتییەو ھە مەيدانى يەك دلى و يەك ھيوایى و يەك بەرژەوھەندىيان بېرئو ھەگەلماندا. كەسنىكى ژيانى سادەى يەك رېگەى يەك ئاھەنگى بى لک و پۆپ و بى رەگ و رېشەى بلاو رابویرى، بە عادت، عەيارەيەكى تەسك پىوى كەم قوولايى بەكاردينى لە ھەلسەنگاندنى چاكە و خراپە و رەوايى و نارەوايى دياردە كۆمەلایەتییەكان. ئنجا دەشى بەو پەرى راشكاويەو ھە بريار بەدا دژى پەيدا بوونى پئوھندى نىوان خەلق كە گەورە و چووكەيى و خوار و ژوورى تيدا بى. كەچى ئاگای لە خۆى نىبە لە دەمى داخوازى بەرژەوھەندى رازيیە نازى كادرى حيزبى و پۆليسى سەرچادان و معاونى پۆليس و قائىمقام و حاكم و كوێخاى گەرەك و دەيان كەسى ديكە رابگرى ھەتا دەتوانى دوكانىكى بچووكى نازانم چۆناوچۆنى بكاتەو ھە دوو سۆبەى نەوت و سى تەلەفزيونى تيدا بفرۆشى...

ئاخۆ ئەو كەسە دەبى چ بلى ئەگەر لە نزيكەو ھە بىنى بابايەكى خۆم ئاسايى كە نە ئاغا و نە زۆردار و نە مەلكدارى گەرە بووم لە موراجەعەى لادىيەكى مەيلەو بىگانە بە خۆم، بايى قازانجى ئەو دوو سۆبەيە و ئەو سى تەلەفزيونەم بە ئەركەو ھە بە قوربانى ئەو موراجەعەيە كردووە؟ من ناليم خەلق ھەمووى يەك ئاكار و يەك رەوشتە، من ئەوھندە دەلیم، نابى و ھەا بە سەھوودا چووبىن كە لە سەرى زمانەو ھەموو پئوھنديەكى كۆمەلایەتى تاوانبار بەكەين ھەر چونكە لەگەل پئوانەى قەناعەتمان يان فەلسەفەمان يان بەرنامەى حيزبمان رېك ناكەوى، ئنجا پاشدانىش بە پئوھنديى و ھەا لەنگەر بەزىوى چەوتوچویر رازى بىن كەوا لە چا و پئوھنديە كۆنەكان دەبى بلىين سەد رەحمت لە كفن دزى پئشوو!! بۆيە من كە ديم يادى ئەو مرۆ لە خۆ بوردووانە دەكەمەو ھە و ھەسرەتيان بۆ ھەلدەكيشم سۆزىك دەمبزیوى چ فەرقى نەبى لەگەل ئەو ھەستەى كە نەدیتن و نەبىستنى خوشكىكم لە ماوھى چواردە سالدا زامدارم دەكات.

ئافرەتتىكى لەوانەى زۆر پئش چوونە مەكتەبم بە مالى ئيمە و مالى مامم ئۆگرى گرتبوو ناوى زینەبى شەدەلار بوو. ئەو ئافرەتە كە من گەيشتە تەمەنىك دەركى شتان بەكەم دەتگوت لە ھيوينى دل فەراحى و بئغەمى و (دنیا گمرە و ربیع و موت مامش) خولقا بوو. ھەر مەجلىسنىكى ئافرەتان ئەو زینەبەى لى بايە پەستى و مۆنى پئو ھەدەما. لە مالى ئيمە شووى كرد بە پياويكى خۆمان كە لە پلەى خەزمايەتى دادەندرا. زۆر بەداخەو، بەسەر يەكەم مندالیدا جوانە مەرگ بوو، ھەر لە مالى ئيمە... دكتور سەلاح (سورويى) زۆر دۆستى باوكم بوو چى لە توانای بوو بۆ رزگارکردنى ئەو ئافرەتە بە خەرجى دا، تەننەت، بە دەستى خۆى، بە عەمەليەتى جەراحى، مندالەكەى بە مردوويى بوواند كەچى بئسوود بوو. ئەگەر بلىم لەو ماوھەدا كە ژان زۆرى لى كرد تا ئەو دەمەى دلى راوھستا، دكتور سەلاح بە شكلى دايم لە سەراسۆيى بوو راستییەكى بئفيلم گوتووە. ئەگەر لە مالى خۆى بايە ھەرگیز ئەو ھەموو پئو ھەريك بوونەى بەخۆيەو ھەدەدیت... لەبیرمە ئافرەتان و ھكوو پوورە ھەنگ تى ئالا بوون و كە مردیش چۆن شينىكيان بۆ گئرا.

لزووم نابىم چى ديكە بە سەربەخۆيى باسى تاك تاكى ئەو كۆمەلە ژن و پياو ھەكەم، چەندى بە دەم كەشتى ژيانمەو ھەلكەوت داخوازى لى كردم بە پئى پئويست بۆ تاك تاكيان دەچمەو ھە.

دیمه نیکی ناپه سەندی ئەو دەمانە ی که جاری نەگە ییشتبوو مە تەمەنی خۆیندن، دواتریش بۆ ماو دەیه کی بە مەودا بەردەوام بوو مەشقە لی ئاگری خەرمانان بوو که لە زۆر شەوانی هاویندا دەشتی کۆیه ی دەکرده چراخان.

دوشمناپه تییه کۆنینه که ی نیوان حەویزی و غەفووریان لەو سالانەدا مە لا حەویزاغای حەسە ناغای غەفووری و جە لا لاغای حاجی ئەسە داغای حەویزی بۆ خۆی تەرخان و خەریک کردبوو. بۆ منی مندال، کاری بەدی نادپاری خراپە ی یه کدی کردنیان لەوانە نەبوون هەستیان پێ بکەم، ئەو ی سەرنجی چاوی نیو ه بیناشی رادە کیشا (ئاگر بازی) یه که ی خەرمان سووتاندنی شەوگار بوو که وا جگە لە بلیسە سوورە گەشە دوو که لاوییه کانی، هەرچی ئادگاری درنەدی و بێرەحمی و بێهۆشیش هەیه پێو ی دیار بوو. هەموو شەویک بەو کارە نافرە جاپه یانەو ه زەرەریکی قورسیان لە خۆیان و پتریش، لەو سەپانە هەناسە ساردانە دەدا که رەنجی کژیکی که سابه تی سەر لە بەریان دەچوو ههچە چونکه سەپان لە سەرەتای دروینەو ه خۆی و گوزەرانی لە قەبە ل ئەو دەغلە دەکات و ههچ داها تیکی دیکه شک نابات بە تەمە ی بیت تا خەرمان هەلدەگێرین و کیشە ی کایه که شی تەواو دەبیت که وا بە زۆری هەتا مانگی ئەیلوول دەخایین، لەو ه بە لاو ه سەپانە که دەکه ویتە پە لە کوتکه ی که سابه تیکی دیکه، رەنگە دەستیشی نە که و ی.

و هک لە بیرمە ئەو دوشمناپه تییه ی نیوان حەویزاغا و جە لا لاغا تەشە نه ی نە کرد بۆ هەردوو بنە مالە که، بە لکوو تەنها ئەو دوو که لە شیرە ی لە یه کدی گیف دەکرده و ه. هەرچی جە میلاغای سەرۆکی حەویزیان و برا گەورە ی جە لا لاغا بوو نە تەبیاتی لە هەرا و بگرە بە رده بوو نە وەزعی تاییه تی خۆیشی که قایمقام بوو لێی دەسە لماند خەریکی شەرە گەرە کێ بێ، کاکه زیاد ی حە ماغاش لە تەمە نیکیا نە بوو رابستتە کاری و هەا بە دناکار دواتریش که چەپ و راستی خۆی ناسی رێگە ی ئەوتوی نە گرتە بەر بە پێچە وانەو ه بە لای بزووتنەو ه ی کوردایه تی و نیشتمانیا بۆو هەتا بوو بە یه ککی ناودار لە کوردایه تی و لە ئاشتیخوازی (چەند جار نامە ی بۆ هاتوو ه لە سەرۆکی بزووتنەو ه ی ئاشتیخوازی جیهانی، نامە کان من دەمخویند نەو ه بۆی...) لە مەش بترازی کاکه زیاد خوارزای جە میلاغا بوو، مە لا ئەحمە داغای سمایلاغاش که ئامۆزای حە ماغا بوو هەر زاوای جە میلاغا بوو. لەو ه و ه دەماری ئەو پێو هندیه کاری دەکرده سەر رەفتاری هەر دوو لایان بە رانبەر بە یه کتر. بەرە ی مالی سلیمان اغاش (که غەفووری بوون) بە برا گەورە یی مە لا ئەحمە داغای سلیمان اغا پتر ناغای سەر بە رمال بوون تا ئەو ی و ه کوو دۆن کیشوت لە گە ل (ئاشی با، یان ئاشی ئاگر) شەرە شە پلته (شاپلته) بکەن.

سەرت نەیه شینم جووتە که لە شیر ی سەرۆپوینە بە خۆینی پەر و بال فش هە لماو لەو ناو هدا دوو ئاکتەری سەر شانۆی ئەو ئاگر بازیه بوون بە خۆیان و دەستوپا و هندی خۆیانەو ه. راستییه که ی ناتوانم لێرەدا وەلامی پرسیاریک بدەمەو ه لە خۆمی بکەم و بلیم، لەو دەمانەدا که جە میلاغا جاری قایمقام بوو بۆچی بێتەرە فانه راو هستا؟ نە یاریده ی برای خۆی دا نە بەر هە لستیشی لێ کرد؟ توومە ز کاری دنیا که ئادەمی بوونە وەرە هەرە چالاک و ووریا و ژیر و بە سە هوودا چوو یه تی هەموو جاران بە باریکدا ناخولیتەو ه که مو عاده له ی (۲+۲=۴) رای دەنوین... لە بیرمە، دوا ی چەندین کژی خەرمانانی ئەو شەرە دندووکییه، شەویکیان هیشتا نوژی عیسا نە بوو بوو لە پڕ ئاسمانی لای خوارووی کۆیی و ه کوو خۆین

سوور هه لگه را، که راست بووینه وه بۆ سهیر کردنی چۆنایه تی و چه ندایه تیی هۆی ئەو ئاگر له ئاسمان گه رانه دیتمان بلێسه ی ئاگری خه رمان زمانه ده کیشی، به جوړیک مرۆ له دووره وه ترسی لی ده کرده وه. له دوورایی کیلۆمه تریک مه ودا له مائی ئیمه وه خه رمانیکی هه ره گه وره ی مه لا هه ویزاغا که هه موو داها تی زه ویه کانی نزیک کۆیه ی لی کۆکرا بۆوه ئاگر درا وه.

ئەو شه وه بۆ ماوه یه کی درێژ شه وقی ئاگره که هه موو ولاتی پروناک کردبوو ته نانه ت چاو ده دیدت که به ری شیخ بزینیا یه تیش پی گه شا وه ته وه!! ریزه چیای هه یبه سولتان و باواجی هه ر پی ده ویست قوتابی لی بیت و ده وری ده رسه کانی لی بکاته وه چونکه هه وچه به چرا نه بوو. به راستی مالیان ئاوابی، ئەو شه وه جووته قاره مانی کۆیی ولاتیان لی روون کردبووینه وه، به لام که خه رمان دامرکایه وه تاریکایی داها ته وه، چونکه ئەوسا زۆری ما بوو کۆیی کاره بای لی په یدا بی. زۆر به سهیری، ئەنجام وه ها بوو هه ر دوو ئاغا هه ریه که بیان له رووداو یک پییه کی زه ده بیت و بشه لیت، هه ر ده تگوت برای جمرانه بوون که ویکرا نه ساغ ده بن و دوو چاری هه مان نه خو شی ده بن. خوا بیان به خشیت و خزمانیشیان من به خشن له گێرانه وه ی به سه ره اتی وه ها تال، به لام له شیرن کردنه وه ی ئەو تالایی به ده لیم، سپاس بۆ خوا، شوینی ئەو خه رمانه ئیستا که بهر ئاوه دانیی شار که وتوو ه و خانووی ریکو پیککی لی دروست کرا وه.

ئالقهى پېنجەم

باسى قۇناغى ساوايىم لەو چوار ئالقهىەى رابووردودا بە كۇتايى دەگات ھەرچەند كەمتاكورتىكى سىپى پات بوويەوھى ئەو رۇژگارەم ياد كردهوہ. من كە لە تەمەنى ۶۵ سالىمدا بچمەوہ بەرەو رپوداوى تەمەنىكى ساوايى كە ۶۰ سالى بە سەردا تىپەرى بى، بى ئەوھى بە نيازى پاراستنى دەق و شەقل و دروشمەكانى لە ھىچ كەسىكەوہ تۆمارى بۇ گىرابىتەوہ ھەر ئەوئەندە لى پاشەكەوت دەبى كە بە ھەلگوشىنى مېشك و دابىشتنى ھىلەگى يادگار دلۇپىك يان دانەپەك لە بەرەوېوومى ئەو سەردەمە بكەوېتە ناو دەفرى سوالكەرەوہ. لەگەل ئەمەشدا ئەگەر ترسى وەرپس بوونى خوینەر لە چشتى، بە روالەت، كەم بايەخى دەمى ساوايى دەستى پى ھەلنەگرتبامايە جارى ماپووم لەو پچر پچرەى نەخشەى سەرەتاكانى ژيانم رەنگ و دەنگ وەرېگرەمەوہ چونكە زۆر كەين و بەينى سەردەمى ساوايىم وەكوو ئەستىزەى پشت ھەورى تەنك لە يادكردنەوہدا بە لىلى دەبرىقىنەوہ، ئنجا ئەگەر سەرنجى لى توند بكام دەتوانم تەمومزى فراموشى لى برەوېنمەوہ، بەلام وەھا ناكەم و دەگويزمەوہ بۇ قۇناغى مندالىم و دەست بە خویندن كردنم. رەنگە لە ھەلكەوتدا ناواناوە بە پىي داخوازيى داستانخوونى بۇ ئەو پچر پچرانە بچمەوہ چونكە زەحمەتە بە كەس بكرى دەماری پتوئەندى سبەينى بە دوينىيەوہ ھەلبریتەوہ.

باسى خویندنیش چونكە چى ئەوتوى زرينگەدارى تىدا نىيە ھەر بە وەرېسكەر لە قەلەم دەدرى بەلام بە ھەمە حال ناشى لە تەختەى گەشتى ژيان بسرپتەوہ و شوپنەكەى بە بەتالى بمىنیتەوہ. لەبەر ئەمە چەندىكى بۇم بلوى لە سنوورى زەرەر نەگەياندن بەنرخى حىكايەتەكەم لە رېگەى قەدبرەوہ پىيدا تىدەپەرم. لەم تەرزە نووسىنەشدا بەرەو دوا گەرانەوہ و بەرەو پىنشەوہ چوون گەلىك جاران دەبیتە كارى ناچارى.

سەرەتاي خویندنم

بە عادەت كار و فەرمانى مرؤ دواى تىھەلچوون و پىوئەخەرىك بوونى تووشى حالەتى پچرپچرى دىت، كەچى خویندنى من سەرەتاكەى پچرپچر بوو. من لەگەل نەجىبەى خوشكە گەرەم بە يەكەوہ سالى ۱۹۲۵ ز چووينە پۇلى يەكەمى قوتابخانەى سەرەتايى لە كۆيى. ئەو ھەشت سالى بوو، من شەش سالى. ھەرچەند لەم رۇژانەدا تەمەنى شەش سالى بۇ مندال پر بە پىستى سەرەتاي خویندەتى، وا بزانم لە زۆر بارىشدا بە پىنج سالى مندال دەچىتە بەر خویندن، كەچى بۇ ئەو سەردەمە تەمەنەكە لەگەل خویندندا رىك نەدەگۇنجا.

مندالان لە تەمەنى نۇ سالى و ھەلكشاوترىشدا دەچوونە مەكتەب. قوتابى ھەبوو لەگەل مندا دەيخویند، ھەر لەگەل منىشدا بوو كە لە قوتابخانە بەيەكەوہ دەمانخویند ژنى ھىنا. وا ديارە ھەست كردن بە پىداويستىيەكانى كۆمەلايەتى، ئەويش وەكو فەرق كردن بەوھى لە كۆمەلدا پىي دەلین رەوا و نارەوا، بەرھەمى پەرورەدە بوون و فرچك پى گرتن و لى راھاتن و بىستەنەوہ و چشتى ئەوتۆيە، دەنا بۇچى لە ۱۹۲۵ تەمەنى شەش سالى زوو بى بۇ خویندن كەچى لە ۱۹۸۵ بە دواكەوتوو حىساب بكرى؟

هەر لەم بابەتە کۆمەلایەتییه دەبینین تەمەنی عەدەتیی شووکردنی کچ لە لادى چەند سالتیک زووترە لە هی شارستان، هی کچی رۆژەلاتیش بە تیکرایى لە چا و هی ئەوروپایی هەروەهايه.

بىگومان دەبى که خۆم لە قوتابخانەدا دیتبیتەو و هەموو قوتابییەکانم بە گەورە هاتبیتە بەر چا، بى ئەوەى هەست بکەم یان لیکم داویتەو، خۆم بە خەلکی ئەو شوینە حساب نەکردبى و ئۆگرم پێوەى نەگرتبى. مندا لان کە لە کۆلان و گۆرەپاناندا گەمەیان دەکرد لە خۆو دەبوون بە سى چوار گروپ، هەر گروپە هی تەمەنیک. کەس لەواندا بە خەیاڵیدا نەدەهات رەفاقەتى لە خۆ گەورەتر یان بچووکتەر بکات، چونکە بى ئەوەى فکر بکاتەو دەیزانى رەفاقەتى مندا لى لە خۆى گەورەتر دەکیشیتەو بۆ تى شکانى، گەمە و گەپى مندا لى لە خۆى بچووکتريش بە پى کەيف و زەوقى خۆى نیيه.

ئەم خۆ بە بىگانە زانیەم لە نیوان قوتابییە تەمەن گەورەترەکاندا نەپهشت لە مندا هەستى «قوتابییەتى» پرسکى، لەبەر ئەمە هاتوچۆم بۆ مەکتەب لەسەرەتاو هەر بریتى بوو لە «جیکۆرکى» لە گۆرەپانى گەرهکەو بۆ حەوش و ژوورەکانى فیرگە [فیرگە: قوتابخانە]. خوا هەلناگرى منیش هەروەهام دایە بەر داس. رۆژیکى دەچوومە فیرگە دووان نەدەچووم، کەسیش ئەو «هەدارانى» یهى بە لاو سەیر نەبوو. مامۆستاکانى فیرگە لىیان دەسەلماندم بە دلخوازی خۆم بچمە پۆل یان نەچم، وەهاش دەبوو لە نیووى ماووى دەرسدا بى پرس کردن بە مامۆستای دەرسدەر دەچوومە دەرەو. سەرت نەیهشینم ئەو سالا م بۆ بوو مەشقى راھاتن لە فیرگە کەوا هەرچەند نەمخویند بەلام ئامادەى کردم کە سالى دووم خۆم بە «مەکتەبلى» بزنام. لە سالى ۱۹۲۶ کە ناوم لە پۆلى یەکەم بە قوتابى نووسرا نەجیبەى خوشکم چوو بوو پۆلى دووم، منیش بچووکتري قوتابى فیرگە بووم.

لە خزمانى خۆم مەلا نافعى مەلا سبوح و مەلا فەتاحى مەلا عیززەت و کاک مەجیدى ئامۆزام و، وابزانم، عومەرى مەلا رەفەت قوتابى بوون بەلام پۆلیان جودا بوو. رەفیعى تاهیر چەلەبى و میرزای حاجى کەرمیش لە کورانى گەرەکی خۆمان قوتابى بوون بەلام ئەوەى راستى بى لەو سالا دا تەنها کاک مەجید و رەفیعى تاهیر چەلەبى (کە دواتر بوو بە دکتۆر) بە بیرمدا دینەو، کاک مەجید ئامۆزام بوو رەفیعى تاهیر چەلەبیش دەنگ خوشیک بوو، کە لە ریزگرتنى بەر لە چوونە ژوورى پۆلەکانمان نەشیدى دەگوت، دەنگەکەى زال دەبوو بەسەر هەست و هۆشى ئەو خەلقەدا وەها دەزانم لە خۆى گەورەتر دەبى. پیم وەها بووم ئەو تەرزە دەنگە ناشى لە قەلغەتى قوتابییەکی عەدەتییهو هەلستیتەو چونکە وام دەزانى دەنگەکە بە ئەستورایى باوەشى پیاو لە قورگییهو دەردیت، ئنجا ئەگەر هەر هیندى قەلغەتى خەلکی بەبەرەو بى دەبى قورگ و کەمەرى شەق ببەن.

دەنگى ئەو قوتابییە «خارق العادة» بوو. بەو لای خوشى و چریکە و زەمزمەو سام و شکوى لى هەلدەرژا. دواى چەند سالتیک کە دەنگەکەى پتر رسکا لە سەیرانەى هاویناندا بە راشکاوى و بپەرەوا و بى ئەوەى خۆى بدزیتەو لە تەنگەبەرە و ئاستەنگەکانى ئاهەنگى سەرکیش، گۆرانى «یا جارة الوادى» عەبدولوهابى دەگوت و بە سەریدا زال دەبوو. کە دەگەیشتە شوینى «لم ادر ما طيب العناق...» دەنگى خۆى وەها بەرەللا دەکرد، بەرە ژوور و بە هەموو لایەکدا، عەبدولوهابى لەبیر خەلقەکە دەبردەو. ئیستا کە دەبیم فەروز و نورالهدى ئەو گۆرانیه دەلینەو باشتەر تیدەگەم د. رەفیع لە دەمى قوتابیهتى خۆى لە

کۆلنجی «طب» چەند پلە ژوورووی ئەوانەوه بوو لە لایەن دەنگەوه. (دەبێ ئەوەندەش لێردا بلیم که فیروز تۆزی نورالهدی ناشکینێ ئەگەر تەنها بە دەنگەکەیهوه بۆی بێتە مەیدان).

که چوومه مەکتەب دەستەى مامۆستایان بریتی بوون لە ژمارەیهک کهوا پەنگە لە حەوتی تینەپە راندبێ. ئەوانەى من لەو سالەدا بە بیرمدا دینەوه چوار تاکیانن:

۱- مەلا عەبدوڕپەرەحمان شەرەف کورێ مەلا عەبدووللای نازەنینی مدیری مەکتەب بوو دەرسیشی دەگوتەوه. بنەمالەى «نازەنینی» لە کۆنەوه خەریکی مەلایەتی بوون و مەلای چاکیان لێ هەلکەوتوو. بە داخەوه لە دەمی نووسینی ئەم نالقهییەدا دەنگم بە کەس لەو بنەمالەیه راناگات شتیکم پێ بلی لە بارەى میژوویمانەوه. ئەوهى بزەنم، مەلا عەبدووللای نازەنینی یەکیک بووه لەو مەلا دیندارانەى ترسی خوا نەبێ هەرچی ترس بووه لە دایدا نەبووه. کاکە زیاد بۆی گێرامەوه گوتی جارێکیان مەلا عەبدووللای دەچیتە لای حەمە ناغا. بەرەو رووی خوێ و قەلەبالی دیووخانەکە بێ دوودلی کردن پێی دەلی ناغا برازایەکت هەیه لە دێی خدران پیاویکی باش نییه و دەسدریژی لە خەلق دەکا. نەسیحەتی بکه با واز لە خراپە بهینی. حەماغاش دەلی مامۆستا ئەو برازایەم نیستا لێرەیه و گوتی لە قسەکانتە. ئەویش بێ ئەوهی روو وەرگێرێ گوتی بە خوا چاک بوو قساکانم نەبوونە غەیبەت، ئیتر پتر بەسەریدا رویشت هەتا لە مەجلیسەکە هەلستا.

بrazakەى حەماغا، قادراغای سمایلاغا، نەیکردە نامەردی که چۆوه خدران دیارییهکی باشی بۆ مامۆستا هەنارد بە بەلگەى ئەوهی که لێی دلگران نەبووه و قسەکانیشی هەلگرتۆتەوه. خەبەرەتای خواناسی و نەترساوی و مەلایەتی مەلا عەبدووللای نازەنینی بە تەواتور دەگێردریتەوه. گەلێک جار لە مەجلیسی باوکم لە دوا باوکیشم لە مەجلیسی مامم یادی مەلا عەولای نازەنینی بە حورمەتەوه دەکرایەوه. کورە گەرەکەى، مەلا سەدیق ئەفەندی که یەکەم کۆبی بوو لە کۆلنجی حقوق دەرچوو، لە پلەى حاکمایەتی تیپه‌لکشاکشا تا کوو بوو بە سەرۆکی دادگاکانی مەنتیقیەى ئیستینافی کهرکووک، لەگەل مامم و مەلا سادقی سدیقى دایە خەجییی و مەلا علی باداوهیی موستەعیدی دەرس خوین بوون لای باوکم. ئەو پێوه‌ندییهیان بەرەهوام بوو هەتا هەر چواریان بە رەحمەتی خودا شاد بوون. لەبیرمه جارێکیان لە کارتی جەژنە پیرۆزانەى که بۆ باوکمی نارد ئەم بەیتی نووسی بوو

یا خوا گوشاد بێ دلت وەک گولشەن

جەژنت پیرۆز بێ قیبلەکەى وەتەن

مەلا عەبدوڕپەرەحمان شەرەف لەو تەمەنەدا نەبوو که لەگەل کاکى لای باوکم بخوینێ بەلام ئەوەندەى که لە کۆبی مدیری مەکتەب بوو هەفتانە ۴-۵ جار بەلکوو پتریش دەهاتە لای باوکم، باوکیشم زۆر جار لە سەردانی دەکرد لە مەکتەب. لەگەل مامیشم یەک مال بوون، تەنانەت که هاوینان بە سەفەری یەک پۆژە بهاتباینە کۆبی زۆر جار لە قاوه‌لتی نیوهرۆژەمان لە مالی ئەودا دەخوارد. لە چەند سالیکی بەرەودوای وەزیفەداری وازی لە «تعلیم» هینا و بوو بە مدیری ناحیه و هەلکشاکشا بوو بە قایمقام، سالی کۆچی دوایی مامۆستا شەرەفم لێ روون نییه. پەنگە بەر لە ۱۹۵۸ بێ.

۲- مام، شیخ نوری حاجی مهلا عه بدوللا.

۳- مهلا حه ویز ئه فهندی قوچاغا. وا بزائم له بنه ماله ی ئه و محمه قوچ پاشایه، که میژوو باسی کوژرانی دهکا له لایه ن عه بدورپرهمان پاشای بابانه وه، له سالی ۱۲۱۶ ک (وهک له بیرم بی). ئه م ماموستایه مان مه لایه کی دل هوشیاری ئیسکسوکی پاکپوشی ئه دیب و قسه خوش بوو. به دهم دهرسه کانیه وه گه لیک جارن بای ده دایه وه سهر گیزانه وه ی رووداوه کانی میژوو به دهموودوی حیکایه ت بیژ که زور پتر له میژووی پاته وپات له دلاندا کاریگر و جیگیر ده بوو. به کوردی و فارسیش هه لبه ستی هه بوون. که سی له دوادا به جی نه ما وه حاجی روون بکاته وه.

۴- ماموستا عومه ر ئه مین. خه لقی هه ولیر بوو. باشترین دهرسه دهری «قراءه» و حیساب بوو. دوی دهیان سال بوی ده گیزامه وه (خویشم له بیرم بوو) که له ماوه یه کی کورتدا فیری نووسینی بووم، هینده شم لی رازی بوو که زور جارن له کاتی دهرسا به دوایدا دهناردم له پۆلی خومه وه بۆ پۆلی له خوم هه ورازتر، ده چووم و پرسیاریکم وه لام ده دایه وه که قوتابیه کی ئه و پوله وه لامی پی نه درابووه. تا بشلی پی مه منوونی ده کردم که دهمیسته وه لای باوکم ره زامه ندی خوی به رانه برم دهر بریوه ماموستا عمر امین له پاش خوی دیارییه کی باشی بۆ سه قافه تی کوردی به جی هیشتووه، ئه ویش د. وریا عومه ر که له سه قافه تی نویی زمانه وانیه ئه و روپا به رخوردار بووه و خزمه تی زمانه که مانی پی ده کات.

ماموستا کانی دیکه م که له سالی خویندنمدا دهرسیان ده گوته وه، بۆم ساغ ناکرینه وه، واته نازائم له و ماموستایانه ی که بیرم دینه وه چه ندیان هی سه ره تای خویندنم بوون. ناچارم به تیکرایی و بی ده ستنیشان کردنی سال و رۆژ ناویان ده به م مه گهر به ریکه وت له باره ی یه کیک و دوانیانه وه ئه و سال و رۆژه بزائم و باسی بکه م. له ماموستا کانی هه ره دیرینه م که وا ره نگه تیناندا هه بی له سالی یه که می خویندنه وه دهرسی پی گویتیم ئه مانه ن: ماموستا سالح قه فتان، ماموستا عه لی ئاگا، ماموستا عه زیز (ناوی باوکی نازائم و خه لقی سلیمانی بوو).

ماموستا قه فتان له بهر بیرورای نه ترساوی جاریکیان دوو چاری سه ریشه یه کی ناقولا بوو. که من ئه وسا هه ر له دووره وه بۆره باسیکی ده هاته بهر گویم و دواتر به دریژی بۆیان گیزامه وه. به تاییه تی ماموستا عه لی ئاگا که خوی له و ده مه دا هاوپی ماموستا قه فتان بوو زوریش به مه سه له که وه ناراحت بوو بوو. کیشه که ده خلی به عه قیده وه هه بوو، بۆیه بوو زور له وانیه خویان به خاوه ن ماف ده زانن له پاراستنی عه قیده، له ماموستا قه فتان که وتنه چه چه پ و مه سه له یان گه یانده حکومه ت. باوکم که وته نیوانه وه و له دوا هه موانی نارد و لای خوی هه راکه ی کپ کرده وه. لیردها ریم نییه چه ندوچونی ئه و مه سه له یه باسی بکه م چونکه هه م هه ستیاری تیدایه و هه م په کیش له سه ر شه ن تیدا کردنی نه که وتووه.

له پۆلی دووه م یان سنیهم بووم ماموستایه کی هه ولیریمان بۆ هات ته نها رپازده ی به قوتابییان ده کرد ناوی انور حاجی حسن بوو. جاریکیان له چوونه وه مان بۆ ناو ژووری دهرس، بی لزوم زلله یه کی لی دام. تا ئه و رۆژه لیدانم نه خواردبوو، ئه و رۆژه ش له نه شماره زایی ماموستا که مه وه بوو لیم درا. تازه هاتبوو، قوتابیاکانی نه دهناسی، دهنه ده بوو بزانی من له قوتابیه هیمنه کان بووم. وا پی ده چی له قه له بالغیدا به هه له منی تاوانبار زانیبی. به ده ست خوم نه بوو له هه ژمه تان گریام. مه سه له که گه یشته وه مدیر و

مامۆستاكان بى ئەۋەى من ھىچ بلىم يان شكات بكام. ئەوان، نەك لەبەر لايەنگىرى بەلكوو لە باۋەرى خۇيانەۋە كە من ھى لىدان نىم، تىيان گەياندبوو كە كارىكى باشى نەكردوۋە...

سەرتان نەيەشىنم مامۆستاكام بە دل پەشىمان بۆۋە و دللى دامەۋە. زۆر نەمايەۋە لامان دواترىش. خۇاي لى خۇش بى، شىۋاو لەو شىۋاۋىيەدا جوانمەرگ بوو. دۇاي دوو سى سال براپەكى ئەو، مامۆستا عىسا حاجى حسن، بوو بە مامۆستامان و دەرسى حىسابى پى دەگوتىن، بە راستى جوانمەرد و تىگەيىشتوو بوو تا بشلىى لە سەرخۇ بوو خۇيىندى بەرزى تەۋاو كرد پاش ئەۋەى چەند سالىك بە موعەللىمى رابوارد شەھادەى دكتوراي لە «بىطرە» ۋەرگرت. ھەتا ئەم دەمە پىۋەندىمان بەردەۋامە و بە چاۋى ئەو سەردەمەى سەير دەكەم ...

مامۆستايەكمان كە لە پۇلى پىنچەم دەرسى «اشياء» ى پى دەگوتىن مەلا سالىكى بادىنى بوو. لەو باسە نويىانەى كە تازە بە تازە دەھاتنە ناو كۆرى خۇيىندى و خۇيىندەۋارانەۋە ھەر شتىكى لەگەل عەقىدەى كۇنى خۇى رىك نەكەوتبايە لىى بە دەنگ دەھات و دەيگوت ئەمە قسەى ئەۋروپايانە، خۇاش نەبى كەس نازانى راستى و حەقىقەت چىيە، نەكەن بەۋ تەرزە قسانە باۋەر بكام... ئەۋيش زۆر نەمايەۋە. خالىدەفەندىيەكى خەلقى سلىمانىمان بۇ ھات، رەفتارى لە خۇ رازى بوو ۋەك كە زاپتىك لەگەل عەسكەرەكانى رى بكات ئەۋيش لەگەل ئەو خەلقە ۋەھا بوو. لەبەر ھۆيەكى كە نازانم چى بوو كەيفى بە شىخ مەحمۇدى حەفید نەدەھات... ئەو سالە تازە بە تازە زەكى ئەحمەد ھەنارى كە لە دەرچۋانى فىرگەى كۆيى بوو كرابوو بە مامۆستا لە كۆيى. زەكى ھىندىك سروودى بە قوتابيان دەخۇيىندەۋە دەبوۋە ھۆى گۆبەند و خالىدەفەندى ۋەھا تورە دەبوو باس ناكرى. زۆر جارن نەشىدەكەى بە قوتابيان دەبريەۋە، زەكى ھەنارىش سەمىلە خنكەى دەھاتى و بە قەستى پۇزى ۋەھاي ۋەردەگرت گۇيا لە كەردەۋەكەى خالىدەفەندى نارازىيە. يەككە لە دوو كورەكانى خالىدەفەندى كە ناۋى عەبدوللا بوو ھاۋتەمەن و ھاۋپۇلم بوو ھەتا لە كۆيى بوون زۆر برادەر بووين و بە دل خۇشم دەويست. سالەھا دۇاي ئەو رۆزگارە يەكدىمان دىتەۋە ئىستا نازانم لە چ عالەمىكدايە. برا گەۋرەكەى ناۋى عەبدولخالق بوو لە ئىمە بەرەۋرۋورتر و بە تەمەنىش لىمان دوور بوو، ھەرگىز لىى نزيك نەبوۋمەۋە. نىۋەرۋيەكىان عەبدوللام لە مالى خۇمان گل دايەۋە و بە يەكەۋە دۇلمەمان خوارد. خالىدەفەندى ۋەھاي كرد رۆزىكى دىكە عەبدوللا من بۇ نىۋەرۋرە بباتەۋە مالى خۇيان، بەلام نانەكەيان گەلىك لە سنورى دۇلمە تىپەراند بوو. بىگومان خالىدەفەندى بە راسپارە ۋەھاي كردبوو كە ئەو رۆزە خواردى ناياب دروست بكام. ۋا بزنام رىشى نەدەدا لە من بەۋلاۋە چ قوتابىيەك ۋەھا لە عەبدوللا نزيك بىتەۋە كە بگاتە مياندارى و ھاتوچۇى نىو مال.

لە مامۆستا بەرچاۋەكانمان كە بە پى كىشانە و پىۋانەى تەمەنى مندالى و دەفرى زەينى فىرگەى سەرەتايى بە خاۋەن شەخسىيەت دەژمىران، لە كۆمەلىشدا رىزى تايىبەتايان لى دەنرا. سى كەسيان شوپنى تايىبەتايان لە زەينى ئەوساكە و ئىستاكەشما ھەيە. يەككىيان مامۆستا عەبدوللا عەزىز، بە شىۋە و بە گفتار و بە رەفتار و بە جۇرى دەرس گوتنەۋەشى سەرنجى رادەكىشام و رىزم لىدەنا. ھەرچەند ماۋەى مانەۋەشى لە كۆيى زۆر درىژ نەبوو، يادى لە دلماندا زىندوو بوو. دۇاي دوور كەۋتەۋەى لىمان چەند جارىك دىتمەۋە دەتگوت ھەرگىز لە يەكدى دانەبراوين. دواتر بوو بە مديرى ناحيە كە ئىتر

ئاگام لە چەندوچۆنى ھەلسووکەوتى ژيانى نەما. لە چا و ھاوتەمەنەکانى خۆيدا زۆر زوو كۆچى دوايى كرد. بە داخووە ناتوانم بلّيم خەلقى كوئى و بنەمالەكەى چى بوو چونكە شارەزاي ئەو بارەى نيم. ئەوى ديكەيان مامۆستا عەبدووللا سامى بوو. ھەتا بلّى مرويەكى زەين كرايەووە و روح سووك و قسەخۆش و خويندەوار و يارانى بوو. لە ھەر مەجلىسك بايە گيانككى نوكتە و گەشايى و خۆشايى تى دەگەرەرا.

لەبیرمە جاريكيان سەيرانى مامۆستاكان و قوتابىيە كۆبيەكانى فیترگەكانى بەغدای ئەوسا بوو كە لە پشووئى ھاوينەدا ھاتبوونەووە كۆبيى. من ھەرچەند جارى لە سەرەتاييدا بووم بەلام، كوردى گوتەنى، پيكيان دەكردم. ئەوسا باوى گرامۆفون بوو، ھەريەكە داواى قەوانككى دەكرد ئيتز پەيتا پەيتا قەوان بە دوا قەواندا دەھات، مامۆستا عەبدووللا ساميش پتر ھەزى بە قسە و نوكتە دەكرد. لە كۆتايى قەوانكيدا مامۆستا سامى دەنگى ھەلبېرى و گوتى نّجا نۆرە دلّخوازي منە، تكام ئەوويە بۆ من قەوانككى لى مەدەن ئيتز خۆتان ئەو قەوانە ھەلبېرىن... ماوويەكى باش بۆ ئەو نوكتە خۆشە گرامۆفونيان وەستاند، مامۆستا عەبدووللاش بە دەم قسە و پيکەنينەووە سەرى با دەدا و خۆى دەھينا و دەبرد بۆ ئاوازي ئەو قەوانەى كە بە وەستاوى لەسەر گرامۆفونەكە داندرابوو.

جاريككى ديكە لە نادى كۆبيى خەلقەكە يارى كۆنكانيان دەكرد، زۆربەشيان ئەفەندى مەكتەب بوون و كەوتنە سەر بارى نوكتە ھينانەووە بە دەورى يارى كۆنكانەووە. يەككە گوتى: يا اهل الكونكان، ئەوى ديكەيان گوتى نەخیر دەبى بلّين ايها الكونكانيون... مامۆستا سامى گوتى، ھەر دەلّى ميژووتان لەبیر نەماو، لەسەر وەزنى «غاسانە و مناذرة» دەبى بلّين «ايها الكناكنه». مامۆستا سامى ھەر وەك دەرسى زيده ريكوپينكى دەگوتەووە لە تەمسيليش، بى مامۆستا شارەزايى ھەبوو. لە يەكەم تەمسيلى شانۆى كە لە مەكتەبى كۆبيى بە سەرنەوى «كچى كوردستان» ريك خرامامۆستا ساميش و مامۆستا زەكى ھەناريش دەوريان ھەبوو، دەورى ھەريەككيشيان بە پيى دروشمى شەخسيەتى بۆى رەچا و كرابوو، مامۆستا زەكى نەختيك بزىو بوو كرابوو بە ريكگر، چەتە. مامۆستا ساميش بە خۆى و تەبياتە دوورەشەرەكەيەووە دەورى يەكككى ميرخاسيان بۆ ديارى كەردبوو. بە پيى زەوق و تيبير كەردنى ئەو سەردەمە ھەردوويان لە دەورى خۆيان سەرەكەوتوو بوون. بەلام تەرازووەكە نەختيك بەلاى مامۆستا زەككەيەووە بوو چونكە جموجوولى پر ھەرا و ھاتوباتى ريكگر خەرمانەيەك بە دەورەى ريكگر دەبەستى. مامۆستا سامى بە دريژايى عومرى بۆ من مامۆستا و دۆست و برا گەورە و برادەر بوو. وەى كە بە دلّ خۆشم دەويست. پار بە خامۆشى و بى دەنگ و سەدا سەرى نايەووە، تا من خەبەردار بووم ماو بەسەر مەرگيدا تيبەرى بوو. چەندىكى ويستم، نەمتوانى دەنگم بە ھيچ يەككە لە ئەولادى رابگەيەنم چەند جارەن ژمارە تەلەفونى خاتوونى كچيم بادا، كەسى بيسەرەكەى ھەلنەگرت. وا بە ناچارى و بە دوا كاتەووە ليرەدا سەرەخۆشى لە خانەوادەى دەكەم بە تايبەتى فونادى كورى كە لە تەبياتى باوككەيەووە دلّفروانى و بەخشنەديى وەرگرتوو. بۆ گيانى پاكى عەبدووللا ساميش سەد عوزرى خەجالەتى...

مامۆستاى سينيەم كە بە ئانقەست ناويم خستە ئالقەى دوايينەووە مامۆستا عەبدوولخاق قتبە. بنەمالەى «قطب» چەند پشتيكە لە كەركوك نيشتەجین و بە دەرس و زانستەكانى ئيسلامككەيەووە خەريك بوون. بە پيى كورتهى ميژووى ئەو بنەمالەيە كە لە سەر داخوازي خۆم مامۆستا مەلا عەبدولمەجيد قطب

(به عهده بی) بوی نووسیم، درهختی نهسه بی مامؤستا عهبدولخالق بهم جوردهیه: باوکی مهلا ئەحمەد، که دواي دەرچوون له ئیمتیحان به پلهی ئیمتیاز له ئەستهنبول بۆته قازی و خاوهن تهئلیف بووه له زۆری زانستهکانی ئیسلام، کوری مهلا محهمهده که ناوی به قطب دەرکردوه، ئەویش کوری مهلا ئەحمهده، ئەویش کوری عوسمانه. بهر له مهلا عوسمان وهک که مامؤستا عهبدولخالق بوی گێرامهوه بنه ماله بیان له ناوچهی شیخ بزینی ژیاوه. مهلا مهجید خۆی کوری حاجی مهردانه و ئاموزای مامؤستا عهبدولخالقه و شوینه واری عیلمیهتی بنه ماله ی له کهرکووک پاراستوه.

مامؤستا عهبدولخالق (لیره به دواوه به قطب ناوی ده بهم) له قوتابخانهی کۆیی مامؤستایه کی هه ره بهرچاو بوو، هه ر که به دیار دهکوت قوتابیهکان دهکوتنه باری خۆپاراستن و شهرم و شکۆ. له درسی ئەودا هیچ قوتابیهک نهیتوانیوه بی ریزی ی یان بی ئسولیی لی بهدر بدات. له پۆلی پینجه م و شه شه م درسی ریزمانی ئینگلیزی به ئیمه دهگوته وه، بی دوو دلای کردن ده لیم له و ماوه یه دا سه ره له بهری ریزمانی ئینگلیزی پی گوتینه وه تا ئەوهی له هه موو خویندنی دواتر مدا شتیکی تازهم له ریزمانی ئینگلیزی نه بیست. راستیه که ی مامؤستا قطب نهک هه ر له ئینگلیزی بگره له هه موو مادهکانی ئەوسا قوتابخانهی دهستیکی بالای هه بوو. مامؤستا عهبدورره حمان شه ره ف نه قل کرا بۆ قه زایه کی دیکه (وايزانم ره واندن) ئیتر مامؤستا قطب له جیی ئەو بوو به مدیر.

دؤستایه تی مامؤستا قطب له گه ل باوكم زۆر به تین بوو. له سه رده می مودیرایه تییه که یدا زۆر جارن باوكم سه ردانی مه کته بی ده کرد و نیوه رۆژه شی هه ر له مه کته ب لای مامؤستا قطب ده خوارد. له و ته رزه رۆژانه دا مامؤستا وه لامی بۆ دهناردم که دواي دهوام بمینمه وه و له گه ل ئەواندا نان بخۆم. پینوه ندیمان که له مامؤستایی و قوتابیه تییه وه دهستی پی کرد به درێژایی رۆژگار له به رزبوونه وه و پتر به هیزبووندا بووه تا ئەم رۆژه ی ۱۹۸۵/۹/۲۰ که ئەم یاداشته ی تیدا دهنوسم. ریکه وتی زۆر خۆشیش بوو که پینوه ندی مامؤستا قطب له گه ل مامؤستای دیکه مدا، عه بدوللا سامی، هه تا بلایی به تین بوو ئیتر له و سالانه ی دوایدا به زۆری که دیدنه ی یه کدیمان بگردایه هه ر سیک به یه که وه کۆده بوینه وه. مامؤستا قطب دواتر بوو به مودیری «متوسطه» له کۆیی، پاشان چوو بۆ ئینحیساری تووتن و بوو به مودیری ئینحیساری سلیمانی. لیره دا تاکه نمونه یه کی هۆشیاری و شاره زایی و ئەمه کداری و قه درزانی ئەو ئینسانه تان بۆ ده گێرمه وه.

زه عیم روکن عومه ر عه لی له په نجاکاندا موته سه ریفی سلیمانی و که وته سه ر سیاسه تی بیه یز کردنی بنه ماله هیزداره کان، له پیش هه مواندا بنه ماله ی کاکه حمه دی شیخ. مامؤستا قطب مودیری ناوچه ی ئینحیسار بوو له سلیمانی. عومه ر عه لی لئی داوا کرد ئەو ئیجازه ی تووتنی به دینه کانی شیخ مه حمود دراوه بیان بریت. مامؤستا قطب پی گوتیوو میژوو ئەمه مان لی ناسه لینی چونکه سه رچاوه ی سه ده یه ک و چاره که سه ده یه ک له مه و بهر هه یه که شوینیکی وه کوو دهستی بازیان تووتنی لی چاندراره ئیتر چۆن زات بکه ین ئەو راستیه میژوویه پیشیل بکه ین؟ ئیجازه کانی بۆ مالی شیخ مه حمود پاراست.

وه فاداری لیم داوا دهکات چاکه ی مامؤستا کانم بلیم. ئەوه ی راستی بی له زۆر که سم داوا کردوه، له وانه ی ناویان دیته ناو یاداشته کانم، کورته باسیکی بنه ماله بیان وه یا بهرچاوترین ئەندامی بنه ماله که یانم

بۆ بنووسى تاكوو باس و خواسى ناو ئەم نووسىنەى پى دەولەتمەندتر بىكەم و ناو شورەتى جوانمىریشيان بپارىزم بە پىنى ئەو بارە كۆمەلايىيەتتەى كە تىيدا ژياووم پىوھندى خانەوادەيىم لە لاينكەوھ و پىوھندى شەخسىم لە لاىھكى دىكەوھ وھەى كىردووھ زۆر كەس و كۆمەل و بنەمالە بناسم و لە گەلىك ھەلۆھستى دەگمەندا خۆم دىتتتتەوھ. ئنجا ئەگەر بىم لە گەشتى ژياندا تاكە داوى رشتەى عومرى خۆم ھەلبىگرمەوھ و سەر لە تەنىشت و پۆخم خوار نەكەمەوھ و برادەران و ھاوتەمەنان و ناسىاوان لەگەل خۆمدا نەھىنمە بەر رووناكايى وەك ئەو كەسە دەبم كە خەلق بۆ سەر سفرەى بەتال بانگەپشتن بىكەم. دەمەوئى لەم نووسىنەمدا مافى تەواو بە خۆم بدەم كە دىم مافى ئەو كەسانە و ئەو كۆمەلانە تىدەخوئىنمەوھ كە رەوتى ژيانم بە رىچكۆلەى ئەواندا تىپەرىپوھ ياخود لەگەلىاندا، كەم و زۆر، جووت رۆشتووھ.

بگەرىمەوھ بۆ مامۆستاكانم، جگە لە مامۆستا قطب كە كەركووكى بوو، مامۆستايان رەمزى ئەفەندى و فاتىح موستەفاش كەركووكى بوون. رەمزى كەم مایەوھ، بەلام مامۆستا فاتىح بەيىنك لمان بوو. ئىستاش تىنى نەگەيىشتەم بۆچى قوتابىانى پۆلى شەشەم لىنى كەوتنە شكات لای مەدەر كە ئەوسا مامۆستا قطب بوو. مەن بى ئەوھى ھىچ سەرۋەرىكى ئەو شكاتە بزەم لەسەر خاويىشتى ھاورىكانم، كە ھەموويان لە مەن گەورەتر بوون، زۆر بە دل ساردىيەوھ پىشتگىرىم لە شكاتەكە كىرد. تا ئىستاكەش لەبىرمە كە مامۆستا قطب بە دوايدا ناردم و لىنى پرسىم ھۆى ئەو شكاتە چىيە. ئەوھندە بى وەلام و گومان لەخۆ كىردووبووم فرمىسكەم ھاتنە خوار. وابزانم مامۆستا قطب تىم گەيىشت بۆيەبوو خىرا ئىزنى دام بچمەوھ ژوورى دەرس و بابى سەرى دەرزى سەغەلتى نەكردم. وھى كە پەشىمانم لەو ھەلۆھستە بى بىچ و لەرزۆكەم. بەلام زۆرى نەبرد شكاتەكە و ھەر بنگەيەكى راست و درۆى ھەبووبى لەبىران چوونەوھ و مامۆستا فاتىح بۆوھ بەو خۆشەويىستە كە لىنى دەوھشايەوھ.

لە نوكتەكانى ئەو مامۆستا فاتىحە شتىك دەگىرمەوھ. جارىكيان ئەزموونى شەفەوى قوتابىانى پۆلى چوارەم يان پىنجەمى دەكرد لە جوغرافىا. مەن سالى پىشوو لە مەكتەب دەرچووبووم بەلام رۆژانە دەوام دەكرد، ئەو رۆژەش بە عادەت ھاتمەوھ مەكتەب و لەگەل كاك مەجىدى ئامۆزام بە يەكەوھ لای مامۆستا فاتىح بووين. ھەر پرسىارىكى لەو قوتابىيەى كىرد، بىسوود بوو نەك لەبەر ئەوھى كە وەلامى راستى نەداوھ بەلكوو چونكە ورتەى لەبەرەوھ نەھات، بە زاراوھى ناو فەقىيان «شقى شفىى» ى نەكرد. لەگەلى بە پشوو بوو ھەتا پشوووش پەكى كەوت. ئەوسا پىنى گوت: فلانە كەس (ناوى ناھىنم خوا لىنى خۆش بى) يەك سوئال ماوھ لىتى دەكەم ئەگەر وەلامت داىەوھ باشە ئەگىنا سفرت بۆ دادەنىم. سوئالەكەش ئەمەيە، ئايا كۆيى (واتە كۆيسنجق) قەزايایە يان بەلایە؟ قوتابىيەكەش بە زارى كۆييان زۆر بە رەوانى و دەنگ دليرانە وەلامى داىەوھ و گوتى: ئەفەندى بەرايە... مامۆستا فاتىح لەسەر بەلئىنەكەى خۆى سوور بوو پىنج نومرەى بۆ دانا كە بابى ناجىح بوونى دەكرد، بەلام دەشىزانى ئەگەر دە نومرەشى بداتى سوودى نادات چونكە لە مادەكانى دىكە ناتوانى بە قەزاوبەرا دەرباز بى.

مامۆستايەكى دىكەشمان، احمد فخرى، بە كەركووكى دەزانم ھەر چەند لىشى دوودلم. زۆر كەم مایەوھ لمان بەلام پىنەوھ ديار بوو كە چەند رىز لە خۆى دەنىت و تا چ رادەيەك لە پۇلدا شكۆى خۆى دەپارىزى. دواى سالەھا كە مەن كەوتەم باوھشى جىھانى بىنە و بەرەوھ لەگەل مامۆستامدا بووين بە

برادر باره‌ها و چاره‌ها له سهر سفره‌ی شیخ ره‌ئووفی خانه‌قا له که رکوک به یه‌که‌وه کۆده‌بووینه‌وه و سه‌عات له دوا سه‌عات به وتووێژی شیرن و شه‌نگ ر‌امان ده‌بوارده. دوا‌یی بوو به مدیری ناحیه. خۆم لیم نه‌بیست به‌لام مه‌لیکی شیخ ره‌ئووف که خالی منداله‌کانمه بۆی باس کردم که مامۆستا نه‌حمده فه‌خری به پیتی گێرانه‌وه‌ی خۆی کاتیک که له ناوچه‌ی سیده‌کان مدیر ناحیه بووه چۆته سه‌ردانی یه‌کیک له شیخه خاوه‌ن ته‌ریقه‌ت و مریدی ئەو ناوه، له وتووێژدا باسی جگه‌ره و توتن کراوه، شیخه‌که‌ش گۆیا مه‌علوومات فرۆشی ده‌کات، گوتی‌بووی، خوا له قورئان ده‌فه‌رموی «لعن الله من احدث التوتن» وشه‌ی توتنی‌شی به شیوه ئاخوتنی خۆی ده‌ربری بوو که ده‌نگی «و» تیکه‌ل به «ی» ده‌که‌ن وه‌ک که فه‌ره‌نسییه‌کان ده‌یکه‌ن.

ئەو قوتابیانه‌ی که هه‌ر له ده‌می قوتابییه‌تی من له فه‌رگه‌ی سه‌ره‌تایی کۆیی خۆیندنی به‌غدا‌یان ته‌واو کرد و بوون به مامۆستا له کۆیی ئەمانه بوون: زه‌کی هه‌ناری، سه‌عید سه‌لیم، طاهر صادق، جه‌لال هه‌ویز، عه‌بدوهره‌حمان نورجان. ره‌نگه‌ هی دیکه‌ش هه‌بن من ناویانم له‌بیر چۆته‌وه یان به هه‌له‌ وه‌ها بزانه‌م دوا‌ی ده‌رچوونی من بووبیتنه مامۆستا وه‌کو سا‌بیر ئیسماعیل و سه‌ید نه‌حمده مه‌لا وه‌لی. له‌مانه و له هه‌موو ئەو مامۆستایانه‌ی ده‌رسیان پێ گوتووم له فه‌رگه‌ی کۆیی ته‌نها مامۆستا قطب ماوه، خوا ته‌مه‌نی درێژ کا، ئەوانی دیکه هه‌موویان یه‌خسیری به‌ندیخانه‌ی قه‌بر بوون.

ئەوه‌نده‌ی بیر ده‌که‌مه‌وه له‌و قوتابیانه‌ی که له سالی یه‌که‌می خۆیندنه‌م هاو‌پۆلم بوون ته‌نها یه‌کیانم به‌بیردا دیته‌وه، ئەوانی دیکه ره‌نگه‌ ورده‌ ورده له هه‌لکشانی من و دوا‌که‌وتنی ئەوانه‌وه بووبیتینه هاو‌پۆل. ئەو قوتابییه‌ که به‌چه‌ند سالی‌نیکیش له من گه‌وره‌تر بوو عه‌بدوهره‌زاقی کوری توفیق ئەفه‌ندی مه‌لا ئیمام بوو، به‌لام چۆن قوتابییه‌که؟! که ده‌رسی قه‌واعیدی عه‌ره‌بیمان ده‌ست پیکرد له وه‌لامی پرسیا‌ری مامۆستادا «ضرب» ته‌رکیبی چیه‌ جه‌وابی دایه‌وه: مامۆستا، زه‌ره‌به ئیسمی مورالیه!!

وا بزانه‌م له پۆلی دووه‌م یان سێیه‌م بووم کژیش زستانه و ره‌مه‌زان بوو، له ده‌رسی‌کدا مدیرمان، مامۆستا عه‌بدوهره‌حمان شه‌ره‌ف لێی داوا کردین به پێی ده‌ستوقامی خۆمان باسی جووری ر‌ابواردنی رۆژانه‌ی خۆمان بکه‌ین به عه‌ره‌بی. ئەو زه‌مانه عاده‌ت وه‌ها بوو که کاتی نوێژی نیوه‌رۆ داده‌هات چه‌ند مامۆستا و هه‌موو قوتابییه‌ نوێژکه‌ره‌کان و هیندیکیش له‌وانه‌ی به‌چا‌ولیکه‌ری ره‌گه‌ل خه‌لقی ده‌که‌ون ده‌چووینه مزگه‌وتی گه‌وره که‌وا ۵۰-۶۰ مه‌تره لیمانه‌وه دوور بوو. زوربه‌ی خه‌لقی شار و ئەفه‌ندی خۆینده‌وار و به‌شینیکیش له مندالی ژیر پاش عه‌سران ده‌چوون بۆ مه‌جلیسی وه‌عزی باو‌کم. ئەویش هه‌ر له مزگه‌وتی گه‌وره. خه‌لقه‌که ئەوسا ده‌یانگوت «ده‌چین بۆ سه‌یری وه‌عزان»، منیش که له نووسیندا هاتمه سه‌ر باسکرده‌وه‌ی چوونم بۆ مه‌جلیسی عه‌سرانه‌ی وه‌عز ئەو زا‌راوه‌یه‌ی «سه‌یر» م به‌کاره‌ینا چونکه هیچی دیکه‌م نه‌ده‌زانی «... اذهب الی الجامع لیسیر الوعظ». هه‌ر له‌بیرمه مامۆستا شه‌ره‌ف ئەو وشه‌یه‌ی بۆم ساغ کردبووه و له سه‌ری نوسی بوو «لاستماع...» شوینی دیکه‌شی بۆم راست کردبووه به‌لام چۆنیه‌تیه‌که‌م نایه‌ته‌وه بیر.

خۆیندنی ئەوسا له هیندی روه‌وه‌ پتر و زووتر ماوه‌ی ده‌بری له هی ئیستا‌که. به‌نموونه ده‌لیم،

جاریکیان که قوتابی پۆلی چوارهم بووم له جیاتی باوكم دانی ئیواره چوومه به شداری کردن له تازییهی مالی شیخ کهریمی بهرزنجی. دانی نیوهرۆ باوكم خۆی دهچووه تازییهکه و نانیشی لهگه‌ل خزمانی تازییه‌دار دهخوارد ئیوارانیش منی ده‌نارد. من له تهنیشت خاله نه‌جمه‌ددین، هه‌زار ره‌حمه‌تی لئ بئ، که له‌و تازییه‌دا که‌وره‌ترین کوری شیخ کهریم بوو، دانیشتبووم. ئه‌ویش له‌گه‌لم که‌وته گفتوگو و زۆر شتی لئ پرسیم له باره‌ی فه‌له‌که‌وه که به چاکیم ده‌زانی و له مه‌کته‌ب و له خویندننه‌وه و بیستنی ده‌روه‌ی مه‌کته‌به‌وه سه‌ره‌ده‌ریم لئ ده‌کرد و دانه‌ده‌مام، به پاشکاوی وه‌لامم ده‌دایه‌وه و مه‌جلیسه‌که‌ش سه‌ره‌له‌به‌ری گویی گرتبووه ئه‌و وتووێژه‌ی نیوان پیریکی سه‌ر به‌رمالی ۶۵ سالی و مندالئیکی ۱۲-۱۳ سالی. خاله سه‌در، که برا چووکي خاله نه‌جمه‌ددین بوو له دوورایی سئ مه‌تریکه‌وه دانیشتبوو، شه‌خسیک (ئیس‌تاکه نازانم کئ بوو) به‌ ده‌نگی نزمه‌وه لئ پرسی و گوتی ئه‌رئ پیم نالئی قازانجی ئه‌و مه‌کته‌به‌ چیه؟ من چونکه به‌ر ئه‌و پرسیاره ده‌که‌وتم باشم گوتی له قسه‌کانیان بوو، خاله سه‌در پئی گوته‌وه، قازانجی مه‌کته‌ب ئه‌وه‌یه مندالئیکی وه‌ها له‌گه‌ل شیخیکی وه‌کو کاکمدا ده‌دویت و من و توش تییان ناگه‌ین. برۆا ده‌که‌م خاله سه‌در له‌و وه‌لامه‌یدا مه‌به‌سی بوو لایه‌نگیریم به‌ زیاده‌وه بکات ده‌نا بیگومان ئه‌گه‌ر دلی دابایه ئه‌و وتووێژه‌ باشی تیده‌گه‌یشت.

ئیشکالئیکی زۆر که‌وره بۆ من له‌و ته‌مه‌نه‌دا ئه‌وه بوو که‌وا گه‌لئک جارن باوكم له جیاتی خۆی بۆ شوینی ئه‌وتوی ده‌هه‌ناردم که هه‌ر پیاوی گه‌رايه‌وه لئ چاوه‌روان ده‌کرا به سیفه‌تی «برا که‌وره» تیدا به‌شداری بکات. وه‌ها ریک ده‌که‌وت پیاوه هه‌ره گه‌وره‌کانی کویی به‌ خویان و ده‌سته و دایه‌ره‌بانه‌وه ئاماده‌ی کۆبوونه‌وه‌ی ئه‌وتویی، چ شین چ شایی، ده‌بوون که من تیدا نوینه‌ری باوكم ده‌بووم، ئه‌وانیش له‌به‌ر حورمه‌تی باوكم له هه‌موو هه‌لستان و بزوتنه‌وه و دانیشتنیکدا منیان پئش خویان ده‌یه‌خست ئیتر هه‌ر مندالئیکی وه‌کو ئه‌وسای من ده‌یزانی له هه‌لکه‌وتی وه‌هادا چهند زه‌حمه‌ته له ئسوولی ده‌فگرتوو هه‌له نه‌کات. جاریکیان که‌وا مندال بووم به‌و جۆره‌ی هه‌موو ئسوولی نوێژ فیر نه‌بوو بووم چوومه سه‌ر داوه‌تی گویزانه‌وه‌ی بووکیک، نوێژی ئیواره به‌ جه‌ماعه‌ت ده‌کرا منیش به هه‌موو عومرم نوێژی جه‌ماعه‌تم نه‌کردبوو. ره‌که‌ه‌تی سئیه‌م که له به‌ر خۆمه‌وه «تحيات» م ته‌واو کرد نه‌مزانی چ بکه‌م، به‌ینیک بئ خویندن راوه‌ستام مه‌لای پئش نوێژ درێژه‌ی دایه نوێژی خۆی، منیش نه‌مکرده ته‌نبه‌لی سه‌لامم دایه‌وه و راستبوومه‌وه بۆ سه‌ر ئه‌و شوینه‌ی له سه‌رووی خه‌لقه‌که‌وه پئشتر لئ دانیشتبووم. که‌س له پووی نه‌دام به‌لام ده‌بئ خه‌یالئیکیان له‌و ره‌فتاره‌م کردبئ، به‌لکو وه‌هایان زانیوه که‌وا به بیرمدا هاتۆته‌وه ده‌سنوێژم نه‌بووه! چه‌ندین جار وه‌ها ده‌بوو له باری ئه‌وتویدا مه‌لای پئش نوێژ ئیلحاحی ده‌کرد من به‌و مندالئیه‌وه بيمه ئیمام به‌لام لیم نه‌ده‌سه‌لماندن نه‌ک له‌به‌ر شه‌رم و ترسی به‌لکوو چونکه نه‌مه‌ده‌زانی چۆن رئ بکه‌م و جگه له فاتیه‌ چی بخوینم. به‌لام خۆم ناچار دیت فیری چهند ئایه‌تی کورتیله و دو‌عای پئش ئیمامه‌تی بيم نه‌کا تووش بيم، راستیه‌که‌ی تووشیش هاتم، له داوه‌تیکی ژن گویستنه‌وه‌دا، نیوه‌رۆژهمان له مالی زاوا کرد، به‌ر له نان خواردن بانگی نیوه‌رۆی دا و دینداره بیفیله‌کان پنیان داگرت له سه‌ر ئه‌وه‌ی نوێژی جه‌ماعه‌ت بکری، مام حاجیه‌ک وه‌کو قیروبنیشت پئوهم نووسا و قوئی گرتم خستمیه شوینی ئیمامه‌وه منیش وه‌کو سندر قووق به‌و ته‌مه‌نه شلکه‌مه‌وه ملم نایه خویندنی «اللهم رب هذة الدعوة التامة والصلاة

القائمة...» له رەكەتەتی یەكەم، بە خامۆش، «انا اعطيناك الكوثر...» و له هی دووهمیش «قل هو الله...» م خویند و له هیمەتی چاك و پیران ئەو چەلەمەیهەم تێپەراند بەلام چ جاری دیکە تووش نەهاتمەوه. ئەگەر له گەڵ مامدا نوینەراییەتی باوكمم کردبایە ئیشم باش دەبوو چونکە ئەو وەكالەتی باوكمی دەکرد له رەسمیاتی شەكلی و ئایینی ئەو جوړه هەلكەوتانەدا، هەرئەوهنده بوو له خەلقەكەیی دەگەیاندا كه من له جیاتی باوكم بۆ ئەو شوینە چووم.

شەخسییەتی باوكم له لایكەوه زۆر یارمەتی دەدام له ناو منداڵاندا كه هیچ كامیكیان بێ دڵیم نەكەن و له قسەم دەرئەچن و نازیشم بكێشن، له لایكی دیکەشەوه مەیدانی ئازادیی گەمە و گەپمی لێ وەتەنگ دەهینام چونکە بۆ یەكینکی وەكو من كه رۆژیک پنیشتەر نوینەراییەتی باوكمم له قەلبالغی پیاو ماقوولاندا کردبێ گەلێك ناقولاً خوێ دەنواند كه له جگینە و تۆپینەیی منداڵاندا بدیتریم. ئیتر هەر جارە كه یەكینك لەوانە منیان لەو مونسەبەتەدا دیتبوو بە گەرەكەماندا تێپەری بایە من یا زوو خۆم دەشاردەوه كه بە جەگ و تۆپەوهەم نەبینی یان بە جوړیک كنارگیر رادەوهستام و ابزانی سەیری منداڵەكان دەكەم، ئەویش سەلامیكی رێكویكی لێ دەكردم و وەلامی لێ وەردەگرتەوه و تێ دەپەری. جاریكیان پیاو ماقوولێكی گەرەكی خۆمان بەلاماندا تێپەری بۆ مزگەوتی حاجی مەلا ئەسەد بە نیازی چوونە مەجلیسی باوكم. منیش ئەو هەلمات و جگەیی له دەستما بوون خستمنە دواوه و رادەوهستام. كابر سلاوی كرد و بە زمانی فەسیح پێی گوتم، كاكە فلان بە خوا له تۆ ناوەشیتەوه كه لایانی (هەلمات) له گەڵ منداڵان بكەیی. وەیی كه كاری تێكردم و كوژاندمییهوه. پەنجەكانی ئەو دەستەم كه جگ و كەلاكەیی تیدا بوو شل بوونەوه و چی له دەستما بوون له دوامەوه ترپ ترپ بەربوونەوه سەر زەوی.

ئێستاكه كه بۆ یادی ئەو دەمە دەچمەوه هەستی ناراحتی و خۆ بە مەغدوور زانین دەكەم، بە راستیش ستهمدیده بووم چونکە گەمە و گەپ له خوینی دەماری منداڵاندا هاتوچۆ دەكا كه لیت مەنع كردن وەك ئەوهیه ماسی له ئاو مەنع كەیت. چ بلیم، ئەمە چارەنووسم بوو. هاورێكانم لەو بەنده رزگار بوون و گوێیان نە دەدایە هاموشۆكەر، كهچی من له هەر شوینێك تووشی پیاوی گەرەیی ئەو رۆژگاری كۆیی هاتبامایە ماملەتی پیاوانیان له گەڵدا دەكردم بە سەلام كردن و ئەحوال پرسینەوه چونکە هەموویان دەیانناسیم هەرچەند من هەموویانم نەدەناسی.

سالی یەكەمی خویندەم بەسەرچوو، گەییشتینە پشووی هاوینە. بێ ئەوهی من ئاگادارم بریارێك درابوو له مالممان رۆپەرپەیهکی نوێی لەو هاوینەدا هەڵدایەوه كهوا بۆ تەمەنی ئەوسام سەیر و سەمەرە بوو. دایكم، بە ئیزنی باوكم سەردانی سەندۆلانی دەكرد كه نیشنگەیی باب و باپیرەكانی بوو، خوشكم یا عیفتهیش ببوو نەبووکی مالی حاجی سەید گۆل، مامی دایكم. له ئالقی پنیشتەر باسەم كرد كه شیخ حەسەنی حاجی سەید گۆل ئەو خوشكەمی ماره كرد. له سەندۆلانەوه شیخ حسین و فەقی وەسمانی سەركاری ئیش و كەسابەتیان و حەسەنی خانمی كه پیش خزمەت و خەزوری فەقی وەسمانی بوو له گەڵ چەند بەرەدەستیكی بە قەتاری ولاغانەوه هاتن بۆ كۆیی.

بە هاتنی ئەوان من زانیم سەفەری پۆدەرمان له پیشە. رۆژیکیان بارووتە لێك نران و عەسری دابوو له رێی چاکی هەبەسولتانوه بەرەو رۆژەلات بەرێ كەوتین. لەو سەفەرەدا جگە له دایكم و نەجیبەیی

خوشکم و من، یا عسمهت و فهتھی و کافیه و عهیشی (له ئالقهی پیشووتردا باسیان هاتووهد) بهشدار بوون. چهند پیاوئیکیش، که لهواندا ههر کاک تاهیری همه لالم به بیردا دیت، به ناوی ئاگاداری و خه بهر هینانهوهی دواي گهیشتمنان لهگهلمان بوون. چونکه ئافرهت و مندال و ولاغی بار لهو قافلّهیهدا هه بوون نهختیک به تهنهلی دهرۆیشتمن بۆیه بوو که گهیشتمنه ئه و ئاستهنگه ی پیتی دهلین تهنگی خدران تاریک داهات و سهلامهتی خهلقه که بهند بوو به هیزی چاوی ولاغهکانهوه.

کاک تاهیری همه لال لهو شوینهوه ههتا نزیکي خدران که خهتهری ههلدیران و خلیسک بردنی ولاغ نه ما منی به کۆلی خۆی هه لگرت، لیش نهگهرا کهسی دیکه نۆرهی لهگه لدا بکات. ئه مانهتی باوکم بووم دلی رهواي نهدهدا تهسلیمی کهسی دیکه ی بکات. شهو له مالی سمایلاغای مه لا ئه حمه داغای غه فووری، که مدیر ناحیه ی خدران بوو، میوان بووین، به لام ههر به ناو پیمان دهگوترا میوان چونکه سمایلاغا ههم به دل باوكمی خۆشدهویست ههم زۆریش دۆستی بنه ماله ی سندۆلان بوو، خیزانه کهشی هینده ی خوشک بۆ خوشک لهگه ل دایکم ئاشنا بوو، ئه هلی ماله وه شماني یه که به یه که دناسی.

به بیرم نایه ئه و شهوه چۆن به سه رچوو. له بهر ماندوو بوون زوو خه وتم تا سبه ینی. دواي به رچایی که وتینه ریگه به رهو دهر به ندی سه نگه سه ر که پیتی دهگوتری دهر به ندی ره مگان. نیوه ره ژه مان برده مالی کاکه مینه له دبی تۆبه کاران (ئه گه ر له ناوی دینی که سه هووم نه کردبی). وابزانم به ره له وه ی بگه ینه ئه و قۆناغه ئافره تیکمان له په رینه وه ی ره وباریک که وته ناو ئاو به لام سه لامهت بوو، له پیکه نینی گشتی به ولاره چ زهره ریکی لی په یدا نه بوو.

مالی کاکه مینه ش ههر دۆست و ناسیاو و ئاشنا بوون زۆریان خزمهت کردین. دیمه نی ئه و ناوه که هاتبیته بهر چاوی ئه و ته مه نه م کمیکی لی یاد ده که مه وه. پووشی بیتوین به دهری ریگه وه به شی ههره ههره زۆری چه شمه ندازی ره وباریکی وه کو من بوو که ئه وسا چاوم نه ده بریه دیمه نی دوور. قه میشه لانی ئه و قۆبیانه شم دیته وه یاد که لییان ده په رینه وه به لام نازانم کامیان کامه و چی پی گوتراوه.

به همه حال دیسانه وه دمه و عه سر به ری که وتین. که له دهر به ند ئاودیو بووین بۆ پژده ر گۆرانی ته واو به سه ر باری ریگه و دهر وه ردا هات. ئه وه ندی که ره ویشتمن هه تا گه یشتمنه سندۆلان دنیای گه شی هاته بهر چاوان، تومز له و ماوه یه دا چهند ره وباری گه وره و سه رچاوه ئاو هه یه شیناوردی له بهر ده کری و چه م و چه مه لینی ته بیعیشی به دهر وه دهر ویت که هه مووی ههر سه وزایی و ته راییه، هه میشه ش شینایی چه مه کانی قه راغ زی گچکه که به زۆری له ریگه وه ده دیترا پانۆرامایه کی سه وزی له میشکمه نه قش به ستوو ده کرد. ئه وسا له تیکرای دیمه نی سه وزه وه خه یالی خوشی و زهنویریم به دلدا ده هات و دواتر تینی گه ییشتم که هوی ئه و سه وزاییه ده چیته وه بۆ ره وبار و کانیاو و زی، خو ئه گه ر لیک بدینه وه چۆن له ماوه ی ده ده قیقه دا به ئاوا بوون له دهر به ند وه بۆ پژده ر پووشی وشکی بیتووین ده گۆری به ته رایي و سه وزایی مافی ئه وه م ده دیریتی که له و ته مه نه دا سه وزایی پژده ر سه رنجی مندالانه ی راکیشابم.

بیتوین ئه وسا زۆر چۆل بوو، ئاوه کانی به زۆری له برنج (مه ره زه) سه رف ده کران وه هاش ریگه که وت ئه و ساله هیچ قالبه مه ره زه نه که وته سه ر ریگه مان له زه ردایی و وشکایی پووشه که که م بکاته وه. ره نگه

ھۆيەكى دىكەش ھەبى كارى خۆى كرىبى، ئىمە ئەۋەندەى كە لە بىتۈين بووين لە گەرمای چىشتەنگاۋ و نيوەرۇدا رامانبارد، كە گەيشتىنە دىوى پۇدەر عەسرىكى فېنك بوو، پىشتەورۇزىش دەرۋىشتىن بە پىچەۋانە سەفەرى دانى سەبەينەمان كە لە خرانەۋە بەرەو بىتۈين بەرئى كەوتىن، ھەموو رۇيشتنمان رۈۋو رۇژ بوو. بە كورتى، من كە گەيشتە سەندۇلان بە خەيالى فېنكايى و شىنايى و تەراپىيەۋە لە ولاغ دابەزىم. مالى شىخ ھەسەن و شىخ ھسەن (شىخ ھسەن جارى ژنى نەھىتابو) مالىكى قەۋغاي بە ھاتوبات و ميان بوو. ئايشەخانى دايكى شىخ ھەسەن و شىخ ھسەن كچى حاجى رەسواغاي براگەۋرەى تايغەى مەھمووداغا بوو لە پۇدەر، ئافرەتتىكى بە شەخسىەت و كارامە بوو. ھەم لەبەر شكۆى ئەو شەخسىەتە و ھەم بە پشتوقەتى تايغەى مەھمووداغا رپى نەدابوو چ كەمايەتى و نشوست بىتە بەر ئەو بىنەمالەيە لە دواى شەھىد بوونى حاجى سەيدگول. ئەو دوو كورەى لە مندالىيەۋە بى باوك پىنگەياندن و مالىكەشى ھەمىشە بە قەدەر مالى دەست رۇيشتوۋە ھەرە گەۋرەكانى پۇدەر بە چەك و نۆكەر و ولاغ قەتار و مىگەل راگرت. تەكەشى بە ئاۋەدانى ھىشتەۋە ھەرچەند ھىچ يەككە لەو دوو كورە نەبوونە شىخى بەرمالنىشىن. من وردىياتى ژىيانى رۇژانەى ئەۋساي سەندۇلانم بە بىر نايەتەۋە بەلام دروشمى ھەر ديارى ئەو ژىيانە قەلەبالغى و ميان و ھاتوبات بوو. لە سەندۇلان زور نەماينەۋە لەگەل تىكرای مالى حاجى سەيىد، كە دەكاتەۋە مالى ئايشەخان، بەرەو فېنكايى ناو شاخەكانى پۇدەر ھەلكشايىن. بە عادت ئەو مالى ھاويان دەچىتە كوستان بايى بەرپوۋەردنى كەسابەتى ۋەرزى سال ئىشكەر و ۋەكىل لە گەرمين بەجى دەھىلى، لەۋە بەۋلاۋە بە مال و مەر و دەستوپى و نۆكەرەۋە بۇ كوستان بەرئى دەكەۋى. ئەو سالەشى چونكە ئىمە لەگەلدا بووين و دەزاندرا لە سالان پتر ميان رويان لى دەنى بە بارگەى قورسەۋە بەرەو ناو شاخ بزوتتىن. نازانم تا گەيشتىنە دىي ھىرۇ كە ھى حاجى رەسواغا بوو و مەھمووداغاي كورى (سىيىم كورى بوو) سەرپەرىشتى دەكرد، بە كویدا چووين و لە كويمان لادا. چەند رۇژىكى خۇشمان لە ھىرۇ رابوۋارد ھەتا جىگەمان بۇ سازدرا لە مەزارى «بەكاۋى سەرو». ئەم بەكاۋە بە پال شاخى لاي رۇژھەلاتى ھىرۇۋە لە بەرزايى ۱۵۰ مەترىك، دەشتايىكى درىژۆكەيە بە سەر پۇدەردا دەنۇرئى و بەشىكى بىتۈين و بەۋلاۋەتر رىزە شاخى ھەيپەسولتانىشى لىۋە ديارە تەنانت بە دووربىن ھەموو گەردۆلكەكانى ھاويىنەۋارەكەى خۇمان، چنارۆكى مەلانىشى دەخويندەۋە. ئاۋى سارد و سازگار و لەۋەرى چاكى ھەبوو. كەپر و ساباتى مالىۋە و دىۋەخانە بە تىر و پرى بايى ئەۋەى لە ھەموو پىۋىستىك زىاد بى ھەلئرا بوون. ھەتا لە ھىرۇ بووين مالى مەھمووداغاي حاجى رەسواغا زورمان پىۋە خەرىك بوون، دىيەكەش بە دار و بار و ئاۋى سازگار و قەلەبالغىشە. چاكىكى لىيە مەرقەدى بۇ دروست كراۋە پىي دەگوترى «شىخ بائۇمەر» خەلقەكەى ئەو ناۋە و ھەموو پۇدەر زورىان بە لاۋە مقدس بوو، كەس بىرى لەۋە نەدەكردەۋە دەستى نائەمىنى بۇ ئەو ناۋمالە جۇراجۇرەى كوستانىيەكان بە دەۋرى مەرقەدەكەۋە جىي دەھىلن، درىژ بكات. سوئىدى گەۋرەى خەلقى دىي ھىرۇ ئەۋە بوو دەيان گوت «بە دۆلى بەئۇمەرى».

ھەر ئەۋەندە لە باكوا نىشتەجى بووين ميان سەرى كرىد، بە تايبەتى لە تايغەى مەھمووداغا و ئەو تايغەفانەى دۆست بوون بەو تايغەۋە. كە حاجى رەسواغاي باوكى ئايشەخان ھات بە دەنگى بلند لە

دیوه‌خانه‌وه رایگه‌یاند و گوتی: ئایش ئه‌من به‌کاوم نه‌داوه به تو داومه به حه‌به‌خان (مه‌به‌ستی داکم بوو). کورانی حاجی ره‌سواغا، پیرۆتاغا، خدراغا، مه‌حمووداغا، سه‌لیماغا و حه‌مه‌داغا به زوری له خزمه‌ت باوکیاندا سه‌ریان لی دهادین وه‌هاش ده‌بوو یه‌ک و دوویان به جودا ده‌هاتنه‌لامان. سه‌لیماغا ئه‌وسا جحیل بوو، ره‌نگه‌ جارێ ژنیشی نه‌هینابی، خوی فییری نالبه‌ندی کردبوو، جینگه‌یه‌کی ئه‌وی لیبایه‌ پیوستی به نالبه‌ند نه‌ده‌ما. رۆژیکیان هه‌ندیک له‌و ئاغا و به‌چکه‌ ئاغایانه ده‌یاندوو‌اندم و له‌گه‌لمدا ده‌که‌وتنه‌ ده‌مه‌ته‌قه‌ له‌سه‌ر به‌راورد کردن له‌ نیوان پژده‌ر و کویی، ئه‌وان بۆ پژده‌ریان داده‌شکاند منیش بایی توانام له‌سه‌ر کۆیه‌م ده‌کرده‌وه. سه‌لیماغا ویستی له‌و وتووێژدا به‌ری خوی به‌اویتته‌ مزگه‌وت. گورج پیم گوت ئه‌تۆ حه‌قی قسانت نییه‌ نالبه‌ندییه‌که‌ت بکه‌... له‌و عومره‌دا قسه‌که‌ خۆش هات خه‌لقه‌که‌ پێیان خۆش بوو به‌ر له‌ هه‌موان سه‌لیماغا خۆی.

من هۆشی ئه‌وه‌م نه‌بوو بزانه‌م باری گوزه‌رانی تیکرایی ناوچه‌ی پژده‌ر چۆنه‌ وه‌یا ئه‌رکی مسکینه‌کان له‌ چ راده‌یه‌کدا، به‌لام ده‌مدیت ئاغا‌کانیان پۆشته‌ و په‌رداغن و هه‌ر قوناغیکی بۆی چووین تیر و به‌تاقم و ته‌داره‌ک بوو، خۆ له‌ لایه‌ن چه‌ک و ولاغه‌ باشه‌وه‌ پژده‌ری ئه‌وسا ده‌تگوت قشله‌ی عه‌سکه‌ره‌. تپ تپ، ئه‌و سوارانه‌ به‌ سه‌ردانه‌ یه‌کدی یان بۆ ئیش و کاری عه‌شره‌تی و حکومه‌تی له‌ ریگه‌ و بانان چریسه‌کی سیلاحیان ده‌هات و به‌ دم ریگاوه‌ به‌ تاژی راوه‌ که‌رویتشکیان ده‌کرد. ده‌تگوت له‌ خه‌می دنیا ره‌هان. ئه‌و به‌ینه‌ی له‌ به‌کاو بووین رۆژانه‌ نیشان داده‌کرا و تفه‌نگچیه‌ جحیله‌کان ده‌ستوقامی خۆیانیان تاقی ده‌کرده‌وه، یان چه‌ند سواریک هه‌ر جاره‌ به‌ مه‌یدان ده‌هاتن دا بزانه‌ن کێ گرو ده‌باته‌وه. له‌بیرمه‌ رۆژیکیان سی جارن و لاغیان به‌ مه‌یدان هینان هه‌ر سی جارن مه‌حموودی عه‌باساغا‌ی مه‌حمووداغا پیتشکه‌وته‌وه. عه‌باساغا‌ی مه‌حمووداغا برا گچکه‌ی حاجی ره‌سواغا بوو به‌لام سه‌رۆکایه‌تی تایه‌فه‌ی مه‌حمووداغا به‌و سپیررابوو، کاروباری ئیداره‌ی تایه‌فه‌که‌ و به‌شداری کردن له‌ هه‌لسوو‌راندنی چه‌رخ و بازاری تیکرایی عه‌شیره‌تی میراده‌ولی و ناوچه‌ی پژده‌ر ئه‌و به‌ ئه‌ستۆیه‌وه‌ گرتبوو. له‌و ماوه‌یه‌دا هاته‌ لامان، پیتشتریش ناوم بیستبوو بایی ئه‌وه‌ی که‌ بزانه‌م یه‌کیکه‌ له‌ دوو سه‌رۆکه‌ هه‌ره‌ به‌رچاوه‌کانی پژده‌ر. ئه‌وی دیکه‌یان با‌به‌کرا‌غای سه‌لیماغا بوو، تایه‌فه‌که‌ش هه‌ر به‌ ناوی سه‌لیما‌غاه‌ مه‌شوو‌ر بوو. که‌ عه‌باسا‌غام دیت و لیم بیست هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌رچوو که‌ پیتشتر له‌ باره‌یه‌وه‌ زانی بووم، تا بلیی به‌رچاو و به‌ شه‌خسیه‌ت و قسه‌خۆش و رووکرایه‌وه‌ بوو. ئه‌و له‌گه‌ل خه‌لقه‌که‌ خه‌ریکی قسه‌ و گه‌پ و سو‌حبه‌ت بوو منیش به‌ ته‌نیشته‌ شیخ حه‌سه‌نه‌وه‌ دانیشتبووم، به‌ ده‌نگی نه‌رمه‌وه‌ له‌ شیخ حه‌سه‌نم پرسی، ئایا عه‌باسا‌غا ئازاتره‌ یان چه‌میل ئا‌غای کۆیی؟ له‌و ته‌مه‌نه‌دا عه‌یاره‌ی گرنگی و با‌یه‌خ بۆ پیاوان به‌ لامه‌وه‌ ئازایی بوو. شیخ حه‌سه‌ن پیکه‌نی. عه‌باسا‌غا گوتی، شیخ حه‌سه‌ن کاک مه‌کوودی چی گوت؟ ئه‌ویش پرسیاره‌که‌می بۆ گێرایه‌وه‌. عه‌باسا‌غاش به‌و راوێژه‌ نوکته‌سازه‌ و ره‌وان و پاراویه‌وه‌ گوتی، کاک مه‌سحوودی ته‌مایه‌تی به‌ شه‌رم بینئ (وشه‌یه‌کی له‌گه‌ل ئه‌و شه‌ره‌دا به‌کاره‌ینا من لیره‌دا ری به‌ خۆم ناده‌م دووپاتی بکه‌مه‌وه‌، به‌لام له‌و ده‌مه‌دا خه‌لقه‌که‌ی خسته‌ سه‌رپشت له‌به‌ر شیده‌تی پیکه‌نین). ئه‌مما با‌به‌، کۆیی ئه‌وه‌نده‌ دۆلمه‌ و کفته‌ و شفته‌ و سلقان ده‌خۆن کێ پێیان ده‌وه‌ستی؟ (له‌ نیوان عه‌شیره‌ته‌کانی ئه‌و ناوه‌دا کۆیی مه‌شوو‌رن به‌ سلقاوخۆر). هه‌ر له‌و سه‌فه‌ره‌دا جاریکی دیکه‌ له‌ هیرو عه‌باسا‌غام دیته‌وه‌ خه‌ریکی مه‌زاق بوو له‌گه‌ل

«موساسیّت» و وهای پیوه مهشغوول بوو دهنگوت چ خهفهتی دنیای نین. موساسیتم دیتهوه بیر به وینه و شیوهی ناخاوتن و شکلی شیتایهتی که به سهر و روویدا دیار بوو، به لام ههتا بلتی نیسک سووک بوو، قسهشی لهسهر شانان قورس نهبوو، دهستیسی نهدهوهشاندا. که نیمه‌ی ده‌دیت ده‌گوت، کوی هاتن حوری هاتن، قومری هاتن... نیتر بهم جوره وهکو پیداه‌لگوتنی بی مه‌به‌س ده‌که‌وته سهر نه‌زمی قسه‌ی نه‌وتوی.

رؤژیک له به‌کاو وا ریک کهوت له ده‌می بی میوانیدا ریویه‌ک رای کرد. شیخ‌ه‌سه‌ن دهنگی تازیانی داو که‌وتو شوین ریوی، من و نه‌جیه‌ی خوشکم و فه‌تحیش به‌گه‌ل که‌وتین، ریوی له پیشه‌وه و تازی به دواوه و نیمه‌ش له دوا نه‌وانه‌وه. ماوه‌یه‌کی باش تازییه‌کان ریویان هه‌لبری هه‌تا ده‌ستی شاخی گرت و له نیو تاشه به‌ردان بزر بوو. هه‌رچه‌ند له وه‌راکردنه به پشووهدا هه‌ر شه‌که‌تیمان بۆ مایه‌وه به‌لام دواتر که له کوی فه‌تی به زمانه شرم پر مه‌که‌ی خوی مونسه‌به‌ی دوزیه‌وه بۆ باسی راوه‌ریوی وه‌های تیک هه‌لشیلا تا نیستاش له کرانه‌وه‌یدا پیکه‌نین ده‌مانگری. فه‌تی روی له براده‌ره‌کانی گپی نیوارانه‌ی کرد و به مه‌به‌سی خوه‌لکیشان لی پرسین، نه‌نگو ده‌زانن راوی ماوی کوو ده‌بی؟ گوتیان، کوو ده‌بی؟ گوتی، هه‌ر تازی دیت و غاری ده‌بی. خه‌لقه‌که وه‌ها له قاقایاندا، کوردی گوتنه‌ی ده‌ست و پیت بریبانایه‌وه به‌خو نه‌ده‌هاتنه‌وه. هه‌رچه‌ند تیشینه‌گه‌یشتن چ ده‌لی، به‌لام من و نه‌وی وه‌کوو من له نه‌هلی ماله‌وه شاره‌زای بووین زانیمان مه‌به‌ستییه‌تی بل، ده‌زانن راوی ریوی کوو ده‌بی؟ هه‌ر ریویت دیت و تازی تیبه‌رده.

نابی له‌بیر بکه‌م، نیمه، دوو مالی حاجی سه‌یید گولی و میوانه‌کانیان، که خومان بووین، له گویسته‌نه‌وه‌مان به‌ره‌و شاخه‌کان، به خواشستی نایشه‌خانی حاجی سه‌ییدگول هه‌رچی نافرته‌تیک له قافله‌که‌دا بوو چه‌ندیکی خشی زی و زیوی هه‌بووی به خویه‌وه کردبوو تا نه‌وه‌ی له دووره‌وه چریسه‌کیان ده‌هات. منیش له جارهدا وه‌هام پی خوش بوو سواری بارگه‌ی گوی درتیک بیم به‌ته‌نها نه‌ک له پاشکوی سواریک یان له به‌رده‌می یا عیسمه‌ت. پرچ و کاکولیکی درتیشم هه‌بوو که له ناو عه‌شیره‌ندا ببری ببری به هیچ مندالیکه‌وه نه‌دیترا. نه‌م وه‌زعه‌ی من که به پرچ و کاکوله‌وه سواری بارگه‌ی که‌ر بووم وه‌های له خه‌لقی هیندی دی سهر ریگامان کردبوو که نیمه به دوّم و خه‌رات بزنان، نیتر بی نه‌وه‌ی نیمه خه‌به‌رمان هه‌بی به ناو خه‌لقدا بلا‌بوویوه که هوبه‌یه‌کی خه‌راتی زور به زی و تا قمی ریکه‌وه هاتوون به‌ره‌و ناو شاخه‌کان ریویشتن. رؤژیک له به‌کاو چه‌ند نافرته‌تیک په‌یدا بوون، هاتن به‌ره‌و ساباتی دیوه‌خانه و مالی هه‌تا گه‌یشتنه ناو خه‌لقه‌که. دیار بوو دوو‌لییان لی په‌یدا بوویوو چونکه نه‌وه‌مو و لاخ و نوکه‌ر و تفه‌نگ و چه‌کی باش بابته‌ی دوّم و خه‌رات نییه. له ده‌می که‌پره‌کان سلامیان له‌و پی‌اوانه کرد که راوه‌ستا بوون و لییان پرسین ناخو نه‌وه‌نده ده‌میننه‌وه چه‌ند کاسه و کوک و که‌خکیان بۆ دروست بکه‌ن.

فه‌قی وه‌سمان زوو تیزیانگه‌یشت به ماله‌ خه‌راتمان تیگه‌یشتوون پینی گوتبوون نه‌و سوئاله داک وه‌ستا ده‌توانی جه‌وابی بداته‌وه پرسییان داک وه‌ستا له کوییه، نه‌ویش ری ساباتی ماله‌وه‌ی نیشان دان. نافرته‌کان هاتنه بن ساباته‌که و ده‌ستی که له پیش قاجیک له پاش، سلاویان کرد و مه‌علوم بوو

بۆچی هاتون، ئىتر ئەو ئافرهتانهى لاي ئايشه خان و دايكم لييان كهوتنه فيلبازى و به دم ماملهت كردهوه به پرسياران وهايان سهرشيت كردن نهيان دهزاني چوناوچوني ماملهتي كهچك له هي كوتك جودابكه نهوه... له دوايي كه تيگه ييشتن ئەمه مالى حاجي سهيدگولي سندولان و مه لاي كويهيه وشك بوون. وهك قانگه لاجك به دم ره شه باوه په رته وازه يان كرد و ههتا ديار بوون به غار رويشتن و ئاوريان نه داوه... به ينيك ئەو مه سه له يه له به كاو به سه ر زارانه وه بوو، ئايشه خان يان بانگ ده كرد به داك وهستا و دوامانه و خه راتانه له گه ل يه كدى وتوويزيان ده كرد. كاكول و پرچم ئەو هاوينه ده وريكي ميژووييان گيړا.

له لايه ن عاده تي خواردنه وه، عه شاييري ئەو ناوه داب و ده ستوريكي قه رارداده يان هه يه زورم به لاوه شيرنه. جه مي نيوه رۆ بۆ ميوان چيشت لينان، به هيلكه و رۆن يان ماست و په نير، هه ندي نيوه رۆش به كه باب جه م به رۆ ده كهن. كه باب به گوشتي برژاو ده گوتري كه ده كاته وه «تكه»، له راستيشدا وشه ي كه باب به واتاي گوشتي برژاو ديت هه ر بويه شه له ته مسيلي ميسريه كان ده بينين له وشه ي كه باب مه به ستيان «تكه» يه. پژده ر بۆ ئەوه ي شاره كان پي ده لين كه باب وشه ي «كه بابي كوت» واته كوتراو به كارده يين. ميسريش پي ده لين «كفته» كه هه ر ده كاته وه «كوت» هه كه ي پژده ر. له ديوه خانه ي به كاو له به ر ئيمه عاده ته كه گورايوو. ئەگه ر ميوان نه بايه چيشت ليده ندرا دنا هه ميشه ئەو كه باب به جه مي نيوه رۆ بوو. له بيرمه حاجي ره سواغا كه ده هات به كاو نه رمۆك و دونگي به رخيكيان بۆ ده كرده كه باب - تكه. ته نها منيشي له گه لدا شه ريک ده بووم چونكه له نيو عه شيره تا يه ك سيني دوو كه سي به سه ره وه ده ي. حاجي ره سواغا به ده نيك ي زله ي هه بوو به ر و كه ديشي بۆ خواردن به به ريانه وه هه بوو، له هه ر كه سيك ميوان بايه حيسابي حاجي ره سواغاي ده كرد. له به ر قورسايي له شي هه ميشه به سواريي ئيستر سه فه ري ده كرد، ئەو ئيستره ي كه سواريشي پي ده كرد شتيكي هه لكه وتوو بوو هه م له لايه ن هيزه وه و هه م له لايه ن دامه زراوي و بي ساتمه يي و مه علانيشه وه.

مه جليسي حاجي ره سواغا ئەو خووش و به تامه بوو كه هيج پيوه ندي به له شي ئەستورييه وه نه ي. ئەغله ب كوره گه وره كه ي، پيروتاغاي له گه لدا بوو. ئەوسا پيروتاغا له ته مه ني كامليدا بوو، سميلتيكي به شك و شه و كه تي هه بوو له چيلچيله ي گويي تيه ري بوو. ده يانگوت زووتر، له پاشه سه ري ده گه يشتنه وه يه كدي، دواتر، پاش چه ندين سال، ئەوه نده ي شي عه ره كه ي حاجي قادر كه ده لي: «شه و كه تي جووته ي سميلت تاكه، مانه ندي كه مه» هاتبيته به رچاو و فكرم يادي ئەو سميله ي پيروتاغام كردوته وه. سه ره راي جواني ئەو سميله پيروتاغا سوارچاكيكي به ناوبانگ بوو، ته نانه ت رۆژيكيان كه حاجي ره سواغا و كوراني لامان بوون شيخ سه سن سواري ئەسپيكي زور باش بوو له به رده مي ساباتي ديوه خانه چه ند سه ريكان هاتوچوي پي كرد. پيروتاغا، كه خالي شيخ سه سن بوو، بانگي كرد، شيخ سه سن وه ره سه ر به رماله كه ت ته بياتي ئەسپه كه تيك مه ده. شيخ سه سه نيش لي سه لماند و ئەسپه كه ي پي دا، پيروتاغا لي سوار بوو به ينيك ته عليمي به ولاغه كه كرد به راستي ده تگوت شكله هينده شيرن بوو.

كوري دووه مي حاجي ره سواغا ناوي خدراغا بوو، ئەسه ري شه پرويه كي سووكي به سه ر دم و ليړانه وه مابوو به لام تابلي قسه خووش بوو. ئەوسا له به ره ري قسه خووشيه كه ي به له ده نه بووم دواي چاره كه سه ده يه ك به هاتوچوي به رده وام بۆ پژده ر لي شاره زا بووم و بووينه براده ري جانيبه جاني.

خدرغا لىيان دەگىزايپوۋە كە لەگەل ورج تىك ئالاۋە و بە خەبجەر ورجەكەى كوشتوۋە، دواتر خۆى بۆمى گىزايپوۋە كە لەگەل دوو كەسى دىكە سوئند دەخۆن بەيەكەۋە بچن بۆ كوشتنى ورجىكى زەرەرى لە مەپومال دابوو، دوۋەكەى دى تەلاقىش دەھاۋىن بەلام خدرغا ئەوسا بى ژن بوۋە. دەچن بۆ ئەۋ كەرخەى كە بە زۆرى ورجەكەى لى دىتراۋە، لەپەر ورجەكە لەين بەرد و تەراشى ژىر پىيانەۋە، بە ھۆرەھۆر لىيان ھەلدەستىتە سەر پاشوۋان. ھەردوو برادەرە سوئندخۆرەكەى ھەلدىن بۆ ئەۋبەرى خرىكى بە تەنىشتىانەۋە بوۋە تانۋوتىش لە خدرغا دەدەن خۆ رزگار بكا. خدرغا سوئندەكەى لەبىر ناچى، ورجەكە مىزى لى دەدا و دەكەۋىتە درندەبى و ھەلگۆفتنى، خدرغاش خەرىكى خەنجەركىشان دەبى، بانگۆز دەبن بۆ لىژايى و لىك جودا دەبنەۋە، خۆوتالە خدرغا دەكەۋىتە بارى سەرۋە و ورجەش لە بەرە ژىرى ئەۋ. كە تىك ھەلدەقزىنەۋە خدرغا دەرفەتى باشتەر بوۋە و بۆى دەگونجى ورجەكە بداتە بەر خەنجەرەن، ورجەكەى كوشتبوۋ بەلام بۆخۆشى برىنى زۆرى لە ورجە ھەلگرتبوۋ بە تەداۋى كردن چاك بوۋىۋە... خدرغا لە مارت يا نىسانى ۱۹۶۴ كۆچى دوايى كرد.

مەحموداغا كۆپى سىيەمى حاجى رەسواغا، چونكە جىرانمان بوۋ لە ھىزۆ، پتر لەۋانى دىكە ئاشنامان بوۋ. لە زوۋەۋە پىۋەى دىار بوۋ مەۋىيەكى لىھاتوۋە، تەنانەت لە مونسەبەدا كە ۋەفدى پژدەر دەچى بۆ تاران و دىدەنى رەزاشا (بەر سالى ۱۹۲۷ كە ئىمە لە پژدەر بوۋىن) دەكا، نوئىنەرى تايفەى مەحموداغا ئەۋ مەحموداغاىە بوۋە، ۋەك بشزانم زۆرى وتوۋىژ لەگەل رەزاشادا ئەۋ كردبوۋى. تايفەى مەحموداغا بە سەرۆكاپەتى عەباسى مەحموداغا دژى ئىنگلىزەكان بوۋن، تەنانەت لىي ھەلگەرانەۋە و لە نىزىك دەربەندى رەمکان بە دىۋى بىتوئىندا شكاندىانن و كوشتارىكى قورسىان لى كردن. مەحموداغاى حاجى رەسواغا كە برازاي عەباساغا بوۋ لە پاش مردنى عەباساغا (ۋابزانم سالى ۱۹۴۶) بوۋ بە دەمراستى تايفەى پژدەر و ھەمىشەش لە بزۋوتنەۋەى نىشتمانى كوردايەتى نىزىك بوۋە. لە سالى ۱۹۵۵ بە ناكات و لەپەر كۆچى دوايى كرد.

ناۋناۋە گەرانى ئىرە و ئەۋىمان دەكرد و نىۋەرۋژەمان لاي يەكىك لەۋ خزم و دۆستانە دەخوارد. كە چوۋىنە سەردانى مالى خدرغا، ۋەك لەبىرمە، ھۆبەيان لە شوئىنىك بوۋ پىيان دەگوت «قوۋلى گەلان»، فەتى ئەۋ ناۋەى ۋەھا دەگۆرى ھەموو جارن خەلقەكەى لە قاقا دەھىنا. كوردى گوتەنى ئەۋى ئەۋ دەيگوت نايەتە گوتنى، ئەۋسا لە كورانى خدرغا ھەر برايم دىت كە سىيەم كۆرى بوۋ، لە منىش گچكەتر بوۋ، بەكەلكى برادەرىم نەدەھات. عەلى كورەگەۋرەى بوۋ، ئەۋ سەفەرە نەمدىت، دواى چەندىن سال لە ۱۹۴۰ سەردانى سىندۆلانم كوردەۋە عەلى خدرغام دىت. عومەر، كۆپى دوۋەمى، كە من بوۋم بە نائىب ئەۋىش لە پژدەر بوۋ. لە نەۋادىرى عومەرى خدرغا شتىك دەگىرمەۋە خۆمى تىدا تىشكاۋبوۋم. تازە رىي رانىە بۆ ئۆتۆمۆبىل كرابۆۋە، رۆژىكى ھاۋىنە بە تەلەفون رىك كەۋتىن كە ئىمە لە كۆبەۋە و خالەكانم لە رانىەۋە بچىن بۆ چنارۆك و ئەۋ رۆژە پابوئىرىن. ئىمە بەر لەۋان گەشىتىنە قۇناغ چونكە رىمان نىزىكتر بوۋ، خۆشمان خانەخۆى بوۋىن. منىش لە ژىر جەلكانەۋە پەجامەم لەبەر بوۋ بۆ دەمى ھەسانەۋە. خالەكانم شىخ خدر و شىخ حسىن (كۆرى حاجى سەيد) گەبىشتن، عومەرى خدرغاش لەگەلئاندا بوۋ... دواى بەنىك كەۋتىنە سەر بارى خۆ لىك كىشانەۋە و پالکەۋتن، من جەلكانم لەبەر خۆ داكەند و بە

پنجامه وه دانیشتمه وه، عومهری خدراغا که دیتی کیفیکم دارنی و کیفیکی دیکه ی له بندا بوو بی وهستان گوتی فلانه کهس وه لاهی هه ده لینی سه فهرتاسی بوویت... خوا هه لئاگرئ قسه که ی زور خوش بوو رهنگه به هه موو عومریشی هه سئ چوار قسه ی وه های بؤ هاتبی.

ئهوسا مهحمووداغا کورپی ئهوتوی نه بوو له تمه نیکدا من بیبیم، رهنگه جارئ مندالی نه بووی. دایکم پتر مایه وه له ئیمه ی مندالی و سئ نافرته که ی دیکه، و ابزانم یا عیسمهت په له ی کرد ئیتر نازانم له بهر چی بوو. ده زانم پیش هاتنه وه مان به ماوه یه که دایکم دلئ به بهر نه وه ستا له ترسی درنده ی وه کوو و رچ، من له سه ر زهوی بنووم، که پریان کرد بؤ نووستنم. رهنگه هه ر ئه و ترس و تهقیه یه هوی هاندانی دایه نه که م بووی له په له کردن. چنده پیاویکی مالی شیخ هه سه ن به گه لمان که وتن و به ره و گه رمین بووینه وه، که له ده ره بند هاتینه دیوی بیتوین رپی گه رانه وه مان گورپی. قوناغمان برده مالی خاله خدرم له سهیداوای نزیک رانیه. کچیکی هه لیمه-ناو و کوره گه وره ی، جهلال، ئه وه بوون له گه لیان بخافلین چونکه له تمه ندا نزیکی یه کدی بووین. من جاریکی دیکه هه لیمه ی کچی خالم نه دیته وه هه تا جوانه مرگ بوو به لام له گه ل کاک جهلال به درئیایی رورگار خزمایی و دوستایی و براییمان هه تا ئیستاش به رده وام بووه.

چونکه هه وای ئه و ناوه بیتوینییه و هاوین گه رمه، یه که شه و ماینه وه و به ریکه وتین بؤ چناروک، که پریان حازر کردبوو، یان حازرکرا و له وئی هاوینه که ی که ما بووی به سه رمان برد. نازانم چوناوچونی گه رامه وه کوئی و باوکم دیت. له و بابه ته هیچم بیر نه ماوه.

ئه و سه فهره ی پژده ر چاوکردنه وه یه که بوو بؤ من، دنیا هه ر ئه وه نده نه بوو که له کوپه و ده وره به ری چاوم پیی ده که وت، خه لقیش به خو و داب و ده ستور و جورئ ژیانیه وه هه ر ئه وانه نه بوون که لیان راهاتبووم. ئه و شاخه دوورانه ی به خه یالیش تیپاندا نه ده گه رام سه رنه رم بوون بؤ ژیر سمی و لاغی که سوار بوو بووم، خاکه که شی بؤ ژیر بازی یاری و غارینیم ته سلیمم رووی کاغز لووس و لیک بوو، له راستیدا به پووش و درک و قه سه ل و کرتوو و غه ردال و قوپی و رهن بانوه کانیه وه له ده موچاوی رق هه لستاو گرژتر بوو. له دوا ی ئه و سه فهره وه که سانیکی له پژده ر و لای رانیه ده هاتن، به لامه وه له جارن ناشناتر بوون، باشتریان تیده گه یشتیم. خولاسه بی ئه وه ی ئه وسا به وردی له ناکامی سه فهره که م بگه م په رده یه که له سه ر رووی مه جهوول هه لدرایه وه، چونکه هه ریمه ی رورژه لاتی چناروک تا ئه و هاوینه وه که ژووری داخراو بوو. من مندالانه ئاشنایه تیم به کوپه و هیندی شوینی وه کوو پیبازوک و جه لییه وه هه بوو به لام به عومری خو م دوو کیلومه تر به ره و رورژه لات له چناروک تی نه پهری بووم، به و سه فهره شه قلی ئه و ته له سمبه نده م شکاند.

له دلئ هه موو مندالیکدا، بگره هه موو که سینکدا، مه یلی زال بوون به سه ر کاری زهحمه ندا هه یه تا ئه وه ی وه ها ده بی له پیناو سه رنه رم کردنی شتیکی مه یله و دووره ده ست خه لق خو ی ده هاویته مه ترسییه وه. بؤ خو ت لیک بده وه چند که س تا ئیستا له هه ولئ سه رکه وتنی لووته شاخه سه رسه خته کان تی چوه، هه روا به ریوه شن بؤ تی چوونی تازه به تازه، منیش له تمه نی هه شت سالیما مومکین کردنی نامومکینی تیپه رین به تهنگی خدران و برینی ده شتی بیتوین و ئاوابوون به ده ره بنده بؤ دیوی پژده ر و

گه پان و پاوکردن له كه مەری شاخه كانی هیندهی شكاندنی ته لیسمی باغی «فازهر»ی ناو داستانی ئەمیر ئەرسەلان تامەزرۆیی می شكاند. له وه به لاه كه كاروانی توجاره كانی كۆیی له رانیه و قه لادزه وه به چنارۆكدا دهگه رانه وه بۆ كۆیی سامی هاتنه وه بیان له دوورستانی ئەرزى مهقه دهس به سه رمدا نه ده هات. نجا چى بوو له قه لادزه وه هاتوونه وه خۆ من چوار سه عاته رینگهش به ولای قه لادزه وه رۆيشتووم. به تاژیه وه شوین ریش كه وتووم. له ئاوه ساردانهی ناو شاخه كانیشم خوار دۆته وه.

چاك بوو بهر له وهی كژی به سه ر بچى ئەم وشه یه ی «تاژی» به بیرى هینامه وه كه شیخ هسه ن سى تاژی زۆر جوان و په سه ند و نازگیراوی هه بوون ناویان سه قهر، سه رهنگ و جهیران بوو. زۆر رۆژان ئەو تاژیانه دهتگوت له بهر ئەو خه لقه دهپارینه وه بۆ راو، وه ها ده بوو له خۆوه دهچوونه راو به كه رویشكى مرداره وه دههاتنه وه، ئەغله ب كه رویشكه كه شیان دهخسته ئاخوړی ولاغه كه ی شیخ هسه نه وه.

به هه مه حال ئەو گه شته ی پژدهری له ته جره به ی مندالیمدا بازدانیک بوو بۆ دهره وه ی په رژینى دهوراندەری هه لسه كه وتی مندالیم، بگه ریمه وه بۆ قوتابخانه كه م.

له سه ره تاكانی خویندندا بووم چەند قوتابییه کی له وانە ی دهیانناسم دواى تینه پاندنی ئەزموونی به كالموریای پۆلى شه شه م و به سه رچوونی كژی هاوینه چوونه به غدا بۆ خویندن. له وانه كاك مه جیدی ئامۆزام و مه لا نافیعی مه لا سه بوح و ره فیقی تاهیر چه له بی بوون. مه لا نافیع له قوتابخانه ی «صنایع» و دووه كه ی دیکه له سانه وی مه ركه زی وه رگیران. دووركه وتنه وه ی كاك مه جید هه لیکی ریک خست كه كاغەزی بۆ بنووسین و وه لامی لی وه رگیرینه وه. یهك دوو نوسخه له و نامانه ماون كه به خه تی پله ی پۆلى دووهم و فیکری ئەو ته مه نه م نووسیوه. نامه كان، وهك چاوه رپوان دهكړی، به كوردی نووسراون، خه ته كه بیان ده خویندریتنه وه، ئیملاكه شیان له خویندنی ئەوساوه هاتووه. ورده هه وال و نوکته و سافیلکه ی ئەو كاته یان تیدایه وهك ئەوه ی كه داوا له كاك مه جید ده كه م كاتیک گه راپه وه بۆ كۆیی هه ندیک سۆراووسپیاو به دیاری بۆ پلکه ئامینه به ئینی. ئەم پلکه ئامینه یه ئافره تیکى سه رسپی رووگه شی یارانى بوو، به شی زۆری سالی له مالى مامم راده بوارد، چى دهشم دهنووسى به مه جلیس بۆم ده خوینده وه و تیروپر هه موومان پیده كه نین. پیکه نینی ئەو سه رده مانه ته مسیلی شارلی شاپلن و عادل ئیمامی نه ده ویست. مه لا نافیع مه كته بی ته واو نه كرد و ته نها سالیکی له به غدا رابووارد.

كاك مه جیدیش، و ابرانم له سالی دووهمی خویندنی، دوو چاری قه زاوقه ده ریکى خه ته رناك بوو. له گه ل چەند هه فالیکى خۆی له «شارع الرشید» به ره و قونایان دینه وه، سه رخۆشیک رییان پیده گری و ده كه ویتته مشتومری بیهۆشانه ی سه رخۆشى له گه لیاندا تاكوو یه خه گیرى كاك مه جید بووه چه قۆیه کی قه سابانى پى ده بی له په لاسووه كانی بن پیلی ده دات برینیکى بی ره زای تیخستبوو. هه فاله كانی خیرا ده یگه یننه خه سه خانه ی مه جیدییه، مامیشم له به غدا بوو بوو خه به ری ده دهنی و به و كاته راده گا كه ده یبه ن بۆ عه ملیات. مامم ده یگتیراپه وه ده یگوت یه كیک له دکتۆره كان به دکتۆریکی دیکه ی ده گوت «لولا العظام لفتك بالاحشاء» نه شی ده زنی مامم باوکی ئەو برینداره یه. ئەو رووداوه بووه هۆی ته گه ره له خویندنی كاك مه جید. به ینیک له خه سه خانه بوو، كه دهرهات خویندنی پى نه ده كرا ئیتر ئەو ساله هاته وه كۆیی. له بیرمه به بۆنه ی سه لامه تیبی كاك مه جید دواى هاتنه وه بیان له به غدا به ماوه یه ك، مامم

مه‌ولودیکي گه‌ورده‌ی به‌لاگتیرانه کرد تا بلئی قه‌وغا و قه‌له‌بالغ بوو. کاک مه‌جید جاریکی دیکه بوی نه‌رخصا بچیتته‌وه به‌غدا بۆ خویندن. دوا‌ی تپه‌رینی کژی هاوینه چوو قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی له‌ه‌ولیر. مه‌کته‌بی سه‌ره‌تایی کویی له‌و سالانه‌ی کۆتایی ۱۹۲۰دا شوینیکی دیاری له‌ کۆمه‌لایه‌تیدا هه‌بوو. جگه له‌هه‌ندی میسک ته‌سک که به‌هه‌موو بابته‌ی تازه‌قه‌لس ده‌بن، خه‌لقی کویی ریزیان له‌مه‌کته‌ب و مامۆستاگان ده‌نا.

قوتابی که ده‌گه‌بیشه‌ پۆلی پینج و شه‌ش به‌چاویکی تایه‌ته‌ی سه‌یر ده‌کرا و له‌ ریزی «پیاوان» داده‌نرا. له‌ زۆر باردا گوتراوه‌ لیره‌شدا ده‌لیمه‌وه، باوکم پشتگیریه‌کی به‌هیزی له‌مه‌کته‌ب ده‌کرد و به‌ قسه و به‌کرده‌وش له‌چاکه و پیتخستنی مه‌کته‌بی نوێ خه‌ریک بوو. له‌مه‌جلیسه‌کانی خۆی و له‌ دووانه‌کانی رهمه‌زان زۆر جار باسی مه‌کته‌ب و بابته‌به‌که‌لکه‌کانی کتبه‌ نوینه‌کانی ده‌کرد. جاریکیان له‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌کی دینی، قوتابییه‌کی هه‌ژاری ئه‌وسا ره‌شید عارف که دواتر بوو به‌ ده‌وله‌مه‌ندیکی ناسراوی به‌غدا له‌گه‌ل مامۆستاکی که مه‌شره‌بی بۆ لای سه‌لماندن هه‌موو قسه‌ی کۆنینه‌ ده‌چۆوه، لینیان بووه کیشه و ره‌شید قسه‌ی مامۆستاکی نه‌سه‌لماند. مه‌سه‌له‌که گه‌بیشه‌وه لای باوکم، به‌ ئاشکرا و له‌ قه‌له‌بالغیدا باوکم پشتگیری له‌ رایه‌که‌ی ره‌شید کرد و کیشه‌که‌ی به‌ قانزاجی ئه‌و ساغ کرده‌وه، ره‌شیدیش جاره‌ها و باره‌ها، تا کۆتایی ژبانی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی باس ده‌کرده‌وه و خۆی پێ هه‌لده‌داوه و هه‌قیشی بوو. له‌ هه‌لبه‌ستدا باوکم ته‌مای چاکه و به‌رژه‌وه‌ندی به‌ قوتابی و قوتابخانه‌که‌یان هه‌ پێوه‌ندکرده‌وه، ئه‌مه به‌یتیکی نمونه‌یه له‌وه‌لبه‌ستانه:

خاصه‌ نه‌وباوه‌کانی مه‌کته‌بی کۆ
ده‌بنه‌ پشت و په‌ناهی میله‌ته‌ی خۆ
مه‌دحی بابته‌کانی ده‌رسی مه‌کته‌بی کردوو:
عیلمی ته‌بیعه‌ت عیلمی خودایه
قاله و قه‌وله‌ گشتی هه‌بایه
عیلمی کیمیات گه‌ر نه‌خویندوو
به‌خوا نازانی خوا چی کردوو

له‌ هه‌موو ئاهه‌نگه‌کانی مه‌کته‌بی سه‌ره‌تایی و دواتریش که قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی کرایه‌وه له‌ ئاهه‌نگه‌کانی ئه‌ویشدا باوکم حازر ده‌بوو، زۆر جارانیس گوتاری کردنه‌وه‌ی ئاهه‌نگ هی ئه‌و ده‌بوو. دوو ته‌مسیل له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی پینسکه‌ش کرا، له‌ هه‌ردوواندا باوکم به‌ گوتاری کاریگه‌ر پشتگیری له‌ هونه‌ره کرد تا ئه‌وه‌ی له‌ یه‌که‌م جاردا ته‌مسیلی دانا به‌ پێداویستیکی سه‌رده‌م، له‌و روه‌وه به‌ یه‌کێک له‌ «فروض الکفایه» ی له‌ قه‌له‌م دا که به‌ پێی فه‌رمانی ئاین پشتگۆی خستنی ده‌بینه‌ تاوانی گشتی وه‌ک ئه‌وه‌ی که له‌ ئاواپیدا بانگ نه‌دری یان نوێژ له‌ سه‌ر مردوو نه‌کری... له‌و ئاهه‌نگانه‌دا که باوکم حازر ده‌بوو هه‌رچی گه‌وره‌پیاو و ناسراوه‌کانی کۆیه‌ش هه‌یه پێرته‌ویان له‌وه‌ ده‌کرد.

قوتابی له‌و سالانه‌ی بیسته‌کاندا جلکی کوردییان له‌به‌ر ده‌کرد، به‌ده‌گمه‌ن نه‌بی جلکی ئه‌فه‌ندیانه به‌

بەر قوتابیییه وه نه ده دیترا مه گهر کورپه مه ئومووریکي غه ريبه بووايه که له شاری خۆی جلکی تازهی پۆشیبی، چونکه ئه و غه ريبه ی له مووسل و به غداوه هاتبايه هه لبه ت جلکی کوردی له بهر نه ده کرد، به لام تیشیاندا هه بوو که زور ده مانه وه ده بوون به کۆیی. هه ر له بیرمه رۆژیکیان له ده رسدا بووین مودیر، عه بدورپه رحمان شه ره ف، دوو کورپی نه ناسراوی چاکه ت و پانتۆل له بهری له گه ل خۆیدا هینا بۆ ژووره وه. یه که م نیگام وه ها لینیان به سه هوو چوو سنووری نه بی: وام هاته بهرچاو که یه کجار که له گه تن که چی به لای کورتیدا بوون، تومه ز ئه مانه کورپی مولا حیزی تازهی گومرگ، ئه حمه د عیززه تی که رکوکوی، بوون گه وره که یان مه دحه ت و گچکه که شیان شه وکه ت ناو بوون. ئه و دوو کورپه له ئاکامدا وه ها ئۆگریان به کۆیه وه گرت و هینده ش ته بیات خۆش بوون، به تایبه تی مه دحه تیان، ده تگوت له هه وه له وه خزم به کۆیی بوون. ئیستا که نازانم شه وکه ت له چ دایه به لام مه دحه تیان، به داخه وه، چه ند سالی که دوو چاری نه خۆشی شه پره بووه، کورپیکي، محمه د، بۆته کۆیی و جیرانی خانه خوی کۆیه مه که مالی کاک مه جیدی ئامۆزاه، مه دحه تیش و ابزانم بره را بۆ سلیمانی. باوکیان هه تا ئینحیساریش له چله کاندادا داندرا هه ر مودیری گومرگ بوو له کۆیی و یه که م سه رۆک لیژنه ی فه حسی تووتن له کۆیی ئه و بوو.

وابزانم که یه که م جار جلکی ئه فه ندیانه م له بهر کرد قوتابی پۆلی چواره م بووم، ئه م ما برا عه جایه ب شه رمیک گرتمی، هه تا لینی راهاتم و شکلم پیوه گرت. هه ر ده تیت جلکه کوردی یه که م له بهر ده کرد یان که له کۆلانه تووشی ناسیاویک ده بووم ریگه م به لایه کی دیکه دا ده گۆری.

که گه ییشتمه ئه و ته مه نه پرچ و کاکۆلشم بری بوو. به باشی دیته وه یادم، که پرچه که م نه ما گۆلینگی شه ده ی کوردیم به پیستی مل و بنا گۆییان ده که وت پیی نارحه ت ده بووم هه تا به چه ند رۆژان له ویش راهاتم، مووه کانی شیان به پیی عاده ت، به زیڕ هه لکیشاو کردیانه سه ده قه. وه ستای سه رتاشی ئه و ده مه که پیاوه ماقووله کانی کۆیی، هه موویان یان زوربه یان سه ریان به و ده تاشی، وه ستا مه عرووفی کامه لا بوو. هه ر جاره به خۆ و تاقم و شاگرده وه ده هاته مالمان بۆ سه رو قه له می باوکم و ته راشی منیش. له هاوینیشدا جاریک ده هاته چنارۆک بۆ ئه و مه به سه ته. دوا ی عه سر به ره و شار ده بۆوه. ئه و رۆژه که ده هاته چنارۆک له بهر ژه وه ندی رۆژانه ی ده بوورد.

وه ستا مه عرووف له بنه ماله یه کی قه دیمی کۆیی بوو، زور ریژی لی دهنرا، دوکانیشی شیوه ی دیوه خانه ی هه بوو که ئه گه ر یه کیک به سه ر کورسی ته راشه وه بایه چه ندین که سی دیکه، جفاره به ده ست و چایه له بهر دم، له سه ر ته خته کانی دوکان داده نیشتن و کۆری قسه و سو حبه تیان گه رم ده کرد. کورپه گه وره ی وه ستا مه عرووف حه مه د ئه مین، به یه ک دوو سال یان پتریش له من گچکه تر بوو، به لام ئه و فه رقه له ته مه نی پاشتردا خۆ ناوینی ئیتر بووینه برادر و له یه ک باوه ری سیاسیدا خۆمان دیته وه. ئیستا که له کۆیی خانه نشینه. له نامه ی تایبه تیدا بۆی نووسیم که دایکی «جه میل سدقی زه هاوی» پیرو زخان له تایه فه ی ئه وان بووه، پیشتی ده مزانی که دایکی جه میل سدقی کۆیی بووه به لام تا ئه و نامه یه ی مامۆستا حه مه ده مین بیرم نه ده کرده وه له تیره و تایه فه که ی.

جلکی ئه فه ندیانه له و رۆژانه دا، فه رمانیکي وه زاره تی مه عاریف له به غداوه، به سه ر قوتابییانیدا

سه‌پاند. له هه‌وه‌له‌وه قوتابیییه هه‌لکشاوهدکان بوون به ئەفه‌ندی به‌لام ورد‌ه‌ورده فه‌رمانه‌که پشتگویی خرا، ئیتر جلکی قوتابیییه‌کان بوو به هه‌ر‌مه. قوتابی هه‌ژار هه‌بوو ئەو جلکه‌ی پێ نه‌ده‌کرا، هاو‌پێ‌کانیان و خێرومه‌ندان و، تا راده‌یه‌ک، مامۆستا‌کان خۆیان به بارمه‌تە جلکیان بۆ کردن، چاوپۆشیشیان له هه‌ندیکیان کرد.

له پۆلی یه‌که‌م یا دووهم بووم قوتابیییه‌کی هاوته‌مه‌نم له ره‌واندزه‌وه هات. باوکی، نووری باویلاغا، کرا به معاون شورت‌ه‌ی کۆیی. دوو کۆری هه‌بوو، گه‌وره‌که‌یان ناوی سه‌باح بوو له ئیمه هه‌لکشاو‌تر بوو. بچووک‌ه‌که‌شیان، سمکۆ، که‌میک له‌من گه‌وره‌تر بوو. هاته پۆلی ئیمه. له هه‌وه‌له‌وه نه‌گونجاین به‌لام زووبه‌زوو بووینه برادر. مندالیکی به زیپک و زرینگ بوو. به خۆیشی ده‌نازی. ئەگه‌ر له یاری و گه‌پی مندالانه‌ماندا هه‌موو یاریکه‌ران هاوته‌مه‌ن باینایه ئەو ده‌بوو به ده‌مراس‌تی لایه‌نیک و منیش به ده‌مراس‌تی لایه‌نه‌که‌ی دیکه، به‌لام ئەگه‌ر مندالی له ئیمه هه‌راشتر به‌شدارییان کردبایه ئەو و من ده‌که‌وتینه یه‌ک لایه‌ن.

ئەم سه‌باح‌ه‌ی نووری باویلاغا له شه‌ری هه‌رای ره‌شید عالی کوژرا، باوکی له به‌ندیخانه بوو، ویستی به جانفیدایی کردن له شه‌ر دژی ئینگلیزه‌کان بتوانی داوای به‌خشینی باوکی بکات، که‌چی خۆی تیدا چوو و باوکی‌شی هه‌ر له به‌ندیخانه‌دا مایه‌وه تا مه‌ودای حوکمه‌که‌ی به‌سه‌ر برد. دواتر له ئالقه‌یه‌کی دیکه‌دا تووشی ئەم به‌سه‌ر هاته دیمه‌وه که نووری باویلاغای تیدا حوکم درا.

نووریاغای معاونی شورت‌ه‌ له بنه‌ماله‌یه‌کی ناسراوی ره‌واندز بوو، بێ ئەوه‌ی مووچه‌خۆری حکومه‌ت بێ ریزی لێ ده‌نرا. زۆر دۆستی باوکم بوو، هه‌روه‌ک له‌گه‌ل هه‌موو پیاوه به‌رچاوه‌کانی کۆیتدا دۆست بوو، به‌لام واپزانم له‌گه‌ل باوکمدا ره‌فتاری تایبه‌تی هه‌بوو. ده‌یزانی باوکم حه‌ز له ده‌نگی خۆش ده‌کات، گرامۆفۆنیکی باشی هه‌بوو به قه‌وانی خۆشی ئەوسا که‌ی «منیره المهدیه» وه. ناوناوه‌یه‌ک داوه‌تیکی شه‌وانه‌ی باوکمی ده‌کرد، مام و من و چه‌ند که‌سیکی دیکه‌ی مه‌حه‌رم له خزمه‌تیدا ده‌چووین بۆ خواردن و بۆ بیستن. له‌بیرمه دوو قه‌وانی منیره یه‌کیان «شکوت فقالت» ئەوه‌ی دیکه‌شیان «المانی المانی...» بوو. من شه‌یدای هه‌ردووین بووم. هه‌ر له‌و سه‌روه‌یه‌دا که گوترا که‌لسوومیک په‌یدا بووه منیره‌ی به‌جی هیشته‌وه به توندی قسه‌که‌م ر‌ه‌ت کرده‌وه و له‌وانه‌ش بووم هه‌رای بۆ بنیمه‌وه، هه‌تاکوو ده‌نگیم بیست،

چ ببیهم!

ئەوه‌نده له منیره هه‌لکشا بوو ئاسمان و ر‌یسمان... له سه‌ره‌تاوه سی قه‌وانم لێ بیست: «الشک یحیی الغرام»، «انا علی کیفک» و «د الحب کان من سنین». گۆرانی یه‌که‌م له‌و ته‌مه‌نه شلکه‌مدا وه‌های ده‌هه‌ژاندم و موچرکی پیدا ده‌هینام و به جو‌ریک له ده‌رووندا کاریگه‌ر ده‌بوو هه‌موو شتیکی له‌بیر ده‌بردمه‌وه و ئەو شه‌وه‌ی گۆرانییه‌که‌م بیستایه ر‌وژی دوا‌یی هه‌ر له‌گه‌ل خه‌یالی ئەودا ده‌ژيام، تائیس‌تاش که ده‌بیستم ده‌چمه باریکی دیکه‌وه. له‌و سالانه‌ی دوا‌ییدا گویم له عه‌بدولوه‌هاب بوو له بیره‌وه‌ری که‌لسوومدا وه‌های راگه‌یاندا که ئەویش له یه‌که‌م بیستنی ده‌نگی که‌لسوومه‌وه شه‌یدای بووه، به ده‌نگی‌کی بیه‌اوتای داناوه که پیشتر وینه‌ی نه‌بووه. گوتی له ئاست ده‌نگی که‌لسوومدا نه «لحن» نه شیعیری گۆرانییه‌که‌ و نه تیپی مۆسیقا هیچیان نموودیان نه‌بوو. له‌بیرمه ئەمانه‌ی به «ولاحاجه» حیساب کردن.

به لأم لیږدها دهبی بلیم دهنګی ئه و ئافرده ته هه تا زستانی نیوان سالانی ۱۹۴۹ و ۱۹۵۰ بی کوسپ و ته گره نمای کرد و له هر قوناعیک بووایه لووتکی ئیمکانی ئه و قوناعی ده کرده و. له و زستانه دا بؤ یه که م جار دووچاری نه ساغیبه که بوو ناچاری کرد بچی بؤ لهندهن به نیازی ته داوی. له دوی ئه و نه ساغیبه و تا مردنی له ۱۹۷۵ ته نها چوار پینج جار توانی بگاته و ته تۆقه له ی به رزایی جارن. که لسوومیش و عه بدلولوه هابیش به اختیار بوون له ودها که سالی ۱۹۶۴ گه یشتنه و یه که، که لسووم ئاهه نګه کانی عه بدلولوه هاب بؤی بوون به داروه کاز چونکه دهنګه که ی ئه و هیزه ی نه مابوو بینیا بؤی له هه موو شت. عه بدلولوه هابیش توانی حورمه تی مؤسیقا که ی خوی بیاریزی له توغیانی دهنګه ئی عجاز کاره که ی جارانی که لسووم چونکه بنگومان له چله کان و سییه کاندای هیچ ئاهه نګ «لحن» یک نه بوو بتوانی ده یه کی هیزی دهنګی ئه و سایی که لسووم بمژی. که ده کرایه و ده ریا و فهرته نه و بورکانی هه لده رشت. له حنی به سته زمان ده بووه قاووت به دهم ره شه باوه.

راستییه که ی دهنګی که لسووم وه های کرد له بیستنی گورانی عاده تی بتوریم، ئه گه گورانییژ ناگروچکه ی له دهماره کاندای هه لته گیرساند بایه به فلسیم نه ده کړی. ئیستا که ش هه ر وه هام و پتریش به لای مه رچی قورسدا بوومه ته و یه بؤ په سهند کردنی گورانی، له وه شدا چ سووچم نییه چونکه هه ر وه که له وحه ی ره سم یان په یکه ری په یکه ر تراش، یان به ره و خوار بیین و بلین به ره و مافوور و چیشتی نیسکینه ئه گه ر عیبیان هه بوو پنیاندا هه لئالین، که عیبه که ش له چاوان چه ی ره فزیان ده که یین، هه روه هاش گورانی که بریتییه له دهنګ و ئاهه نګ و مؤسیقا و وشه هه رکامیکیان ناتا و او بوو نرخی گورانییه که به ره و خوار داده شکینن. له مه و پیش خه لق زور گوئی نه ده دایه غیری دهنګ، به لأم ئیستا که شیعر و ئامیره کانی مؤسیقا و ئاهه نګ پشکیکی گرنکی گورانی بؤ خویان ده دزنه و ته تا ئه وه ی ده توانم بلیم له زور باردا دهنګی گورانییژ ده بیته که فه لولوله یه که به سه ر لووزه ی مؤسیقا و ئاهه نګدا، که من زوری تیدا نارچه ت دهم چونکه دهوری دهنګ له پله ی یه که می گرنګیدا به ره ژیر ده بیته و یه بؤ هیچ.

هه ر له بیرمه له سه ره تا کانی چله کاندای که تازه هاتبوومه به غدا بؤ خویندن له حقوق، دهمه و عه سریکیان لای کاکه حمه ی خانه قا بووم، گورانییژکی کورد له رادیو خه ریکی لوره لوریک بوو به حال بؤی ده بووه گورانی. پیاوی تایین نه یکرده نامهردی له نیوه دیری دووه می به ییتیکی گورانییه که ی ئه م که وه ره انه ی قه لاشت: «خواردنی یارم شه کر و شیر و په نیره!!» بی مه به ست له گه ل کاکه حمه دامانه پیکه نینیک لنی نه ده وه ستاینه و...

که هه ر هاتمه ئه م مه یدانه و یه با ئه مه بلیم: له وه ته ی عیراق گورانی ده لئ تا ئیستا هیچ شیعیریکی گورانی به قه ده ر «لاخه به ر لاجفیه لاحامض حلو...» سه رکه و توه نه بووه هیچ کامیکیش هینده ی ئه و بیتالع نه بووه چونکه ئاهه نګه که ی (له حنه که ی) له چاو خویدا هه ر ده لئی کراسی جانګه به به ر بالای په رییه و. ئه م شیعره له ریزی شیعره کانی «حسین السید» ی میسه ره وه که «ساکن قصادی، حیاتی انت» ئه گه ر نه لیم لییان تیپه ریوه...

خوینه ر بمبه خشی له م لابه زه ی هینامیه ناو باسی گورانی که ده بینی له سه ره تا وه بیره وه ری مندالیم و هه لکرده و یه گوسی رایه له ی ئه و ته مه نه م به ره و ئه م لایه نه یه و یه بردم، زوریشم قسه پییه به لأم

روویه‌ره‌یان پی پر ناکه‌مه‌وه به سی ئاموژگاری لییان دره‌بان ده‌بم:

۱- شاعیر ده‌بی ئاگاداری لایه‌نی سازان و نه‌سازانی جیرانه‌تی و شه‌کان بی له هه‌لبه‌ستدا، واته خوی بپاریزی له‌وهی به عه‌ره‌بی پی ده‌لین «تناصر الحروف».

۲- ئاهه‌نگساز ئاگاداری له‌وهی نه‌فه‌سی له‌حن له‌گه‌ل نه‌فه‌سی شیعر پی‌که‌لپیک بن تا‌کوو «له‌ ماله‌وه» نه‌بیته «لامه‌له‌وه-لامه‌لاوه» یان «پیشه‌ وامانه» نه‌بیته «پیشه‌وه‌مانه» وه‌ک که گویمان لئییه و پیشی نار‌ه‌ه‌تین.

۳- گۆران‌بیژ نه‌کا له‌ سه‌ری زمانیه‌وه‌ خوولیا‌ی شیعر سارد بکاته‌وه، ده‌بی له‌ قوولایی دئییه‌وه باوه‌ری به‌ کلپه‌ی هه‌لبه‌ست هه‌بی دهنه‌ ده‌چپته‌ ریزی ئه‌وانه‌ی به‌ر له‌ ده‌یان سال به‌سته‌یان بۆ مه‌یموون ده‌گوت هه‌ر هه‌تا ته‌قله‌بازی پی بکه‌ن.

شاعیر و ئاهه‌نگساز و گۆران‌بیژی کوردیش تیکرایان نه‌یان‌توانیوه تا ئیستا به‌ره‌مه‌یک بخولقین له ته‌ک ئه‌للاره‌یسیدا خۆ بنوینن... بگه‌ریمه‌وه بۆ قوتابخانه.

نووری باویلاغا زۆر نه‌مایه‌وه. دوا‌ی نه‌قل بوونی سمکۆم نه‌دیده‌وه هه‌تا گه‌یشتمه‌ پۆلی دووه‌می حقوق، به‌ ریکه‌وت له‌ قاوه‌خانه‌یه‌کی به‌غدا به‌یه‌ک دی گه‌یشتم. ئه‌و له‌سه‌ر ده‌قی مندالی گه‌وره‌ بووبوو هیچ نه‌گۆرابوو به‌لام من چوو‌بوومه‌ شکلیکی جوداوه‌ له‌وه‌ی ئه‌و پیمیه‌وه‌ دیتبوو، پیشی گوتم زۆر گۆراوی. له‌وه‌ سه‌فه‌ره‌یدا چهند جاریکیان به‌یه‌که‌وه‌ دانیشتم و عه‌نباری قسه‌مان هه‌ل‌رشت... له‌وه‌ به‌ولاوه‌ چاوم پی نه‌که‌وته‌وه‌ هه‌تا له‌ شه‌سته‌کاندا، یان که‌می‌ک وه‌هاوه‌تر، کۆچی دوا‌ی کرد.

وابزانم له‌ پۆلی دووه‌م یان سینیهم بووم، یه‌که‌م جار، قوتابییه‌کی وینه‌ نامه‌ئلووفم دیت، که‌له‌گه‌تتر بوو له‌ هاوته‌مه‌نانی، نامۆیشی پتوه‌ دیار‌بوو جلیکی له‌ هی مندالی کۆیی نه‌ده‌کرد. ئه‌میان یوونس ره‌ئووف «دلدار» بوو. زۆر ئاگاداری خوی بوو که‌ لالییه‌که‌ی لی به‌ عه‌یب نه‌گیرئ، هه‌ر ئه‌م خۆگیریه‌شی وه‌های کرد ئه‌و دهمه‌ له‌ نزیکه‌وه‌ یه‌کدی نه‌ناسین، ئه‌ویش زۆر نه‌مایه‌وه‌ و بۆ شوینی دیکه‌ چوو‌ه‌ خویندن.

له‌ سه‌ره‌تا‌کانی خویندن‌دا موعجیزه‌ی ئۆتۆمۆبیلیم دیت، دهنگ‌ بالۆبووه‌ که‌ ریکه‌ی ئۆتۆمۆبیل خه‌ریکه‌ بگاته‌ کۆیی. ئه‌وانه‌ی ئۆتویان نه‌دیتبوو گۆیکۆر‌بوون بۆ ئه‌و رۆژه‌ی پاله‌وانی چاوه‌نۆر‌کراو بگاته‌ شار، منیش له‌وانه‌ بووم هه‌ر ناویم بیستبوو. رۆژیکیان بیستم ئۆتۆ هاته‌ ناو شار. چونکه‌ ریکه‌که‌ی که‌ له‌ هه‌ولیره‌وه‌ ده‌هات دوور له‌ مالی ئیمه‌وه‌ بوو له‌ خۆوه‌ نه‌ده‌هاته‌ به‌ر چاوم، ده‌بوو من بۆی بچم به‌لام هه‌ستی ئاره‌زۆیه‌کی ئه‌وتۆم نه‌ده‌کرد به‌ دوا‌یدا بگه‌ریم. له‌ لیکدانه‌وه‌ی ورددا بۆم ده‌رده‌که‌وی هۆی بیئاره‌زۆییم ترسکی ده‌روونی بووه‌ له‌ ده‌عبایه‌کی له‌ش ئاسنی هه‌ناو ئاگرینی به‌گرموه‌ر که‌ پیشتر له‌وه‌ هه‌ریمه‌دا نه‌دیتراوه.

له‌ مالی خۆمانه‌وه‌ دهم‌دیت شتیکی که‌س نه‌دیتووی که‌س نه‌بیستووی بیۆینه‌ ئیواران له‌به‌رده‌می قشله‌ی پۆلیسان به‌ ته‌نیشتم جیگه‌ی تۆپی ره‌مه‌زانانه‌وه‌ راده‌گیرا، له‌ جیاتی گه‌راج که‌ جارئ په‌یدا نه‌بووبوو. به‌لام له‌وه‌ دووره‌وه‌ ئه‌گه‌ر شیر و پلنگیش بوایه‌ جیی ترس نه‌بوو. دوو سی رۆژ تیبه‌ری ئه‌گه‌ر نه‌لیم هه‌فته، ئنجا بریارم دا بچم بۆ دیتنی. له‌گه‌ل چهند که‌سیکی هاوته‌مه‌ندا نزیکه‌ عه‌سر به‌ره‌وه‌ ئه‌و

شوینهوه چووین که دهگوترا به رۆژ ئۆتۆی لئ رادهگیری. له مزگهوتی گهوره تییهپین گهییشتینه سههرتای شورهی سهرا، له نکاو گرهرگیک هات و له پر له سووچی دیواریکهوه که تنها بیست مهتریک له ئیمهوه دوور بوو، دیویکی چوارپچکهی خیهوت بهسهری ههپهشهکهری شهپرفروشی بزۆز پچی دایهوه و شالای هیئا، کورد دهلی: روح له جیگهیهکی قاییمه و نایهته دهری، قسهیهکی راستیان گوتوه، باوهرم نییه تا ئهوه رۆژه ترسی ئهوتوم رینیشتبئی. بیرم له ههلاتن نهکرد، وهک بلئی به قهناعتی ئهوه دهمم پرگاربوون به ههلاتن له ئیمکاندا نهبووی، به ههموو هیزمهوه خۆم به دیواری سهراوه چپساند و دستم له بهردی دیوارهکه قاییم دهکرد که گهچی دهوواندهوری بهری دابوو به زهقی له دیوار هاتبووه دهری، دهمیست دیوار شهق بیت و ئاوی دیوی دیکه بکات. ماوهی ترسهکهم بریتی بوو له ده - پازده سانیه چونکه ئۆتۆ لهو ماوهیهدا ئیمهه بهجی هیشت و له بیست سی ههنگاو بهولادا وهستا و خهلقیش تی وهرهاتن بیترس و بیکۆمه لئ کردن تومهز خهلقهکه لهو چهند رۆژه لئی راهاتیوون. ئیستا که نازانم دواي ئه مه من چیم کرد بهلام لهوانه نهبووم دواي ئهوه ترسه و داچلهکانه یهکسهه چوو بیتمه دیار ئۆتۆکه (به کورتی ئۆتۆ دهنووسم له جیاتی ئۆتۆمۆبیل که یازده جارن قهلهمی لئ ههلهدهنگیوری بۆ نووسینی ئهوه ههموو کهرت و خال و نیشانانه).

وهک لهبیرمه یهکهم کۆبی که ئۆتۆی کریمی تاجرک بوو، حاجی محمهده ئهمین لچۆ، ئهوه دهمه له ههمووان بهپارهتر بوو. ئۆتۆکهی بۆ کرئ بوو، سایهقیکی بۆ راگرتبوو ناوی مه مۆ بوو. من لهو مندالیه مدا خوولیا چوو بووه سهه وینه کیشانی ئۆتۆ ئیتر به قهلهمی رهساس پرۆفایلی ساکاری ئۆتۆی چوارپچکه بیم دهکیشا و له ژیرییهوه به خهتی مندالانهم دهنووسی: «ترمبیل، حاجی محمد امین لچۆ، ممو». رهنگه نووسی بیتم مه مۆ چونکه دهرسی ئیملامان کوردی بوو، وایزانم له پۆلی دوومهوه دستمان کرد به ئیملاهی عه ره بی.

حاجی محمهده ئهمین دوو کوری له من گهورهتری هه بووه، له بهر نازی دهوله مهندی خویندنیان پچرپچر بوو، زووش وازیان لئ هیئا. گهوره که یان ناوی عومه ره ئهوی گچکه یان ناوی به کر بوو. حاجی بۆ خوی له زهره ری تووتن ئیفلاسی کرد و سالانی کۆتایی عومری به فهقیری رابوارد. کوره کانی دواي دهوری هه زه کاری کهوتنه سهه باری گوزهران، عومه ره بوو به سایه ق، گه لئ جار له گه لئ ده بووم به هاو پئی سه فه ره زۆریش دلّم پئی ده کرایه وه چونکه په روه رده ی ریزراگرتن بوو، قسه ی له وه پری ئه هلی گه راجی به زاردا نه ده هات و ده یزانی به پئی شه خس ره فتار بکات. ئه ویش زوو مرد به لام وایزانم دواي به کری برا بووکی ماوه یه ک ژیا.

هاو ریکانی سالانی خویندنی سه ره تاییم! چهن دم هه ز ده کرد یه که یه که باسی خۆتان و بنه ماله تان بکه م، هانام بۆ چهن دین که سیش برد که کورته یه کی باسی خۆیانم بۆ بنووسن. که دستم دایه نووسینی گه شتی ژیانم له بیرم بوو که من ده گمه باسی پله ی خویندنی به ناچاری له مامۆستا کانم و له هاو ریکانم ده دویم، که لیشیان بدویم وه ها شیرینه بیان هینمه بهر رووناکییه وه. له سه ره تاوه تکام له وانه کرد که دهنگم پئیان راگه بیشت کورته یه کی باسی بنه ماله یانم بۆ بنووسن، چهن د که سیکیان نووسیان،

هینیکیشیان به لنینیان داوه، زوریشیان لیم دووربوون بایی ئه وهی دهنگم نه یانگاتی. ئیستا له م کاته دا پیوستیم به کورتی باسی بنه ماله ی دوو هاوپی ئه و پله یه م هیه که برادریمان له سنور به در بوو، له هیچ لایه کیشه وه سه روسؤراغی بنه ماله که یانم چنگ نه که وتوووه. ئه و دوو برادرهم به پی ته من یه که میان عه بدورپرهمانی مامؤستا مه لا سادق بوو ئه وی دیکه یان حه میدی تاهیر چه له بی بوو. له ته مه ندا من بچوو کترینیان بووم به لام له خویندندا بهر له وان چوو بوومه مه کته ب.

عه بدورپرهمان، جگه له هاوپییه تی مه کته ب، پیوه ندی باوکیشی به باوکمه وه که هینده ی مامم لپی نزیک بوو وه های کرد بیینه برادر. مالی ئه وان له گه ره کی ئیمه مه یله و دوور بوو نه ده شیا به شداری گمه و گپی عه سرانه و شه وانهمان بی به لام چهندی له مه کته ب ده بووین و له زور سه روبه ری هه لسوکه وتی وه زعی رکه باری و لیک تۆرانی نیوان قوتابییه کاندا که روی له ئیمه ش ده کرد، من و عه بدورپرهمان و عه بدولحه مید یه کدیمان ده گرتوه وه. عه بدولحه مید هه م له بهر جیرانه تیمان و هه م له بهر دؤستایه تی نیوان هه ردوو بنه ماله دا که له کۆنه وه به رده وام بووه تا ئه وهی تاهیر چه له بی به درئیایی عومری وه زیفی، واته بهر له ته قاعد بوونی، شه وانه ده هاته لای باوکم، هه تا بلپی ئوگرم بوو. بروا ناکه م له رووپه ره ی برادریمی مندا لندا که س باسیکی خویند بیته وه دؤستایه تییه کی هینده ی دؤستایه تی ئه و سییه مانی به هیژ نیشان دابی. من سالیک، له پیش عه بدولحه مید، و ایزانم عه بدورپرهمانیش، بووم. له ماوه ی پینچ سالی هاوپییه مه کته بمان هه رگیزاوه ره گیز هیچ کامیکمان بایی سه ری ده رزی دلای دووه که ی دیکه ی نه رهنجاندا. سه لاحی ئامؤزام له گه ل مندا دانووی نه ده کولا، هه ر بویه شی بوو که زور جارن نه یده ویزا له ترسی باوکی پرکیشی له من بکات شه ری به و هاوپیانه م ده فرؤشت به تاییه تی عه بدولحه مید چونکه به پی جیرانه تیمان پترم له گه لدا ده بوو بویه رقی له و پتر بوو.

له نیوان قوتابی مندا لدا ورده حیسابی برادره ی و تۆران و رالیبوون و خوشنه ویستن و ئه و جووره هه ستانه جیهانیکی سه ربه خو بو هه ر یه کیک له و قوتابیانه ساز ده دا که به پی ته من و ده سه لات و هؤش تیپرکردن به قه در وه ته نگ هاتنی سه روک وه زیریک له ئیزرابی کریکاران وه ته نگ دیت. مندا ل هیه وه ک «جوندی» فه رمانی له خو گه وره تر و ده سه لاتدارتر بی هه را ده سه لینی، هی وه هاش هیه سه ری بپرن دان به بیده سه لاتی و کولداندا ناهینی. من خو م له باریکی کومه لایه تی ئه وتودا بووم لیم به عه بییکی گه وره ده گیرا ترسم له م و ئه و پئوه دیار بی یان نازی کوری خاوه ن ده سه لات رابگرم. ئه و وه زعم بو ئه وهی بردم که له گه ل سادقی جه میلاغا (قایمقام بوو) به شه ر بیم، هه رچه ند له من به عومرتر و که له گه تتریش بوو به لام که تیک ئالاین خستم.

عه بدولخالقی فه تاحاغای عه ولاغا که پورزای من و خزمی بنه ماله ی سادقیشه چاوی له و تیک هه لقرانه مان بوو، ئیستاش ناوانوه له مونسه به دا ده یگپرته وه. پی ناوی من بلیم، له و ده مانه دا به شه ره اتن له گه ل کوری جه میلاغای سه روکی حه ویزیان و قایمقامی شار شتیک بوو قوتابییه کان خویان لی ده دزییه وه، هه رچی من بووم چاوکراوه تر بووم چونکه به زوری جه میلاغا و براگه وره کانی دیکه م ده دیت لای باوکم یان باوکم لای ئه وان. گه لیک جارانش به و مندا لییه له سه ر سینییه ک له گه ل باوکم و جه میلاغا نانم ده خوارد، ته نانه ت له مندا لیمدا که زور حه زم له په قلاوه ده کرد، به زوری سینییه په قلاوه م

بۆ دەهات یان له مالى جه ميلاغاوه يان له مالى مهلا ئەحمه داغاي سلیمانای غه فورییه وه. خولاسه من کۆمه له کهس نه ده کرد، دواى ئەو تیک ههلقزانهش به زویى بووینه وه برادره. پتریش له جاران له یهک سی نزیك بووینه وه چونکه له نیوان دوو بنه مالهى ههویزی و جهلیزاداندا خزمايه تی و دوستایه تی هه بوو، باپیرم و باوکم له ئافره تی ههویزی بوون، ههروه هاش مامه کانی باوکم، جه میلاغا پووریکی منی ماره کردبوو و کوری دووه می جه مالاغا، پوورزام بوو. پووریکی دیکه شم بوو بووه خیزانی برایه کی.

له کورانی گه ره کی خۆمان هه مه دی حاجی سه عیدی حاجی ههویز هه تا خویندی لیم نزیك بوو. یه کیکی دیکه ش مه جیدی حاجی فهقی عه ولا له ریی پیوهندی باوکی به باوکمه وه به برادره م حساب ده کرا، له من هه راشتر بوو به لام تابلتی دووره شه ر و سه ره خو بوو. له و سالانه ی دوایدا ئەمری خوی کرد. کوریکى ناسیاومه، ناوی دلاوه ره، هاتوچۆی ده کرد بۆ دانانی مه کینه ی مریشکان له نزیك کۆیی، لیم پرسى ئەرى ئیوه هیلکه ده کهن یا جووچکه هه لدین؟ وابزانم جووچکه په روه رده ده کهن.

باسی سه روبه ری دوژمنايه تی و شه ره چه په لۆکی و تیک ههلقزانی قوتابیه کان که من و ئەو دوو برادره م، عه بدو پرده حمان و عه بدولحه مید، هه میشه لایه نیکى گرنگى بوون، دواى گێرانه وه ی یه که م سه فه رم بۆ هه ولیر سه ره ی دیت.

گه ییشتبوومه پۆلی چواره م، باوکم له سه فه ریکى بۆ هه ولیر منیشی برد بۆ دنیايه کی تازه بابه ت که ته واوکه ری تازه ییه که ی دنیاى پژده ر بوو. من ئاگاداری هه یچ شتیک نه بووم که رۆژیکیان باوکم تیی گه یاندم له گه له خویدا ده مبا بۆ سه فه ری لای هه ولیر به بۆنه ی وه فاتى شیخ ماری شیخ عه بدولکه ریمی به رزنجی که سه رۆک و براگه وه ی بنه ماله که بوو. مالیشی له دیی هه له جه، له دوورایى سی سه عات رى به سواری ولاغه به رزه به ره و رۆژه لاتی مه یله و باشوره وه بوو، باوکم بۆ تازیخانه ی بنه ماله که ده چوو.

شیخ ماری پیاویکی که له میردی ئایینی، دنیاى به ده سه لاتی خاوه ن ته کیه و دیوه خانه بوو که هه میشه دیه که ی له به ر زۆری میوان و مرید و خاوه ن رجا یان ده تگوت کاریزه بازاره. مه سه ره فی له داها تی دیه کانی ده کرد نه ک له ده ستودیارى مریده کانی که خوی ته ریه تی به که س نه ده دا، ئەو مریده ی لئی کۆده بوونه وه هی شیخی دیکه بوون. هۆی دوورکه و تنه وه ی له کۆیی و گیرسانه وه ی به هه له جه ی نزیك هه ولیر حیکایه تیکى به دواوه یه: شیخیک دیته کۆیی له سه رده می شیخ عه بدولکه ریمی باوکی شیخ ماری، ئیددیعای سه یدايه تی ده کات و له په نا ئەو ئیددیعایه دا خۆ ده ژینى. له سه ره تاوه زۆر ریز ده بینى له لایه ن شیخ که ریمه وه ئاغله ب له ته کیه که ی ئەودا به سه ر ده با، دواى ده زاندرى که ئەو دره ختی نه سه بی سیاده ت که خوی پى ده گه یه نیته وه سه یده کانی به رزنجه هه له به ستراره و کابرا چ پیوهندی به سه یدا تیه وه نییه. له وه وه شیخ که ریم به توندی تیی راده خوړی که چی دی ئەو ئیددیعایه نه کات و به و شه جه ره نه سه به وه خوی هه لنه کیشى. کابرا دواى ئەو ریسوا بوونه بارى داده له نگیت و له به رزاییه وه بۆ نزمایى به ره و خوار ده بیته وه تا کوو به ناچارى ده بیته قاوه گێر له ته کیه ی تاله بانیان. رۆژیکیان شیخ که ریم له عاده تی سه ردانی ته کیه ی تاله بانیاندا ده بیته، کابراى قاوه گێر فنجانی قاوه بۆ شیخ که ریم راده گری، له وه ده مه دا که ده ست ده با قاوه که ی لى وه رگری کابرا خه نجه ریک له پشتی شیخ که ریم ده دات. شیخ که ریم هاوار ده کات رۆله ماری بمگه یی گوژرام، شیخ ماری له نه دیوی باوکییه وه ده بی، راده په رى بۆ لای

باوکی دەبینی خوین له برینی کوفارەدی بەستوو کابراش خەنجەر بە دەستە وەپە، ئەویش لەو ھەپەجانەدا یەک خەنجەری پر لە رق و کەسەری تۆلەساندەنەو لە کابرا دەدات و دەیکوژیت و بۆ خوشی لە سەر دیوارەو بە دەداتە کۆلانە و دەبیتە قاچاغ لە حکومەت. شیخ کەریم لە برینەکەیی بە سەلامەتی دەردەچیت، بەلام مەرف ماوەیەکی دوور و درێژ بە قاچاغی دەمینتەو. لەو ھەلاتنەیدا پێوەندی بە کۆیەو دەبریت و بۆی ریک دەکەویت، بە زەکا و شەخسییەت و لئ ھاتووی خۆی، لە ھەریمی ھەلەجە و ئاخوڕە و ئەو ناویدا نیشتەجی بیت و خاوەنایەتی چەندین دئ بە دەستەو بگری. تەکیەیی بەرزنجیان لە کۆیی ھەر ما بەلام لە پاش شیخ کەریم و ھەتا ماوەیەکی شۆ و ھەتای شیخ مەرف قورساییی بێنەمالەکە کەوتە ھەلەجە.

من دەمزانی شیخ مەرف و ھەتای کردوو بەلام کە باوکم بردمی بۆ ھەولێر نەمدەزانی چ مەبەستیک ھەپە لەو سەفەرەدا، دواتر تیی گەییستم.

باوکم میوانی مەلا ئەفەندی دەبوو، لە کۆنەو دەستایەتی لە نیوان جەلیزادان و مائی باب و باپیرانی مەلا ئەفەندی ھەبوو. وا پئ دەچی پئیشتر مەلا ئەفەندی پئیشنیازی کردبوو کە لە دەرفەتدا باوکم من بۆ خزمەت ئەو بیات. شیخ مەرفیش ھەر وەک دەست و خزمی جەلیزادان بوو، لەگەل مەلا ئەفەندی ھەتا بلئی دەست بوو. وەک ئیستاکە روونی دەکەمەو مونسەبەیی سئقۆلی دەستایەتی باوکم و مەلا ئەفەندی و ھەتای شیخ مەرف و ھەتای کرد کە ئەو دەرفەتە لەبارترین دەرفەت بی بۆ ئەو مەبەستە بچووکەیی چوونی من بۆ خزمەت مەلا ئەفەندی، شتی بچووک کە پێوەندی بە گەورانەو ھەبوو ئەویش بایەخ پەیدا دەکات.

مائی مەلا ئەفەندی لە دئی باداو ھەبوو کە لە سنوور شاری ھەولێری ئەوساوە سئ کیلۆمەتر دوور بوو (ئیستاکە کەوتۆتە ناو شاری ھەولێر). مالاکەیی لە ھەموو کوردستانی عیراقددا ھاوتای نەبوو لە قەشەنگی و خوشی و ریکوپیکی و ئوسوولدا. دیووخانەکەیی ئەوسای (دواتر ژووری دیکە و تارمە و زیادی زۆری بە سەرەو نرا) بریتی بوو لە دوو قات؛ قاتی سەرەوئی ژووریکی گەورەیی دیووخانە و ژووریکی نووستن و تارمەییەکی کرایەوئی ھاوینان و ھەیوانیکی بچووکەیی نیوان دوو ژوورەکە و پارەوئیکی بۆ قادرمەیی بەرەو لای مالاوئی ھەبوو. قاتی ژیرەوئی دوو ژوور و مەتبەخیک و قاوہجای ھەبوو. دیوی مالاوئی پئی دەگوترا «قصر» لە راسیشدا بۆ ولاتی ئیمە بە قەسر دەژمێردا، چ دیووخانەیی قاتی سەرەوئی بی و چ ژوورەکانی دیوی مالاوئی بی ھەمووی بە نەقش و نیگار و سەقفی لە دارەلکەندراو بوو کە وینەیی نەدەیترا. ئەمانە ھەمووی بەلاوئی بنی و تەنھا باسی باغ و رەزی دەوری دیووخانە و قەسرەکەیی لئی بە کۆتایی ناگەم... ریکایەکی قیرتاوونەکراو ئۆتۆی پئیدا دەگەییشتە باداو، لە دەمی دەرگای باغەکەوئەش تا بەر ھەیوانی دیووخانەکە بەردرێژ کرابوو کە نەپەلئ قوروقلی رۆژی بارانە بە پئچکەیی ئۆتۆو بگاتە دیووخانەکە.

ھەرچەند مائی مەلا ئەفەندی بەولای ھەموو شتیکەو ھەبوو کە من دیبیتم، دیسانەو چونکە وەھا بە گەشی و رووی خوش و دلئ فەراحوو بەخیر ھینراین، مەلا ئەفەندی ھیندە لەگەل بە لوتف و بەزەیی بوو دەنگوت چوومەتە مائی مامم. ئەو پئیشوازییەیی لە باوکم کرا ھی گێرانەو نییە. دواتر کە لە سالانی خویندنی ناوہندیما ھاتمە باداو ئنجا دوو شتم بۆ روون بۆو: یەکەم ئەو ھەبوو کە پایەیی باوکم لای مەلا

ئەفەندی لە چ رادەپەكدایە. دووهم ئەو بوو كە شكۆ و سامی مەلا ئەفەندی و بەرودیوخانەى بۆ خەلقى دیکە چ رادەگەپەنى. من هەستم نەكرد چووبیتەمە جینگەپەكى غەریب. كەچى دواتر دەمدیت ئەو پیاوماقوولانەى دین بۆ دیدەنى مەلا ئەفەندی چلۆن لە دەرهەوى سنوورى باغەكەو تا دیوخانە بەوپەرى خوددارى و هەنگاو لەبارى و داپچراوى و بیدەنگیەو بە پێیان رێ دەپرن و ئەو ماوہیەى بە دیار هاتنى مەلا ئەفەندیشەو لە دیوخانە چاوەنۆرى دەكەن وەك ئەوہى لە حزوور مەلیكەك دانیشتبەن بە وبقار و بێجوولە دەمیننەوہ. خولاسە، مەسەلەكە زۆر دوور و قوول بوو.

یەكەم جەمى خواردنمان هى شەو بوو، باوكم ئەگەر مێوانى بێگانە نەبواپە حەزى دەكرد بە عادەتى كوردەوارى لە سەر زەوى و بە دەورى سینییەوہ نان بخوات، هەر بەو عادەتە لە باداوەش نانیان لە سەر سینییەكى زۆر گەورەى بان كورسییەكى نزمەوہ دانا. جگە لە من وەستا تەها و دوو بەردەست لەگەلماندا بوون. كە چووین بۆ نانخواردن باوكم وەستا تەهای تەكلیف كرد، مەلا ئەفەندی (سەد هەزار رەحمەت لە گۆرى) ئیلحاحى كرد كە دەبێ دووہكەى دیکەش بێنە سەر سینى، باوكم رپى نەدا هەر نەبى لەبەر دوو سەبەب، یەكیان ئەوہ بوو كە نانیان بۆ ئاوا نەدەكرا لە وەزعى وەهادا، دووہمیان ئەوہ بوو كە بە عومرى خۆیان لە دیار باوكم نانیان نەخواردبوو. لەبیرمە ئەو خواردەمەنییە جوړاجۆرە قەشەنگە پەرلەزەتە كە سینییەكان بە پرى رازاندبووہ جوړىك شیرنى تیدا بوو یەكجار بە دلم بوو، كوردی گوتهنى لى تیر نەدەبووم. باوكم لە بارەى ئەو شیرینیەوہ بە مەلا ئەفەندی گوت، تۆ دەزانى من خواردنیکى هیلکەى تیکەلاو بى ناخۆم. شەوى دواتر كە نان داندرا ئەو شیرینیەى لەگەلدا نەبوو، نەمكردە شەرمگیری بە مەلا ئەفەندی گوت ئەفەندی خۆ ئەمن هیلکە دەخۆم... قەسەكەمى هیندە پى خوش بوو پێوہى گەش بۆوہ. سەبەنى نیوہرۆ كە لە هەولیر گەراپنەوہ بۆ باداوە دیتم یەك بەلمیان لەو شیرینیە بۆ من بە جودا هەلگرتوہ...

دوو رۆژىك دواتر كە پێش نوێژى مەغریب مەلا ئەفەندی بە عادەتى خۆى هەلستا بۆ لای مالهوہ بچیتەوہ دەستى گرتم و لەگەل خۆى بردمى بۆ دیوى حەرەم... هەموو قەسرەكەى نیشان دام، ئنجا بردمى ژوورى خۆى... لوتفیکى وەهای نواند لە خەيال بەدەر بى. كە بانگى مەغریبى دا دەستى گرتم و بردمى بۆ ژوورى عیززەدەین بەو نیازە تا لە نوێژ دەبیتەوہ تەنھا نەبم. راستییەكەى لەگەل مندالیشما ئەو هەموو نەوازشتەم پى هەزم نەدەكرا.

لە دەرفەت دەگەرەم بۆى دەرچم. ژوورەكەى عیززەدەین ژووریکى پى تاقم و رازاپەوہ بوو، خیزان و خوشكى مەلا ئەفەندی لەگەل چەند ئافرەتیکى كە نەمدەناسین لە سەر فەرش دانیشتبوون عیززەدەینیش لە سەر كورسییەك، منیش لە تەنیشت ئەوہوہ بەسەر كورسییەكەوہ گیرسامەوہ. خیزانى لە بنەمالەى یەعقوبى هەولیر، خاتوونیکى لى وەشاوہ بوو، خوشكى مەلا ئەفەندیش كە بە نازناوى خاتوون-ەوہ ناویان دەهینا، هەروہا. هەردووکیشیان لەگەل دایكەمدا ئاشنا بوون، زۆر ئەحوالپرسییان كرد و گەلیكیان بەخیر هینام. قاسم مندال بوو خۆم لى نزیك كردهوہ و دەستیم گرت و بە ناوى پیکەوہ گەران لە ژوورەكە دەرچووین، پیم گوت رینگەى چوونەوہ دیوخانەم نیشان بدات، ئیتر هاتەوہ لای باوكم... مەلا ئەفەندی لە شەوان زووتر هاتەوہ دیوخانە هەر بۆ ئەوہى بە نوازشتەوہ گلەپیم لى بكا.

هه‌موو شه‌ویک دواى به‌سه‌رچوونى دانیشتنى پاش نانى خه‌فتنان، مه‌لا ئەفه‌ندى له‌ ماله‌وه‌ یه‌ک قتووى پراوپرى شه‌وچه‌ره‌ و شه‌که‌راتى هه‌مه‌چه‌شنه‌ى هه‌ره‌ مومتازى بۆ ده‌ناردم، شه‌وى یه‌که‌م به‌ ناوى عیززه‌دینه‌وه‌، شه‌وى دووهم به‌ ناوى قاسمه‌وه‌، شه‌وى سێیه‌م به‌ ناوى خۆیه‌وه‌ که‌ ئیتر حورمه‌ت بۆ مندالیکی یازده‌ سالى له‌وه‌ تێپه‌ر ناکات.

سبه‌ینان من و وه‌ستا ته‌ها و یه‌کێک له‌ یارمه‌تیده‌رانى باوکم، دواى به‌رچایی، ده‌هاتین بۆ شار به‌ ئۆتۆی مه‌لا ئەفه‌ندى. پاش چێشته‌نگاو مه‌لا ئەفه‌ندى و باوکم ده‌هاتنه‌ شار له‌ مزگه‌وته‌که‌ى قه‌لا داده‌نیشان. ئیچه‌ ده‌گه‌رپاین و دنیا‌مان به‌ سه‌ح ده‌کرده‌وه‌ هه‌تا نزیکى ئەو ده‌مه‌ى که‌ له‌ قه‌لاته‌وه‌ ده‌گه‌رپینه‌وه‌ بۆ باداوه‌. ترمبیله‌که‌ى مه‌لا ئەفه‌ندى به‌ دوو جارن ده‌بیردینه‌وه‌. جارى دووهم مه‌لا ئەفه‌ندى و باوکم و من ده‌هاتینه‌وه‌، پێشتر وه‌ستا ته‌ها و ئەوانى دیکه‌ى ده‌گه‌یانده‌وه‌.

دواى چه‌ند شه‌وان سبه‌ینه‌یه‌کیان پاش به‌رچایی به‌ ئۆتۆکه‌ى مه‌لا ئەفه‌ندى له‌ خزمه‌ت باوکمدا چوون بۆ هه‌له‌جه‌. خه‌لقه‌که‌ ئاگادارى ئەو سه‌ردانه‌ بوون، قه‌له‌بالغى له‌ هه‌له‌جه‌ کۆبوو بووه‌. باوکم به‌ گه‌رمى سه‌ره‌خۆشى له‌ شیخ‌ه‌زیزى کوره‌گه‌وره‌ى شیخ‌مارف و له‌ هه‌موان کرد، به‌ دل و به‌ کول و به‌رده‌وامیک بۆ شیخ‌مارف گریا. له‌ ده‌مى بیستنى مه‌رگی شیخ‌مارفدا ئەم چه‌ند دێره‌ى به‌ عه‌ره‌بى نووسیه‌وه‌: «انا لله‌ وانا الیه‌ راجعون ضیاع عظیم وخطب جسیم. توفي‌ الشیخ‌ والسید النبیل، رجل‌ الدنیا والاخره‌، صاحب‌ الجود‌ والماتر‌ الفاخره‌ المعروف‌ بالمعروف‌ السید‌ الشیخ‌ معروف‌ ابن‌ السید‌ العظیم‌ السید‌ الشیخ‌ عبدالکریم‌ البرزنجی فی‌ الساعه‌ العاشره‌ من‌ یوم‌ الجمعة‌، الخامس‌ عشر من‌ شهر‌ رمضان‌ المبارک‌ المطابق‌ لاول‌ یوم‌ من‌ الروم‌ سنة‌ ١٣٤٨ هـ ق ١٩٣٠ میلادى».

له‌و سه‌فه‌رده‌دا بۆ یه‌که‌م جار جه‌بارى شیخ‌ه‌زیزم دیت، براییانى له‌ خۆ گه‌وره‌ترى و مامه‌کانى و ئاموزاکانى باوکى و گه‌لێکى دیکه‌ش له‌ دانیشتوانى هه‌له‌جه‌م ئەم جار ه‌ دیتبوو باسى کاک جه‌باریشم بیستبوو، زۆر که‌یفم به‌ دیتنى هات و ئەو چه‌ند رۆژه‌ى له‌ هه‌له‌جه‌ ماینه‌وه‌ من و ئەو هه‌ر به‌ یه‌که‌وه‌مان راده‌بوارد.

رۆژێکیان چێشته‌نگاوى قاییم کردبوو مه‌لا ئەفه‌ندى گه‌ییشه‌ هه‌له‌جه‌، تومەز من نه‌مه‌دەزانی ئەم سه‌فه‌ره‌ى باوکم و هاتنى مه‌لا ئەفه‌ندى پێشتر بریاری له‌سه‌ر درابوو. زووتر مه‌لا ئەفه‌ندى هاتبووه‌ پرسه‌ى شیخ‌مارف، ئەم جاره‌ش تازیمانەى نوێ کرده‌وه‌. دواى ئیسراحه‌تیک بوخچه‌یه‌که‌ که‌ له‌ ئۆتۆی مه‌لا ئەفه‌ندى هینرابووه‌ خوارى به‌ ده‌ستى باوکم و مه‌لا ئەفه‌ندى کرایه‌وه‌، که‌شیده‌یه‌کى زه‌ردى حاجییانه‌ و عه‌بايه‌کى به‌نرخى تێدا بوو، یه‌کێک له‌و دوو مه‌لايه‌ زله‌ که‌شیده‌که‌ى له‌ سه‌رى شیخ‌ه‌زیز به‌ست، ئەوى دیکه‌ش عه‌باکه‌ى له‌به‌ر کرد و به‌ موسافه‌حه‌ى قوڵ بۆسى موباره‌کبادییان لى کرد و له‌ جێى شیخ‌مارفیان دانا. ئیستا که‌ نایه‌ته‌وه‌ بیرم له‌ مه‌لا ئەفه‌ندى و باوکم کامیان که‌شیده‌که‌ى له‌ سه‌رى شیخ‌ه‌زیز به‌ست و کامیان عه‌باکه‌ى له‌به‌ر کرد، به‌لام چاکم له‌بیره‌ ئەو خه‌لقه‌ هه‌موو له‌ شکۆی ئەو دیمه‌نه‌ ده‌ستى کرد به‌ گریان. دواى نانى نیوه‌رۆ پێش عه‌سر له‌ خزمه‌ت مه‌لا ئەفه‌ندى و باوکمدا گه‌رپینه‌وه‌ بۆ باداوه‌.

سالى دواتر، ١٩٣١، جه‌بارى شیخ‌ه‌زیز هاته‌ کۆبى بۆ خویندن. واپێده‌چى هه‌تا شیخ‌مارف وه‌فاتى نه‌کرد خاله‌ عه‌زیز زاتى نه‌کرد کورپى خۆى بۆ مه‌کته‌ب بنێرى. کاک جه‌بار له‌ مالى خاله‌ سه‌در که‌ مامى

باوکی بوو و له مالى مامم که پوورزای باوکی و میړدی پووری بوو به سهری دهرېد و به زوری له گهل تا قمی برادرانی ئیمه ی راده بوارد. به لام به جوړیک که له ته دبیری که سدا نه بوو برادریمان گورا به باری پیچه وانهدا. کاک جه بار له خوړازی و نازکیشراو بوو. له ته بیاتیدا هزی سه رپه رشتی و فه رمان دهرکردن هه بوو. سه لاهی ئاموزام که کورپووری بوو وهک گوتم دانوی له گهل مندا نه ده کولا، بوو به یاریده دهری تیک چوونی به ینمان. من شهرم به خو بووم، نه پلانگتیریم ده کرد و نه لای کهس هیچم دهرکاند. کاک جه بار به زمانشیرنی و چاووراو نه و ئامانجه ی گرتبووه بهر که مه یلی سه روکایه تیه که ی لئی خوش دهینا. سه ری خوینهر نه یه شینم، له ماوه ی سالیکدا، هه رچی برادره ری قوتا بخانه م هه بوو بوون به برادره ری نه و تاکوو له نه جامدا جه بهه ی لای من ماینه وه من و حامیدی تاهیر چه له بی و عه بدورپرهمانی مه لا سادق.

نه و ساله ی پولى شه شه م، ۱۹۳۲، به دهر دیسه ر برده سه ر. نه ئاگام له دهرس و خویندن ما نه بیرم له زهوق و خوشی ده کرده وه. خوولیا ی شه و رورژم نه و بوو چوناوچوونی به سی که سان به رگری چل کهس بکه ین بی نه وه ی خه به ری ماله وه بده م یان شکات ببه لای مامم. نه گهر شه رمم له خوم نه کردبایه ده متوانی چه ند پیاویک دهنگ بده م و گریمان بق بره ویننه وه یان خه به ری مامم بده م که ماموستامان بوو، بیگومان به ترووکه ی چاویک میخنه تی زیده قورسی نه و ساله ی منی به سه ر لایه نه که ی دیکه دا ده شکانده وه. حال م گه بیشته نه وه ماموستاکانم به باوکم رابگه یه نن که دهرسه کانم پشتگوئی ده خه م، منیش هه ر جاره به به هانه یه ک وه لامم ده دایه وه. نه و ساله هه میدی تاهیر چه له بی زوری ناخوشی دیت چونکه سه لاح و جه باریش دهرسدریژیان له من نه ده کرد هه ر به پلار و توانج نازاریان ده دام له گهل هه مید زور در بوون، به تاییه تی سه لاح، منیش هه ر جاره سه لاح له گهل هه مید به شه ر هاتبایه خوم تی ده هاویشت و له سه رم ده کرده وه به لام زور جارن به ته نهایی به رهنگاری ده بوون. نه ویش هینده مه رد بوو نه چاوی لی ده چوو قانندن نه ری خوی له ترسی نه وان ده گوړی و نه یارمه تیشی له کهس داوا ده کرد.

رورژیکیان ده مه و به هار، یان رهنکه نیسان بوو، گروپی نه و کومه له ناحه زه به سه رکرده یی جه بار وه لامیان نارد بق من و هه مید که نه گهر چ غیره تمان له به ردا یه بابجینه ژووانیان له گردی مام جه ر دیس. نه و کرده دووره مالى ئیمه و له گه رکه ی برادره کانی جه بار و سه لاح بوو. هه رچه ند ده مزانی به ره و مه رگ ده رۆین به لام چاری کوری مه رد چیه غه یری مه ردا یه تی. له میعاددا به جووته چووین بق ژووانه که. باغه له کانمان پر کرد له گاشه به ردی لووسولیک، په نا به خوا له و سه ری شاره وه ده رچووین به ره و گردی مام جه ر دیس. نیمچه تابووریک بومان کومه ل بوو بوون. رۆیشترین هه تا لییان نزیک بووینه وه بایی نه وه ی که ده بوو په لامارمان بده ن. دیار بوو ئینتیزاریان ده کرد فه رمانیان بق دهرچی به هجووم، له ناویاندا سه مه دی جه باراغا هه بوو که پیشتر زور برادره م بوو، قسه شی به سه ر خه لقه که دا راده کشا، هاته پیش لیمان و گوتی به خودای ده بی ئاشت ببینه وه، به سه چیدی شه ر و هه رای پیناوئی، هه موومان براین... دهک زارت خوش سه مه دی جه بار!! له برادره رکانیه وه دهنگی نارهایی به رزنه بووه، ئیمه ش ناقایل نه بووین... هاتن بق ده سته ملانئ و له یه کدی خوش بووین. به لام سه لاهی ئاموزام دوورکه وه ته وه زور قسه ی سووکی به برادره رکانی گوت که ئیوه هه وجه یان بوونه وه، له جیاتی شه ریان له گهلدا بکه ن ده سته ملانیان

دەبن. سەمەد چوو بۆی قایلی بکات، ئەو بە غار دوورکەوتەووە لیمان، تیی قووچاند بەرەو شار. سەلاح وردەوردە کە دیتی وەکوو جارێ کۆری شەر گەرم نابێ، ئەویش سارد بۆو، بە لای ئاشتیدا هاتەووە. لەگەڵ حەمید بە تەواوی پیک کەوتەووە، بەلام لەگەڵ مندا سەرزارەکی قسەیی دەکرد. ئەمانەیی گۆتم بە خۆشی و ناخۆشی و تالی و شیرینیانەووە لەو سالە نالەبارەیی پۆلی شەشەممدا زۆری نەبرد کۆتاییان بە کارەساتییکی خۆیناوی فرمیسکاوی هات.

ئەزموونی کۆتایی سالێ نزیکی بووبۆووە. دەبوو، بە تاییبەتی من، خۆ ئامادە بکەم بۆ ئەزموونی بەکالۆری، برادەرانی دیکەش هەر یەکە بە قەدەر حال کەوتە سەرباری خۆ حازر کردن. ئیواران من و چەند قوتابییەکی دەچووینە باغییکی سەر بە چایخانەیی گەرمووک کە لە شیوی رەزان هاوینان دادەنرا و بناوانییکی لە تەنیشتەووە هەڵدەبەسترا بۆ ئاودانی چەندی باغی دامەنی خۆیەووە. حاجی قادر کە دەلی: «نموونەیی جەننەتە شیوی رەزانی» مەبەستی ئەو شیوویە کە رۆبباری کۆیەیی پێدا دەروات و لە هەردوو بەریەووە بۆ ماوەی سەعات و نیویک رۆیشتنی پیاوێ رەز و باغی بە دەورەوویە. ئیوارەییکیان کە بەرەو مالا بووینەووە، سەرەو هەورازی شیووەکە دەهاتین هەستەم کرد لە دواوێ مۆمقۆیەکی هەیه برادەرانی لە رۆیشتن دەوخرینی. منیش دەنگم دان کە درەنگە دەبێ هەنگاو هەلینین، تییان گەیاندم سەلاحی ئامۆزام دەیهوێ چەند کەسێکی لەگەڵدا بگەریتەووە بۆ رۆببارەکی بە نیازی تەقاندنی بۆمباوەکە کەوا چەند بەینیکی لە توودرکەلینیکدا دۆزراووەتەووە و چەند جاریکیش چۆتە سوویی و دەوری هەلاتووە. کە ئەمەم زانی هۆش لە سەرم دەرچوو، بە قسەیی قورس لینیان تووێ بووم و بە توندی راپیچەکەم دان بۆ لای مالاووە. سەلاح کە لەلدا لیم پر بوو دەستی کرد بە قسەیی عەلەقمەلەقی وەک «ئەتوو ترسنۆکی... ئەتوو نایەلی بۆمباوی کافران بەتەقینین...» ئەمانە و هی دیکەشی دەریەران و لیمان تووێ و بە تەنهایی بە لایەکیدا بۆ مالاووە چوو.

تا ئەو کاتە من نەمبیسستبوو بۆمباوەکی نەتەقیوی سالی بۆمباردمانی ئینگلیزەکان لەو رۆببارە ماوەتەووە و بە ریکەوت لافاوی ئەو سالە بەدەری خستبوو. ئەو رۆژە لە ماوەی هاتنەووەمان بەرەو مالا چەندی پیم کرا هاوڕیکانم تی گەیاندم کە تەقاندنی بۆمباوەکی پێوویە نابێ تووخی بکەون.

دواتر زانیمەووە کەوا خیرومەندیکی مام و مامۆزنی ناگادار کردبوو لەوێ سەلاح بەتەمایە بۆمباوەکی رۆببار بەتەقین... تومەز خەلقییکی زۆر بەم بۆمباوەیی زانی بوو کەچی هیچ کەس بیی لەو نەکردەووە هەر نەبێ بەلای حکومەتدا بچیت و داوای چارەییکی ئەو بۆمباوەیی لی بکات. من بەو ئامۆزگاریانەیی کە کردم دلنیاوووم و لە چەند رۆژیکدا بە تەواوی بۆمباوەکی فەرماووش کرد.

دەوری دە رۆژیک یان نەختیک کەمتر تێپەری ئیوارەییکیان بە عادەتی رۆژانی پێشوو بەرەو ئەو باغە چووین کە سەعیمان لی دەکرد. کاک جەبار و من یەکیدیمان گرتەووە برادەرەکانی دیکە هیچ تاکییکیان ئەو رۆژە دەرنەکەوتن. لە هاوڕییانی پۆلی خۆم دوو کەسی دیکە ئەو ئیوارەییە لە باغەکی حازر بوون یەکیکیان سەمەدی حاجی تەها و ئەوی دیکەشیان ئەحمەد کەمال ناویکی کەرکووی بوو کە لەسینەری نەنکیدا دەژیا و خۆی تاقانە و تاکە خوشکیکی هەبوو کە نازانم چۆناوچۆنی لە کۆیی گیرسابوونەووە. ئەو چوار کەسە بە دەوری کورسییەکی نزمی بچوووەو داوی چایە خواردنەووە خەریکی سەعی کردن بووین... لە

نكاو گرمه يهك هات گه لنيك به ده هسه تتر له هي برووسكه، هر چوارمان به رهو پشت بووين به لام خو مان گرتوه. نه حمه دكه مال ودها شيوا رهنكي سهوز بوو، راستيه كه هي كه مي مابوو بمري، هر نه وده زعي نه ويش نيمه ي خهريك كرد تا نه وه ي نه زانين دنياي نه و گرمه يه چ باسه... كاتيكا ناگادار بووينه وه هه ستمان كرد خه لقي چايه خانه كه كه له كه ليني په رزيني باغه كه وه ديار بوون ودها تيك دهاوين به عاجباتي. قيژه و ههرا و چ بوو چ بوو دنياي پر كردبوو. له يه كنيكم به دي كرد گوتي «چند روزه يكه دهستي تي وده رده دن» نه وساش بيرم له بومبا نه كرده وه زور به بيمه عنايي ودهام زاني مه بهستي دهست تيوهرداني تفهنگه. ودهتيك لووزه ي خه لقه كه جمي به رهو لاي سهرووي رووباره كه، نيمه ش له باغه كه ده رها تين، جاري نازانين چي رووي داوه به لام ديار بوو نه وه ي قهوماوه شتيكي گوره يه. به قه له بالغيدا تيه پريم به رهو و نه وه ري رووباره كه: له سه رهاي نه و ريگايه ي كه نيواران له ويوه به رهو شار هه لده كشين لووت و بزوت گه ييشتمه هه ميدي تاهير چه له بي، به لام چون هه ميديك: له شي يه كپارچه خوين، رووي هه لپرووكاو، جلكي شرمبرم، كوفاره ي خوين له قولي چه پيه وه سه ر دهكات... هه ميدي ناسيميه وه، له كه رماوگه رمي برينداريه وه ههستي به خوي نه ده كرد ريگه ي ده بري به رهو شار. به گريان و لووه ي نالينه وه گوتي: هه موويان مردن... سه لاح سه ري پيوه نه مايه... بابره سوول مرد كه سه نه ما... كه نه مه م بيست نجا زانيم بومبا كاري خوي كرده وه له وده ما كه كه سه ناگاي له كه سه نه مابوو، به تاييه تي نه وانه ي قه ساخانه كه يان ديتبوو و بووبوون. من هيجم بي نه ده كرا خو نه گه ر بشم ويستبايه نه و عالمه لي نه ده گه ران هيج بكه م. خه لقيش له هه ميدي ورووكان نيتر بيرم له وه كرده وه كه خه به ر دهكات وه شار خوا ده زاني چوناوچوني به باوكم دهكات، به په له هه نكاوم هه لينا به رهو مال.

كه هاتمه وه هه وشه ي ماله وه باوكم ديت له شويني عاده تي خوي دانيشنبوو به لام رهنك له رووي نه مابوو. هر نه وه نده چاوي پيم كه وت و دلي ته سكين بوو گه رامه وه بو لاي ده رگاي ده رده وه. كه من له شيپانه ي ده رگه دوو ده ري كه مان ناواي كولان بووم هه ميدي به سواري گويدريژ و خه لق به ده ورييه وه گه ييشته به ر ده رگا كه... داوي تيه پيني نه و، تا قمي نافرده تان له گه ل ماموزنم به سينگ كوتان له رووبار ده هاتنه وه. شاري كويي له سه رده تاوه شه قزا، دواتر ودها كپ و خاموش بوو كوردي گوته نه ي ده تگوت خول و دوت به سه ردا كرده وه.

ژماره ي كوژراوه كان پينچ بوون، سه لاح و تا قانه ي خاله هه لي (مامي ماموزنم) كه ناوي بابره سوول بوو، هينده ي په رده سنلكه لاشه ر و بيزه ره ر بوو. ناموزايه كي هه ميدي تاهير چه له بي كه به ناوي باپيري، حاجي عه بدوللا كرابووه، پييان ده گوت «بابه كه»، دوو كوري مندال كه به ري كه وت له نزيكiane وه مه ري دابه سته ده له وه رين. هه ميديش هر به كوژراو حيساب بوو نه جهل ليني گه را. پاش پتر له مانگيك كه هه ميدي كه وته باريك بتوانم قسه ي له گه ل بكه م ليم پرسى چون كه تنه كه تان كرد، گوتي سه لاح نيمه ي كوكرده وه بو ته قاندي مالي كافر، بابره سوول زور پارابووه وازبه ين سه لاح نه يسه لماند بوو. پييه كه له پاش يه كنيك له پيش له شه رمان به گه ليان ده كه وي... كه ده گنه جيگه ي بومبا كه نه و دوو منداله له وي ده بين، سه لاح ته ماعي كو تره ي ته قله بازبان له به ر ده ني كه بومبا كه ي له ناو درووكان بوو ده ربه ين رازي نابن و خه ريكي مه رله وه راندين ده بن سه لاح خوي ده ري ده هيني. چند جاران به نه رزيده ده دن ناته قني

تاكوو بابەكە، كە منداڵىكى وردى زىرەكى دەسترەنگىن بوو، چەند جەر و بورغى لە بۆمباكە دەكاتەو و كەفەكفى لىوئە دىت ئەو جار سەلاح بەردىكى رۆوبار لەسەر زىخەلان دادەنى و بۆمباكە دەباتە سەر سەرى و بە بەردەكەيدا دەدات، ئنجا تەقى بوو. ھەمىد دەيگوت بەتەما بووين بەر لە تەقىنى ھەلبەن، دەشبى و ھا بووبى دەنا كەس نايى بەو جۆرە ئاگر لە ەمرى خۆى بەر بدات.

بۆمبا ئەوئەى كردى كردى بەلام ئىمە جارى قەزدارى قەزاوقەدەر بووين، دايكم لە سەردانى خزمانى سەندۆلان بوو كورىكى كۆرپەى بەرمەمكاني، مەجىدالدين، كە دەتگوت پارچە ئەلماسە، لە كۆبى بەجىمابوو لای دايانى كە كچى ئامۆزای باوكم، كاكەمەلای مەلا ھەبىب، بوو ھەر لە مالى خۆمان بەختى دەكرد. سى رۆژىك بەسەر مردنى سەلاحدا تىپەرىبوو، جارى شىن بە گەرمى دەگەرا، ئەم برايم زىرەى تى وەستا، دايە گريانىك كە لى ئىر نەدەبوو، وەھاش بە ھەژمەت دەگريا دللى خەلقەكەى بۆ دەبوو بە ئاو. چەندىكى دكتور سەلاح (سوورپەى بوو) و ھەكىمى خۆمالي خەرىكى بوون ئەو منداڵە لە گريان نەووستا... چوار رۆژى بىوچان و پىبشو ئەو بەستەزمانە گريا، من تەھەمولم نەدەما لە مالىوئە دەردەچووم. رۆژى چوارەم نووزەى پى مابوو، لەشىشى وەك گولى بى ئاو لە سىس بووندا بوو. ھەتا ھىزى مابوو لە بىئوقرەبى خۆى لەم باوئەشەو بۆ باوئەشى يەكىكى دىكە ھەلدا لەوئەشەو بۆ يەكىكى دىكە. كەس لەو بەينە خەوى نەبوو، خۆراك وەك زەقنەبووت بوو... ھەتا نووزە و ھەناسەى بەيەكەو وەستان. ئاگرى مەجىدالدين لە دلماندا سالىھى سالى زىندوو بوو بەتايبەتى دايكم كە بەسەر تەرمىشى رانەگەبىشت، نەشىزانى مردوو ھەتا لەبەر خەبەرى سەلاح ھاتەو كۆبى.

بەم وەزە من چوومە ئىمتىحانەو بەلام رىكەوتىكى تاقانە لە مۆزوى ئىمتىحانى بەكالورى قوتابخانەى سەرەتايى لەو سالىدا روى دا. برىارىك ھات لە مەركەزەو كە بەر لە بەكالورى قوتاببىھەكان (امتحان داخلى - پان زاراوھەكى وەكوو داخلى لەگەلدا بوو) بكرىن لەلایەن مامۆستاكانيانەو ئەوئەى لەو ئەزمونە دەرچوو دواتر بەشدارى بكات لە ئەزمونى بەكالورى. وابزانم لەو ئەزمونە ھەموو قوتاببىھەكان دەرچووندران. زۆرى نەبرد فەرمانىكى نوئى ھات كە ئەو ئەزمونە لەجىاتى بەكالورى ھىساب بكرىت.

بۆمباكەى ئەو سالى ۱۹۳۲ كە ئەو كۆمەلە منداڵەى كوشت لە ھەموو ناوچەكانى كوردەوارى دەنگى دايەو چونكە ئەوسا وەك سەردەمى ئىستاكە نەبوو باسى كوشتن بايەخى نەمابى، تەقىنەوئەى بۆمباش لەو رۆژگاردا لە دەگمەن دەگمەنتر بوو. بەلام سەير لەوئەدا بوو كەوا ھەرچەند كارەساتەكە لە دلاندا كارىگەر بوو، بە تايبەتى لە خەلقى كۆبى، تەنھا شاعىرىكى بەرى بابان كە ناویم لەبىر نەماو ھەلبەستىكى لاواندەوئەى بۆ ئەو قوتاببىھەكان ھونىو. تۆ سەبرى رىكەوت يا قەزاوقەدەر بكە: لە ھەموو بۆمبارمانى سالى ۱۹۲۲ ھىندەى ئەو تاكە بۆمباى دە سالى بەسەرداچووى، لم لىنىشتووى، ژەنگ ھەلناو زەرەر لە گيان نەكەوت.

رۆونكردەوئە: بەپنى بەلبنى كە داومە بۆ تىشك خستتە سەر دەوروبەرى ئەو ناوانەى دىنە ناو نووسىنمەو لىردەدا كورتيەكى رابوردوى بنەمالەى شىخ كەرىمى بەرزنجى كۆبى دەنووسمەو، بەو جۆرەى كە لە كاك ھەمىدى خالە سەدرەو بۆم ھاتوو.

له شیخ حهسهنی گلهزهدوه دهست پی بکهین بهرهو ژیر، چونکه بهرهژوور پیویست به لیدوانی نییه و شهجهرهی بنگومان ههیه پرونی دهکاتهوه و خهلقیش دهیزانی.

شیخ حهسهن ههشت کوری ههبووه کوری ههره بچووکى ناوی شیخ کهریمی ههشتهزینی بووه. ئەم شیخ کهریمه سی کوری ههبووه: شیخ سهلام و شیخ ئەحمەد و شیخ محەمەد.

شیخ سهلام و شیخ ئەحمەد هاتوونهته کویى بهلام میژووی هاتنیان نهزانراوه. شیخ سهلام براگهوره بووه، له کویى مردووه قهبریشی له گۆرستانه مهشوررهکهی دهرویش خدره. کورهکانی چوون بۆ حیجاز و «شرق الاردن» له سالی ۱۹۲۸ یهک له نهوهکانی «سید محمد نصرت» به سهردانی خزمان هاتوتهوه کوردستان ماوهیهک له ههلهجه و کویى لای خزمان بهسهری بردووه. کاک حەمید دەنوووسی: «سالی ۱۹۴۸ چوومه شام و سهردانم لهو سهید محەمەد نهسهرته کرد، پیر بووبوو، کوریکیشی ههبوو «نهیل» ناو». دواى مه‌رگی شیخ سهلام، برا بچووکهکهی که شیخ ئەحمەد بووه له شوینی دهبیته تهکیه نشین. ئەم شیخ ئەحمەده لهگه‌ل کاک ئەحمەدی شیخ لای شیخی نویدیى خویندووویانه به ته‌مه‌نیش له کاک ئەحمەد گه‌وره‌تر بووه. شیخ ئەحمەد له کویى ناژراوه لای براگه‌وره‌کهی شیخ سهلام. تاکه یهک کور له شیخ ئەحمەد به‌جی ده‌مینى ئەویش شیخ که‌ریمی به‌رنجی. میژووی وه‌فاتی له مه‌رسییه‌یه‌کدا که حاجی مه‌لا عه‌بدوللا بۆی داناوه به «مات قطب من العراق کریم - ۱۳۱۴ ک» زانراوه.

شیخ که‌ریم هه‌شت کوری له پاش به‌جیماوه: شیخ مه‌عرووف، شیخ «محیی الدین - نهانی»، شیخ نه‌جمه‌ددین، شیخ سه‌لام، شیخ ره‌زا، بابه‌ عه‌لی، سه‌ید ئەحمەد «حسینی»، شیخ سه‌دره‌ددین. کوری گه‌وره شیخ مه‌عرووف وه‌کوو نووسیمان له ۱۹۳۰، هی ههره گچکه‌ش، شیخ سه‌در، له مارتى ۱۹۶۳ کۆچی دوا‌ییان کرد، یه‌که‌میان له هه‌له‌جه و دووه‌میان له کویى لای با‌پیرانی ناژرا.

کور و نه‌وهی ئەو برا‌یانه له کویى و رانیه و هه‌ولێر و سلیمانی و به‌غدا و شوینی دیکه‌ش ده‌ژین و به وه‌زیفه و که‌سابه‌تی هه‌مه‌جۆره‌وه خه‌ریکن. ته‌کیه‌ی مه‌رکه‌زیان ئیستا‌که له هه‌ولێره. سی‌چوار دی‌ری پایین هی خۆمه‌ نه‌ک هی کاک حەمید.

سىڭرۇن كوردنەۋەي كورتىلە ھەن، دوۋيان ھەلەن راستيان دەكەمەۋە، سىننەمىيان لەبىر چوۋە دەپھىنمەۋە بەر ياد، ھەلەي يەكەم ئەۋەپە كە مامۇستايەكەم بە ناۋى (أنور حسن) لە خەلقى ھەۋلىر بەر د. عىسا حاجى ھەسەن نىيە و بنەمالەيان جودايە، من بە سەھوۋ ۋەھام زانىبوۋ بران. ئەنۋەر ھەسەن لە بنەمالەي (قەساب) ۋە كورپى يەككە لە چوار برايان. ھەلەي دوۋەم ئەۋەپە كە شىخ حسام و شىخ شەرەف تالەبانى كورانى شىخ (نوراللە) و برازاي شىخ ئەفزەل و شىخ بورھانن. لە تاۋتوۋكردنى ھەندى سەروبەرى ھەۋالى تالەبانىەكانى كۆيى كە پىۋىست بوۋ ھەلپەرداۋتتىكى تىدا بىرى ئەۋ ھەلپە روۋى دا. لەبىرچوۋنەكە ئەۋەپە كە دەبوۋ بلىم شەھىدى كوردايەتى خىروللا عەبدولكەرىم، يەككە بوۋ لە مامۇستاكانى پلەي خويندىنى سەرەتايىم... راستىيەكەي وىنەي خىروللا لە دەمى مامۇستايەيەكەيدا ۋەھا لە سەرەخۇ و بىدەنگ و مەند دىتەۋە بەر يادىم، بىرى بۇ ئەۋە نەبەردمەۋە كە دواتر بوۋ بە ئەفسەر و شورشگىر و قوربانى رېگەي كوردايەتى، خولاسە خىروللاي شورشگىر پەردەي خستە سەر خىروللاي مامۇستا.

پلەي خويندىنى سەرەتايىم دەپچىمەۋە چى دىكەي بە دۋادا نارۇم ھەرچەند گەلىك لايەنى سەر بە خويندىن و بە ژيانى كۆمەلايەتىشم ماۋە باسى بەكەم و خۇمى تىدا روۋنتر بەكەمەۋە ھەر ئەۋ مەبەستەي خۇ روۋنتر كوردنەۋەشى بوۋ لە سەرەتاۋە بەرپىرسى كۆڭۋارى روۋنسىرى نوۋى بۇي دانام بە ئامانچ بە نىيازى ئەۋەي لە دۋا رۇژدا ورد و درشتى ناۋەرۇكى ژيانم، ۋەك قەترىنەي فرۇشگاكان، لە روۋپەردەكانى ئەۋ كۆڭۋاردا بەكەۋىتە بەر نىگاي تەماشاجيان، من لە خۇمەۋە وردىياتى ژيانم بە مىلى خوينەردا نەداۋە.

سالى ۱۹۳۴ تەمەنىشم گەيىشتبۈە قۇناغى پاش مىردمنداۋەيى، فاروۋقى برايشم سالىك بوۋ مىلى لە خانەي خز و لەقى پىر ھەست و مەترسىيە تاقانەيى ۋەدەر نابوۋ. دوۋ سال بوۋ پلەي سەرەتايىم بىرېبوۋ، لەبەر تاقانەيى و نەرسەين رېي چوۋنە خويندىنم بۇ ھەۋلىر لى بەستراۋو، كۆپەش ئەۋسا فىرگەي ناۋەندى لى نەكرابوۋە.

مالمان لە چنارۇك بوۋ، بەرەۋ كۆتايىي مانگى ئاب بوۋ بىرپارم دا ھەنگاۋ ھەلپەم بۇ خويندىنى ناۋەندى. پىشتىر قسە لەۋە كرابوۋ، دەشكرا، كە دەرفەت بوۋ بىمىرن بۇ ھەۋلىر ئىتر لىم نەكۆلىۋە ۋ پىۋىستىم نەدەيت نىۋە بەلپىن بەبىر كەسوكار بەھىنمەۋە، ۋەھام دانا، چوۋنم بۇ ھەۋلىر بەجى گەياندىنى بىرپارىكى لىرە بە پىشەۋەيە.

ئەۋ رۇژە چنارۇك تا بلىي گەش بوۋ، قايمقامى كۆيى، سالىح زەكى بەگى ساحبىقران بە دەستە و دايەردى كاربەدەستە گەۋرەكانى قەزا و ھەندىك لە دۇستى ئاشناۋە بەرچايى گەياندە چنارۇك و لەگەل باۋكەم و مامم و كەسانىكى خزم و دۇستى ئەۋ دەمە لە بن سابات و شاخى سوۋلى پاشادا خۇشتىر كات و بەتامترىن بەرچايى و ئاۋدارترىن مىۋەي ھەمچەشەنى باغە ئاۋەدانەكانى ئەۋساي چنارۇكىان دەكرد بە خۇراكى مادى و مەنەۋىي لەش و گيان.

ھەر لەۋ دەمەدا، كەۋا بەپاستى روۋپەردى ھەموۋ دلىك ژەنگى مەينەتى لى سىرپابوۋە، نوۋرى بەگى

ساحیبقران، مدیر ناحیهی خدران و خزمی سالح زهکی بهگ و دۆستی خۆمان، به تاقمئیکی حکومهتی و عهشیرهتییهوه گهیشته جی، تومهن پیتستر خهبردار کرابوو به ماوهیهک که بتوانی تئیدا ئامادهی ئهوه سهردانه بیج. باقی بهگ، کوره گهورهی نووری بهگ، ئهوسا له حقوق دهیخوئیند مابووی دهرچی، ئهویشیان لهگهئدا بوو.

پیتستر باقیم دهناسی، بههۆی سهردانی له مائی سالح زهکی بهگ له کۆیی یهکترمان دیتبوو له مناسهبهدا دهئیم، هاوینی پیتسووتر مامۆستا شاکیر فهتاح ئیوارهیهکیان لهگهئل خوا لی خوش بووان، مامۆستایان عهبدوللا سامی و زهکی ههناری و ئاسهفی مهلا رهئووف له گهشتیکی ناوچهی جهلی و نازهنین و هیران و ئهوه رهیمه دهگهراوه، به مهبهست رییان هینایهوه چنارۆک و سهردانی باوکم و ماممیان کرد. شهویکی زۆر خوشمان لهگهئدا رابوواردن ههرچهند مامۆستا شاکیر فهتاح نهختیک ماندووپی پیوه دیار بوو. ئهوه شهوه بوو به بناخهی پیوهندییهکی نهپسایهوهی دۆستایهتیمان ههتا ئیستاش. شاکیر فهتاحیش جارئ له حقوق دهیخوئیند. کۆمهلهی سالح زهکی بهگ و کۆمهلهی نووری بهگ کهمیک دواي عهسر ههریهکه لهو ریگهیهی لئوهی هاتبوون بهرهو مال بوونهوه، منیش ئهوهنده خۆم گرت که مهودا بکهوئته نیوان لهگهئل کۆمهلهی زهکی بهگ، سواری ولاغیک بووم و ئاودیوی کۆیه بووم. له ریگا تووشی ئهوه چنارۆکیانه بووم که هاتبوونه شار، خهبرم بۆ مالهوه پئیدا ناردن کهوا من چوومه کۆیی به نیازی سهفهاری ههولیر.

دایکم به زانینی خهبرهکه ئۆقرهی لی ههلگیرابوو... وهلامی بۆ ناردم ههر چاوئیکی پیم بکهوئتهوه چی دیکه لی ئیم ناوی. سبهینی گهراومهوه چنارۆک، دیتم دایکم به تهواوی شلهژاوه. دهیگوت لیم روون بوو دهمرم و ناتبینمهوه.

شهویک دووان مامهوه به نامهیهکهوه له باوکمهوه بۆ مهلا ئهفهندی هاتمهوه کۆیی. رۆژی دواتر لهگهئل وهستا تههای حاجی حهمه رۆمی جلدور که دۆست و وهکیل خهرجی باوکم بوو لهو کهمتاکورته داهاتهی ناوشار که پیمان دهگهیی، چووین بۆ ههولیر. له گهراجی ههولیر به تاکسی یهکسهر چووینه باداوه. مهلا ئهفهندی زۆری بهخیرهیناین. پیتستر وهستا تههای دهناسی چونکه له ههموو سهفهاریکی باوکم بۆ ههولیر بهشدار دهبوو.

مهلا ئهفهندی له بنهمالهیهکی گهورهی کوردی ههولیره. وهختی خۆی له دیوی کوردستانی ئیرانهوه هاتوون، چهند پشتیکیان بهسهرچوون تا مهلا ئهفهندی بوو به برا گهوره و وارسی وهجاههتی ئهوه بنهمالهیه. له مهلایهتیدا بهرهوژوور چوو بوو تا پلهی ههره دواپی ئهوه کهسبه. له قهلاتی ههولیر مزگهوتی جومعه هی ئهوان بوو، رۆژانه دهرسی به فهقییان دهگوت و به مهسرهفی خۆیشی دهیژیاندن، ئهوهی ئیجازهشی لی وهرگرتبایه شوئینیکی بۆ دهورزییهوه مهلایهتی تئیدا بکات. له لایهن شۆرهتی دنیایشهوه کهس نهبوو له کوردستانی خۆمان لهوی تئیهراندی. له پيش جهنگی یهکهمهوه خانوویهکی قهشهنگ و دیوهخانهیهکی زهنوئلی له دئی (باداوه) بنیات نا. ئهوسا باداوه سنی کیلومهتر دوور بوو له شار، له سهرهتاوه به عهرهبانه، دواتر به سهیاره رۆژانه هاتوچۆی مزگهوتی قهلاتی دهکرد تا دواي نوئژی نیوهرو بۆ به دهرس و میوانداری خهریک دهبوو نانی نیوهروی دههینایهوه باداوه. عهسران له دیوهخانه دهبوو تا

پیش نویژی ئیواره. شهو ئەگەر میوانی هه‌بایه دوای نانی خه‌وتنان (وه‌کوو نویژی خه‌وتنان) له گه‌لیاندا دهدوا تا دهمی نووستن. میوانی کورده‌واری که رووی له مه‌لا ئەفهندی بکردایه دوو جوړ بوون: هیندیکیان هه‌زیان به‌وه ده‌کرد له شار بمیننه‌وه، شهو له مزگه‌وته‌که‌ی قه‌لات داده‌مه‌زران، هیندیکیشیان ده‌هاتنه‌وه باداوه، ئەوه‌ی ئۆتۆمۆبیلی نه‌بایه به ئۆتۆمۆبیلی خۆی هاتوچۆی پێ ده‌کرا، سبه‌پنان له باداوه‌وه بۆ هه‌ولێر ئیوارانیشی به‌هه‌کسه‌وه. زوربه‌ی هه‌ره زۆری عه‌شایری لیوای هه‌ولێر پێوه‌ندیان به مه‌لا ئەفهندییه‌وه هه‌بوو، له به‌ری بادینانیش دۆست و خزمی عه‌شیره‌ته‌کانی هه‌ریمی ره‌واندز و شه‌قلاوه سه‌ریان له باداوه دهدا... برا گه‌وره‌کانی ئەو عه‌شیره‌تانه هه‌میشه له پێویستدا فه‌رمانبه‌رداری مه‌لا ئەفهندی ده‌بوون، موته‌سه‌رپیفیکی مه‌لا ئەفهندی رای لیتی نه‌بایه نه‌یده‌توانی له هه‌ولێر به‌رده‌وام بێ.

به ده‌وری دایه‌ره‌ی هه‌رم و دیوه‌خانه‌وه، له چوار لاوه، باغیکی ئەوه‌نده به‌رین هه‌بوو، ئیواران که پیاسه‌مان به‌ته‌نیشتییه‌وه ده‌کرد هه‌تا سوورمان لێ دهدایه‌وه مه‌یله‌وه ماندوو ده‌بووین... له دوورایی سێ سه‌عات رینگا به‌پیان، ئاویکی ئاشگیزی له کاریزی دیی (بنه‌ سلاره‌) وه هه‌فته‌ی جاریک ئەو باغه‌ی ئاو دهدا... هه‌رچی میوه‌یه‌کی ولاتی خۆمان هه‌یه لیتی ناشترابوو... به‌شیکی په‌رژینی باغه‌که (گوله‌باغ) بوو، به‌هاران دوکانداری هه‌ولێری گوله‌که‌یان به (ضمان) وه‌رده‌گرت و له بازاری هه‌ولێر دیانفرۆشت. موپاله‌غه له‌وه‌دا نییه ئەگەر بلیم داها‌تی ئەو گوله‌باغه له داها‌تی ئەوسای بۆرجوازییه‌کی مامناوه‌نجی گه‌لێک زیاتر بوو. باغه‌که دابه‌ش کرابوو به‌ پێی ژماره‌ی ئەو میوه‌یه‌ی لیتی چاندرابوو. باغی هه‌نجیر، باغی سیو، باغی قه‌یسی، باغی فسته‌ق (ئهمیان شووره‌ی تایبه‌تی به‌ ده‌وره‌وه هه‌بوو)... لێره‌وه له‌وه‌ی بنه‌ تووی هه‌مه‌ چه‌شنه... به‌شی هه‌ره زۆری باغه‌که‌ش میوی تری بوو. به‌هاریکیان له دهمی گه‌یشتنی قه‌یسی، شیخ محهمه‌دی شیخ حیسامه‌ددینی ته‌وتله‌هاته سه‌ردانی مه‌لا ئەفهندی ئیواره‌یه‌کیان به‌ناو باغه‌که‌دا گه‌را، که هاته‌وه به مه‌لا ئەفهندی گوت، چه‌ند بنه‌ قه‌یسیه‌ک له باغه‌که‌تا هه‌یه ته‌نها له باغه‌کانی (گولپ و باغه‌کۆن)ی باوکه‌م دیتوومن، هه‌تا بلێی په‌سه‌ندن به‌لام باوهر ناکه‌م باغه‌وانه‌کانت ئاشکرایان بکه‌ن... له‌سه‌ر راسپارده‌ی شیخ محهمه‌د پێ ته‌رازویه‌کیان له‌وه‌ قه‌یسیه‌ هینا. به‌دیمن سه‌وزی نه‌باتی دانه هه‌راش بوون. هه‌رچی ده‌ستی ده‌گه‌یاند هه‌یه‌ قه‌یسیه‌که له شوین په‌نجه‌کانی ئاو ده‌زایه‌وه، هینده‌ش به‌ تام و شیرین بوون، راستیه‌که‌ی، پێشتر شتی وه‌هام نه‌دیتبوو، له‌وه‌ به‌ولاوه چه‌ندیکی له‌ کژی ئەو قه‌یسیه‌دا میوانی نیوه‌رۆژ له باداوه‌ نانیان خواردبایه ئەو قه‌یسیه‌ به‌ ناوی میوه‌ پێشکه‌ش ده‌کرا. هه‌ر له‌بیرمه، که (المحکمة الکبری) له هه‌ولێر پێک ده‌هات، نیوه‌رۆ ده‌سته‌وه دایه‌ره‌ی حاکه‌مه‌کان به‌ سه‌رۆکیانه‌وه، که پیاویکی ئینگلیز بوو، لای مه‌لا ئەفهندی نانیان ده‌خوارد... ئەوانیش له‌وه‌ قه‌یسیه‌یان خوارد و زۆری لێ رازی بوون.

بووم به‌ قوتابی له‌ پۆلی یه‌که‌می ناوه‌ندی هه‌ولێر. سبه‌پنان له باداوه‌وه له‌گه‌ل کوره‌ گچکه‌که‌ی مه‌لا ئەفهندی که ناوی قاسم بوو، دوو خوشکی له‌ خۆی بچووکتیشی، به‌یه‌که‌وه ده‌هاتینه هه‌ولێر بۆ خویندن... نیوه‌رۆیان ده‌هاتمه‌وه مزگه‌وتی قه‌لات بۆ نانی نیوه‌رۆ، دوای ده‌وامی دووه‌می خویندن سه‌یاره‌مان به‌ دوا‌دا ده‌هاته‌وه له‌گه‌ل قاسم و خوشکه‌کانی ده‌گه‌راینه‌وه باداوه. قاسم له سه‌ره‌تایی کوران و دوو خوشکه‌که‌یشی له سه‌ره‌تایی کچان ده‌یانخویند. قاسم پیاوی خۆی له‌گه‌لدا بوو خوشکه‌کانیشی دایه‌نیان

هه‌بوو. دایکی ئەو پیاووه له ژووره‌وه‌ی حه‌ره‌م دایانی قاسم بوو. ئافه‌رتیکی تورک بوو، نه‌ خۆی کوردی فێر بوو نه‌ کوره‌کەشی (هدایت) ره‌وانی کرد. دایانی خوشکه‌کانی کورد بوو بۆیه‌ ئەوان هه‌میشه‌ به‌ کوردی ده‌دوان.

چه‌ند ره‌ژێکان هه‌تا جلکی نویم بۆ دوورا قاتیکی هاورێیه‌کی پۆلی شه‌شه‌می کۆیه‌م، جه‌لالی حاجی عه‌بدوللا به‌گم له‌به‌ر کرد. جه‌لال به‌گ له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی زۆر کۆن و به‌ رێ و جیتی کۆیه‌یه، له‌وه‌ته‌ی به‌ بیراندا دیت و به‌ خه‌به‌ریش بیستوومانه‌ ئەو بنه‌ماله‌یه‌ له‌گه‌ڵ جه‌لیزادان دۆست و بگره‌ خزم بوون. خزمایه‌تیان له‌گه‌ڵ هه‌ندی بنه‌ماله‌ی که‌رکووک (که‌ به‌ ئەسل تکریتین) هه‌یه، دیاره‌ ئەسه‌ری ژن به‌ ژنه‌یه. ئەوه‌ی راستی بێ ئاکاری ئەو خزمانه‌شیان وه‌ک هی خۆیان گیانیکی ئاشکرای پیاوه‌تی پێوه‌ دیاره‌. هاورێیه‌کی دیکه‌شم له‌ هاورێیانی پۆلی شه‌شه‌م، ره‌فیقی حاجی توفیق، له‌گه‌ڵ جه‌لال به‌گ، دوو سال بوو له‌ هه‌ولێر ده‌یانخویند. ئەوان وه‌کوو من به‌ ده‌ست ته‌مه‌ن بچووی و تاقانه‌یی‌یه‌وه‌ نه‌وه‌خرابوون، یه‌کسه‌ر هاتبوونه‌ هه‌ولێر بۆ خویندن له‌و دوو ساله‌دا قوتابی دیکه‌ش ده‌رچوون و بۆ خویندن روویان له‌ به‌غدا و له‌ هه‌ولێر کردبوو. له‌وانه‌ی ئەو ساله‌ له‌گه‌ڵ مندا بوون به‌ قوتابی له‌ پۆلی یه‌که‌م، تاهیر ئەحمده‌ وه‌یزی بوو. دواتر فاتیحی خاله‌ شیخ سه‌ده‌ده‌دینی به‌رزنجیش به‌گه‌لمان که‌وته‌وه‌... ئەو به‌ر له‌ من له‌ پۆلی شه‌شه‌م ده‌رچوو بوو به‌لام خویندنه‌که‌ی که‌وته‌ره‌وت بوو تا منی پێ گه‌یشتمه‌وه‌.

یه‌که‌م ده‌رسی بۆی دانیشتین له‌ ژووری پۆلی یه‌که‌م له‌ چاو ژوور و ته‌خته‌ و کورسی مه‌کته‌به‌که‌ی کۆیی وه‌ک ئەوه‌ بوو له‌ سالۆنی سینه‌ما بۆ لۆجه‌کانی راگوێزیت. من هیچ سام و مه‌ترسیم لێ نه‌نیشته‌ له‌و ده‌وره‌به‌ره‌ نوێیه‌ی به‌ تازه‌یی خۆمی تیدا ده‌بینمه‌وه‌، تومزه‌ له‌ په‌نا سیبه‌ری باوکمدا به‌ خۆدا راپه‌رمووم بێ که‌م و که‌سه‌ر بوو. وه‌ها رووی دا هه‌وه‌ل مامۆستای هاته‌ ژووره‌که‌مان (ریفعه‌ت دوغره‌مه‌چی) ده‌رچوو یه‌کی خویندنی ئەمه‌ریکا و له‌ بنه‌ماله‌ ناسراوه‌کانی هه‌ولێر بوو. له‌ به‌ری هه‌لستان به‌لام ئەو به‌ پێی ته‌بیات و په‌روه‌رده‌یه‌کی دیتبووی حه‌زی له‌و ره‌سمیاته‌ نه‌بوو پێی گوته‌ن لزووم به‌ هه‌لستان ناکات. من وه‌هام دانا ئەم ئامۆژگارییه‌ بۆ هه‌موو ده‌رسێک و هه‌موو مامۆستایه‌که‌. ده‌رسی دووهم مامۆستا ئەیووب سه‌به‌ری هاته‌ ژوور. قوتابییه‌کان تیکرایان راست بوونه‌وه‌، من به‌ ته‌نها له‌سه‌ر کورسییه‌که‌م بیجووله‌ مامه‌وه‌.

ئەیووب سه‌به‌ری ده‌رسی عه‌ره‌بی ده‌گوته‌وه‌، خه‌لقى مووسل و خاوه‌ن سه‌قافه‌تیکی کلاسیکی بوو. که‌ دیتی من هه‌لنه‌ستام ته‌ماشایه‌کی کردم و ده‌ستیکی بۆ لای من درێژ کرد و (قم یا ولد) یکی گوت. راست بوومه‌وه‌ به‌ عه‌ره‌بی و به‌ ئارداویژیکی ناره‌زامه‌ندانه‌ لیمی په‌رسی، خه‌لقى کویته‌، ناوت چیه‌. به‌ عه‌ره‌بییه‌کی باش وه‌لامم دایه‌وه‌... بۆچی هه‌لنه‌ستایت؟ تیم گه‌یاند که‌ مامۆستای پێشووتر نارازی بوو له‌ هه‌لستانمان، منیش وه‌هام دانا هه‌لستان بۆ مامۆستا ناجایه‌ز بێ. گوته‌ی (عربیته‌ک لا باس بها) و به‌رووی خۆشه‌وه‌ دای نیشانده‌وه‌... له‌وه‌ به‌ولاوه‌ مامۆستا ئەیووب سه‌به‌ری به‌ چاویکی دلده‌روه‌ و ئازاترکه‌ره‌وه‌ی سه‌یر ده‌کردم... له‌ کۆتاییی سالدا نێردرا بۆ سه‌ره‌رشته‌ی کردنی ئیمتیحانی به‌کالۆریای پۆلی شه‌شه‌م له‌ کۆیی. چوو بووه‌ لای باوکم و گه‌لیک قسه‌ی ره‌زامه‌نده‌ی له‌ باره‌ی منه‌وه‌ کردبوو، تا ئەوه‌ی باوکم له‌ نامه‌یدا به‌ خۆشیه‌وه‌ باسه‌که‌ی بۆم نووسی، قسه‌ی خۆمان بێ منیش کۆلیک که‌یفم به‌و

شایه‌دیه بی‌فیله‌ی مامۆستای خۆم هات.

له ڕووداوه بچکۆله خۆشکه‌له‌کانی سه‌ره‌تا‌کانی خۆیندیم له‌و ساڵه‌دا ئه‌وه‌بوو که مامۆستا ریفه‌عت دۆغره‌مه‌چی له ئه‌زموونی مانگانه‌ی زمانی ئینگلیزی که جارێ ده‌فته‌ره‌کانی پێ نه‌دا‌بووینه‌وه و نه‌مانده‌زانی چۆنا‌و‌چۆنی ده‌ر‌چووین، له کاتی گوته‌وه‌ی ده‌رسدا به تێوه‌ریخ گوتی (أحسن درجه أخذها مسعود محمد)، ئه‌وسا وتووێژ له مه‌کته‌به‌کانی هه‌ولێر به‌عه‌ره‌بی بوو. راستیه‌که‌ی هه‌ستیکی به‌خۆدا بایي بوونم تیگه‌را. هه‌ر له‌بیرمه که ده‌فته‌ره‌کانمان وه‌رگرته‌وه ٨٧م وه‌رگرتبوو، به‌لام ده‌رکه‌وت موخته‌سه‌می فه‌تاح چه‌له‌بی ده‌باغیش وه‌کوو من ٨٧ی وه‌رگرتوه‌وه که‌چی گه‌شایی یه‌که‌مینایه‌تی به‌ر من که‌وت...

مدیری قوتابخانه (خورشید سه‌عید) پیاویکی ڕژد بوو له‌سه‌ر گێرانی کاروباری ده‌رس و ده‌وران ریکوپیکی. زۆر جار به‌بیرمدا هاتوه‌وه که‌سایه‌تی ئه‌م مرۆیه به‌به‌ریه‌وه هه‌بوو بیته (ممثل) یکی وه‌کوو (هه‌مفری بۆگارت). هه‌رچه‌ند له به‌ریوه‌بردنی ئیداره‌ی قوتابخانه هه‌رگیز شلکه‌ی نه‌ده‌کرد به‌لام له کاتی پێویستدا ده‌یتوانی هینده‌ی شه‌ربه‌تی پرته‌قال شیرن و به‌تام بی. له‌بیرناکه‌م جاریکیان له مونسه‌به‌دا که‌وته سه‌ر ئامۆژگاری قوتابییه‌کان و چوه‌ه باری پۆزی خیتابییه‌وه، به‌جۆریک سواری هه‌ست و هۆشمان بوو فرمیسک له زۆر چاوان هاته‌ خوار... له مانگی یه‌که‌می خۆیندندا بووم، موته‌سه‌رپیری هه‌ولێر، مه‌حموود فه‌خری، سه‌ردانیکی مه‌کته‌به‌که‌مانی کرد و به‌پۆله‌کاندا گه‌را... پاش گه‌رانه‌وه‌ی بۆ دایه‌ره‌ی خۆی (به‌رانبه‌ر مه‌کته‌به‌ی ئیمه‌ بوو) خورشید سه‌عید به‌دوایدا ناردم، گوتی موته‌سه‌رپیری داوای کرد بچیه‌ لای و هه‌ر ئیستا چاوه‌روانت ده‌کات... مه‌حموود فه‌خری زۆر دۆستی مه‌لا ئه‌فه‌ندی و باوکم بوو. پێشتر له ریکه‌وتدا دیتبووم ته‌نانه‌ت به‌ر له سالیکی نیوه‌رۆژیکیان له مالی شیخ مسته‌فا قه‌رده‌اغی که (حاکم منفرد)ی هه‌ولێر بوو، به‌ مونسه‌به‌ی سه‌ردانی باوکم له مه‌لا ئه‌فه‌ندی، نانی نیوه‌رۆمان خوارد و مه‌حموود فه‌خریش ئاماده‌ی داوه‌ته‌که‌ بوو، هه‌ر ئه‌و سێ میوانه و منی می‌ردمندا‌له‌ش به‌شدار بووین به‌لام من هه‌ر گوتی گر بووم. ئه‌و ڕۆژه‌ی که له‌سه‌ر داوای خۆی چوومه‌ لای یه‌که‌م جار بوو وتووێژمان بی. چه‌ندیکی بلێی به‌خیری هینام و پێی گوتم ده‌بی به‌مامی خۆمی حیساب بکه‌م ده‌نا گله‌ییم ده‌باته‌وه بۆ لای باوکم. زۆری په‌له‌ کرد خزمه‌تیکم بکا لیم قبول نه‌کرد و به‌سپاسه‌وه پیم گوت که من له باوکیشمه‌وه هیچم بۆ نایه‌ت چونکه مه‌لا ئه‌فه‌ندی به‌ زیاده‌وه لیم خه‌رج ده‌کات و هه‌موو مه‌سه‌ره‌فیکی ده‌ر عوه‌ده‌ی خۆی کردوه‌وه و لێی مه‌نع کردوه‌وه که هیچ شتیکی له هیچ که‌سینک قبول بکه‌م. به‌هه‌مه‌ حال ته‌واویک مه‌منوونی کردم و وتووێژمان به‌ کوردی بوو، چونکه خه‌لقی که‌رکوک بوو کوردیه‌کی ره‌وانی قسه‌ ده‌کرد. که گه‌رامه‌وه باداوه حیکایه‌ته‌که‌م بۆ مه‌لا ئه‌فه‌ندی گێرایه‌وه، په‌سه‌ندی ره‌فتارمی کرد. به‌نامه‌ش خه‌به‌ری باوکم دا که موته‌سه‌رپیری ره‌فتاریکی وه‌ها پیاوانه‌ی له‌گه‌لمدا کردوه. به‌لام مه‌حموود فه‌خری خۆی نامه‌ی بۆ باوکم نووسیوو به‌ ناوتووێژیکی نوکته‌سازیه‌وه له باره‌ی قبول نه‌کردنی خزمه‌تی ئه‌ومه‌وه گوتبووی (ناخه‌له‌ف ده‌رچوو) واته‌ رێبه‌دینی له باوکی خۆی نه‌کرد. باوکم له وه‌لامدا پێی گوتبووه‌وه خۆ باوکی هیچی لێ وه‌رنه‌گرتووێی هه‌تا ناخه‌له‌ف ده‌رچووێ.

هه‌ر له‌و سه‌روه‌ده‌دا بوو دیسان ڕۆژیکیان خورشید سه‌عید بانگی کردم له‌ لای خۆی. ئه‌وسا هه‌ولێر

له لایهن معاریفه وه سهر به که رکوک بوو. پنی گوتم له مدیریه تی مه عاریفه وه برپاریک هاتوو که به ناوی (ته له بهی هه ژار) هوه مانگی دینارونیویکت پی بدری به لام حهن ناکه م قبولی بکهیت چونکه وه زعه کهت نه وه هه لئاگری. راستیه کهی خویشم هه له و باوه ردها بووم که یه کیکی وه کوو من بینیا له و ته رزه یارمه تییه و میوانی که سیکی وه کوو مه لا نه فهندی نابی خو به هه ژار له قه له م بدات. مدیریه تی مه عاریفی که رکوک له خووه، به پیاوه تی، نه و برپاره ی دابوو. به عاده ت ده بوو مه زبه ته ی فه قیری و داوی یارمه تی و ئیسپاتی خویندن به عه رزو حال بگاته مه عاریفی که رکوک ئنجا برپار دهرچی. ئیشه که له بنه رده ته وه ماموستا عه بدوللا علی حکمه ت که پیشتر له کوئی مه لیمان بوو دواتر بوو به موه ززه ف له مه عاریفی که رکوک، پیکی هینا بوو ناشزانم چون مدیری مه عاریفی ئیقناع کرد بوو که وا به بی نه وراق و عه رز و حال نه و برپاره دهرچوینی.

(علی حکمت افندی) له ناسراوه کانی که رکوک و مه لا هه ره زله کانی بوو، لای باپیرم ئیجازه ی وهرگرتوو، وا بزانه له دوری عوسمانلییه کان بوو به نایییش. عه بدوللا نه فهندی تا له کوئی بوو، دواتریش به رده وه ام، دوست و ناسیاو بوو، هه تاکو ئیستاش پیوه ندی دوستایه تی هه ر ماوه له نیواندا هه رچهنده یه کتر دیتن و هه زحمه ت که وتوو.

خورشید سه عید، خوا لئی خوش بی، غه دریکی لی کردم هیچ ریشم نه بوو بتوانم غه دره که بسرمه وه. هه ر له و روزه نه ی مانگی دووم و سینه می خویندن تازهمان بوو دلی قوتابییه کی شه قلاوه ییم یه شانده، نه ویش به نوکته و پلار نه که به دهریژی لی کردن، به گریانه وه چوو بو لای مدیر، منیش به ره و ژووری مدیر رویشتم له نزیک دهرگای ژووره که ی تووشی بووم و نه و قوتابییه ی به دواوه بوو. بی نه وه ی ریم بدا هیچ بلیم زله یه کی لی دام... من دنیا له پیش چاوان تاریک بوو یه کسه ر کشامه وه و له مه کته ب دهرکه وتم، دوا ی من مدیر هه موو قوتابییه کانی کو کرد بوو و برپاری شکانندی پینچ پله ی ئاکاری منی به سه ردا خویند بوونه وه. سبه ینه وه کوو هه موو روژیکی دیکه هاتمه وه مه کته ب و هیچی دیکه ی به دوا دا نه هات. نه مه لا نه فهندی و نه باوکیشم له و رو دواوه ئاگادار نه کران. له کوتایی ی هه فتا کاندای ماموستا و مدیری کونم خورشید سه عید له گه ل ماموستا عه بدولخالق قوتب که نه ویش مدیر و ماموستام بوو له سه ره تای کویندا، هاتنه لام له مه جلیسی خدمه (چهنده سالیکان تیندا نه ندام بووم). کچیکی ماموستا خورشید سه عید موراجه عه ی دامه زانندی دهرکرد، نه ویش به چاوساگی ماموستا قوتبه وه هاته لام به ته مای نه وه ی یارمه تییه کی که که ی بدهم، پی ناوی بلیم، هه رچی ریز هه یه لیم نا و هه رچی له ده سته لاتمدا بوو بوم به کارهینا. دوا ی نه و سه ردانه زوری نه برد کوچی دوا یی کرد، به لام له ده می سه ردانه که دا هه ر نه وه بوو مووی سپی بوو بوو دهنای پیستی لؤچاوی نه بوو بوو، بریقهی چاوی نه کوژا بوو. سه د جار گه ردنی ئازاد بی.

له سه ره تای کرانه وه ی مه کته ب ماموستایه کی رپازهی به دهنیمان له که رکوک وه بو هات ده تگوت هیزی کاره با ده یگری هینده چالاک بوو. شاکر سه ید هه کیم خوا لئی خوش بی، له و چهنده روزه نه دا که ماموستامان بوو وینه ی خو ی له زهینمدا نه قش به ستوو کرد. به زووی نه قل کراوه بو که رکوک و یه کیکی دیکه ی (حاجی داود ناو که دواتر بوو به زابت) هاته جی، که متر له ماموستا شاکر توندرو بوو.

له زۆر جارو پاردا مامۆستا شاکرم دەدیتەو تاکوو ئەویش له سالانی دوایینی هفتاکاندا هاته لام له مهجلیسی خدمه بۆ گه‌رانه‌وه‌ی بۆ سه‌ر وه‌زیفه‌که‌ی که له‌به‌ر وه‌زعی تاییه‌تی کورده‌واری به‌ ته‌قاعود لێی دهرچوو بوو. به‌ داخه‌وه‌ ئەویش دوای گه‌رانه‌وه‌ی بۆ وه‌زیفه‌ به‌ ماوه‌یه‌کی کورت کۆچی دوایی کرد.

به‌ خوینه‌ر بلیتم، که‌ ئەو مه‌عاشه‌ دینار و نیویه‌ی حکومه‌تیم ر‌ه‌ت کرده‌وه‌ و به‌ قوتاییه‌کانی کۆیه‌ و ره‌واندزیم گوت، ته‌واویک گله‌ییان لێ کردم، گوتیان ده‌بوو قبوولی بکه‌یت و به‌ ته‌له‌به‌ی موحتاجی به‌خشیت. ئەوان کۆمه‌لێک بوون به‌یه‌که‌وه‌ خانوویان گرتبوو هیندیکیشیان مه‌عاشی هه‌ژاریان وهرده‌گرت. دینار و نیویکی سالی ۱۹۳۴ پتر بوو له‌ مانگانه‌ی عه‌مه‌له‌یه‌ک و خه‌لقی پێ ده‌ژیا. ئەو هاوڕێیانه‌ له‌سه‌ر حه‌ق بوون به‌لام منیش عوزرم به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. خۆ ئەوه‌ی راستی بێ، مه‌عاشی هه‌شت مانگ خویندن که‌ ده‌یکرد دوانزه‌ دینار، گه‌نجیکی ئەوسای وها پۆشته‌ ده‌کرد، ده‌یبرده‌وه‌ پیزی کام مومه‌سیلی مه‌شووور بوو. قاته‌ جلکی هاوینی دینار و نیویکی تیده‌چوو، پیلای چاک به‌ ۴۰۰ فلس بوو. به‌ هه‌مه‌ حال ر‌ه‌ت کردنه‌وه‌ی مه‌عاشه‌که‌ زه‌ریبه‌یه‌ک بوو ده‌بوو بیده‌م. به‌خێر ئەگه‌ر لێره‌ به‌ دواوه‌ شتی وه‌هام بۆ ر‌یک که‌وت ر‌ه‌تی ناکه‌مه‌وه‌.

بیمه‌ سه‌ر باسی براده‌ریی نیوان خۆم و عیززه‌ددینی مه‌لا ئەفه‌ندی. عیززه‌ددین به‌ دوو سالێک له‌ من گه‌وره‌تر بوو. دایکی کچی عه‌بدوڵلا موخلیس به‌گ بوو که‌ له‌ نه‌وه‌کانی براهیه‌کی پاشای کۆره‌ بوو. له‌و ر‌یشه‌وه‌ خزمایه‌تی هه‌بوو له‌گه‌ل سمایل به‌گی ره‌واندن، ئەو سمایل به‌گه‌ی له‌ زۆر سه‌رچاوه‌ی نووسراوی کاربه‌ده‌سته‌ ئینگلیزه‌کانی سه‌ره‌تای دامه‌زرانی عێراق ناوی دیت، به‌ تاییه‌تی له‌ کتێبه‌که‌ی هامیلتن

Road through Kurdistan

من سمایل به‌گم دیتبوو ئەویش جارێک له‌و جارانه‌ی که‌ له‌گه‌ل باوکمدا ده‌هاته‌مه‌ هه‌ولێر و لای مه‌لا ئەفه‌ندی له‌ باداوه‌ داده‌به‌زین، سمایل به‌گ میوانی مه‌لا ئەفه‌ندی بوو. هه‌تا بلیتی گه‌نجیکی لێ وه‌شایه‌وه‌ی مه‌ند و مه‌ستووور و به‌رێ و جێ بوو. مه‌لا ئەفه‌ندی زۆری خۆش ده‌ویست و زۆریشی ر‌یز لێ دهنه‌ شه‌ویش هه‌تا دره‌نگ له‌ داوه‌تی دۆسته‌کانی له‌ هه‌ولێر ده‌مایه‌وه‌.

زۆری نه‌برد دوای ئەو دیتنه‌م، هاوین بوو له‌گه‌ل کاک مه‌جیدی ئامۆزام له‌ کۆیه‌ هاتینه‌ هه‌ولێر، سێ شه‌وان لای سه‌ید نه‌زیفی شیخ که‌ریم، مامۆستای قوتابخانه‌ی یه‌که‌می سه‌ره‌تایی هه‌ولێر، ماینه‌وه‌. دایکی سه‌ید نه‌زیف عایشه‌ خان کچی شیخ که‌ریمی به‌رزنجی و خوشکی (حزینه‌)ی دایکی مامم بوو. ئافره‌تێکی نوورانی کورته‌بالای قسه‌شیرنی پ‌ر سۆز و په‌رۆش بوو، که‌ به‌ لا گه‌ردنماندا دهنووسا و ماچی ده‌کردین ده‌تگوت هه‌لمان ده‌مژێ، ئیمه‌ش هه‌موومان چ جه‌لیزاده‌ و چ تاییه‌فه‌ی شیخ که‌ریم تا ر‌اده‌ی ته‌قدیس خۆشمان ده‌ویست، بۆ هه‌مووان دایک بوو، هه‌زار ر‌ه‌حمه‌تی لێ بێ. دوای سێ ر‌ۆژ چووینه‌ هه‌له‌جه‌ لای خاله‌ شیخ عه‌زیزی شیخ ماری به‌رزنجی که‌ دایکی کاک مه‌جید به‌ سه‌ردان له‌ براگه‌وره‌ی خوی، شیخ عه‌زیز، به‌ینیک بوو لێی میوان بوو ئیمه‌ش هاتبووین ببه‌ینه‌وه‌ بۆ کۆیی. له‌ هه‌له‌جه‌ بووین ر‌ۆژتکیان خه‌به‌ر هات سمایل به‌گ کوزراوه‌. به‌راستی تا ناخی دل ته‌ئسیری له‌ هه‌موو که‌س کرد. به‌ هه‌ق خه‌ساره‌یه‌کی زل بوو له‌ ره‌واندن و کورد که‌وت، کوزراوه‌که‌شی له‌ هیچه‌ بوو.

دوژمنایه‌تی نیوان مالی سمایل به‌گ و مالی باویلاغا له‌ ره‌واندن ر‌ووپه‌رپه‌یه‌کی ر‌ه‌ش و خویناویی ئەو